XIX. évfolyam 34. szám Ára: 1 forint 1963. augusztus 22.

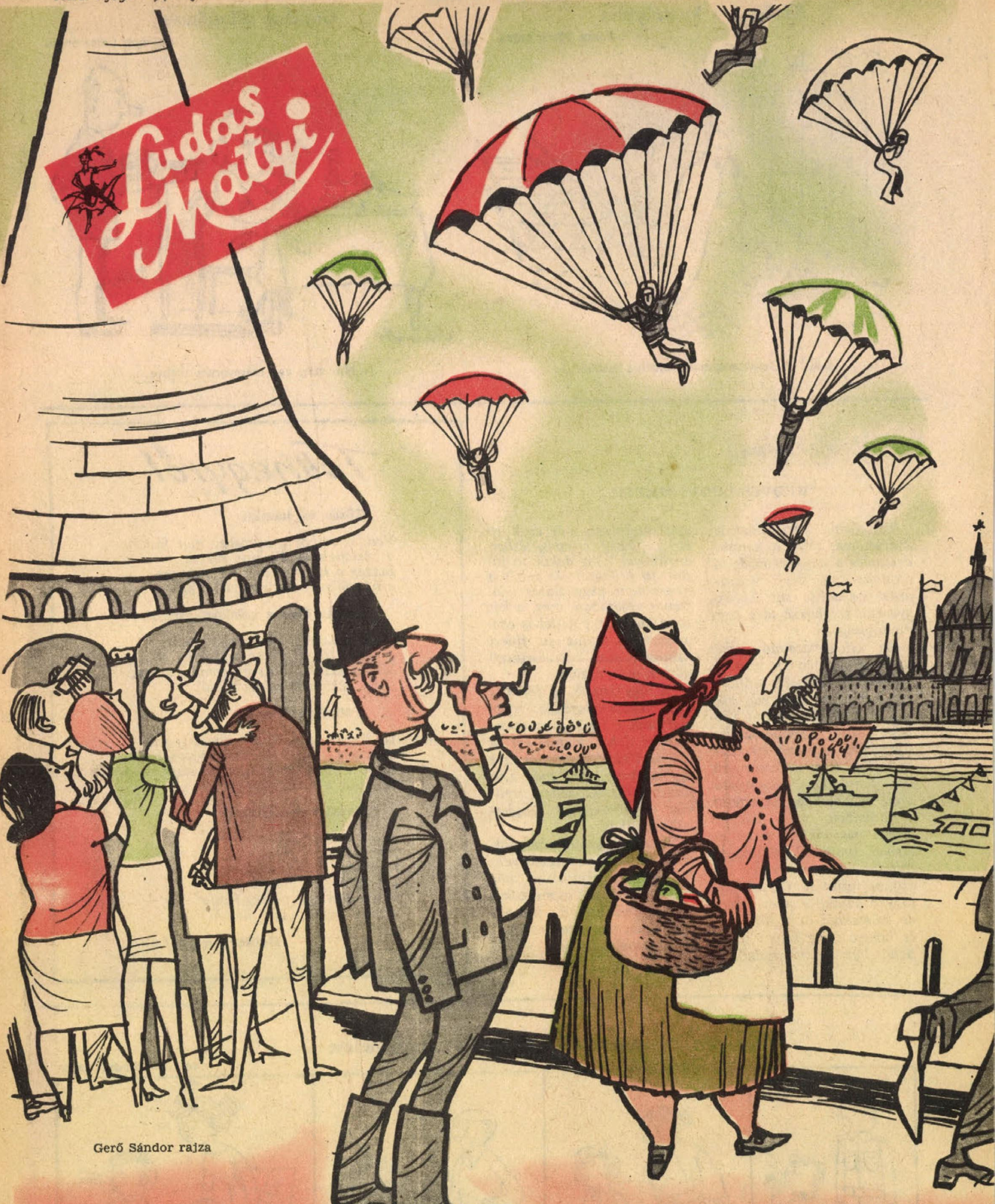

Gerő Sándor rajza

AUGUSZTUS 20-ÁN *— Erről jut eszembe, hogy Zsófikának nájlon ernyőt igértünk!*

Kísértet a kastélyban

Toncz Tibor rajza

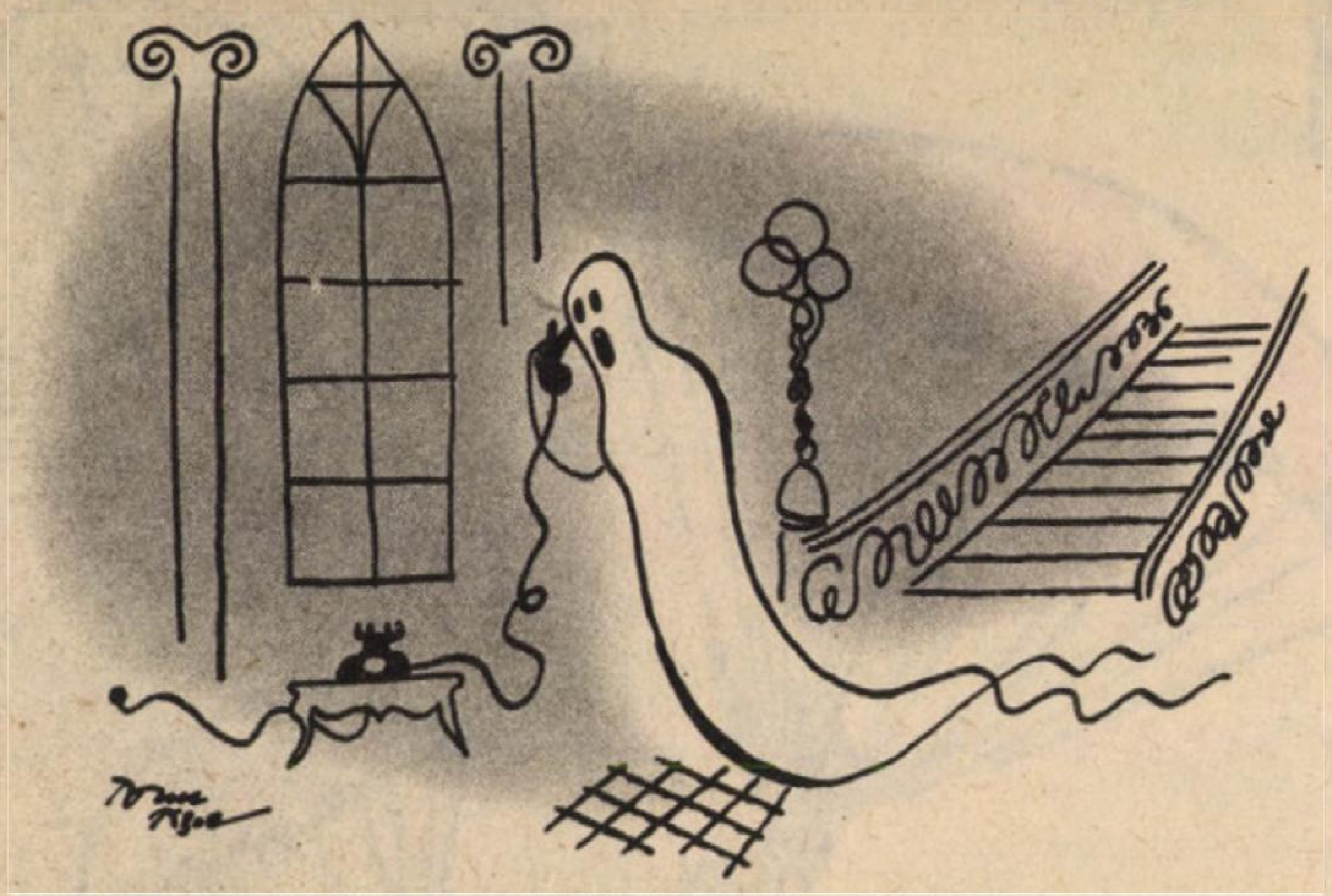

– Halló! A leszármazottaim moziba mentek...

Gondos ellenőrzés

Schwott Lajos rajza

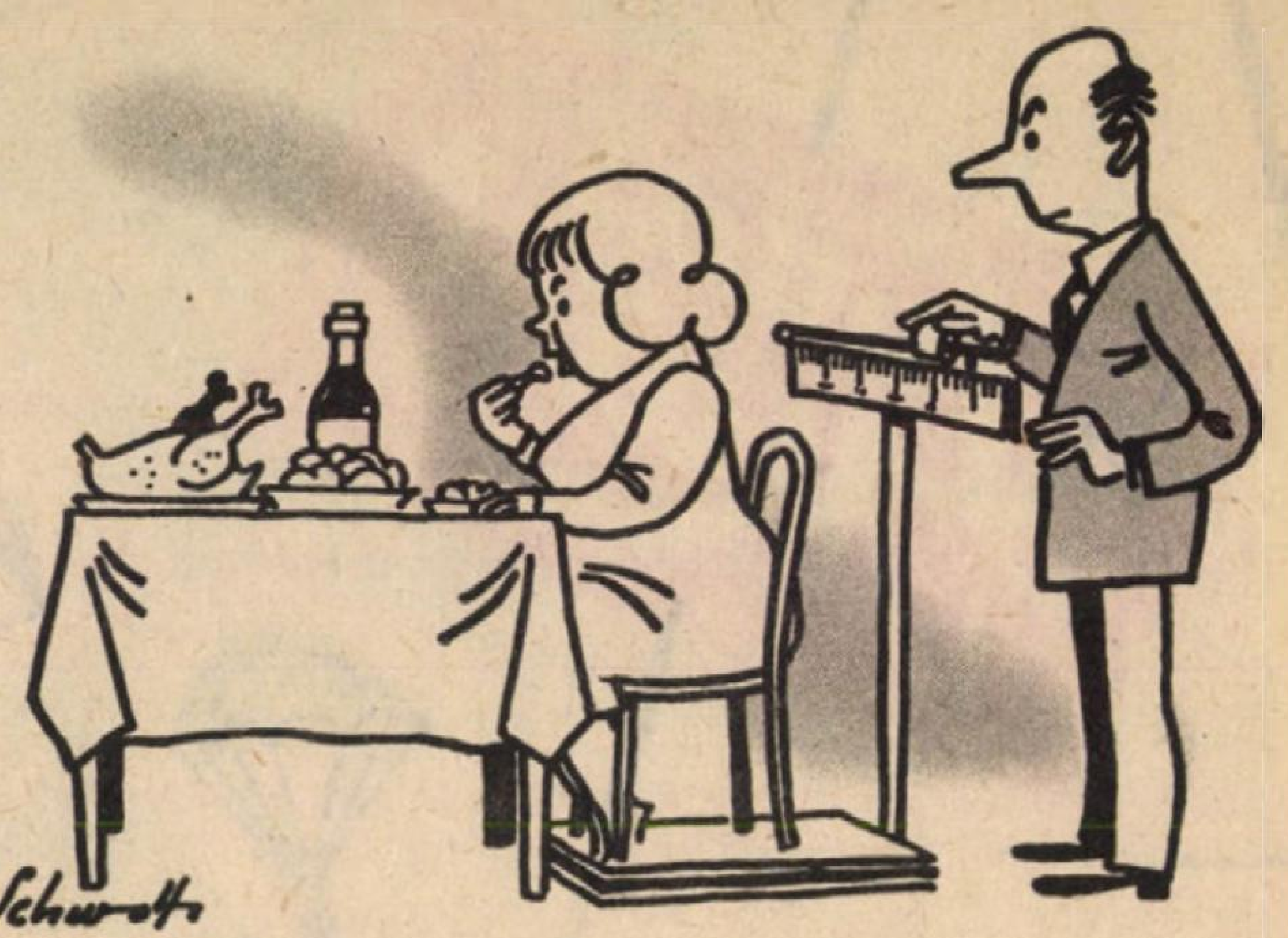

– No, még egy szárnyacska mehet...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KEDVES LUDAS MATYI!

Társadalmi pozíciómat tekintve, már mint a kereskedelem és a nagyközönség viszonylatában, vevő vagyok, azaz fogyasztó, sőt kávéfogyasztó, méghozzá elég nagy mennyiségben.

Az elfogyasztandó kávét nyers állapotban szerzem be. Olcsóbb és drágább minőségűből magam keverem, pörkölöm, továbbá darálom. Többek között harmadosztályú nyerskávét is használok üzelmeimhez. Nos, az ő szomorú, bár tanulságos pályafutását szeretném röviden ismertetni.

Kezdetben még lehetett kapni negyedkilós csomagolásban, gyönyörű átlátszó celofánba burkolva, potom huszonöt forintért. (A celofánt ingyen adták!) Azután eltűnt az üzletekből ez a kávéfajta és hosszú ideig színét se lehetett látni. Majd, amikor ismét megjelent, már csak 10 és 5 dekás csomagolásban árusították.) Tíz dekát 10 forint 50 fillérért.) Ha tehát a megszokott negyedkilós adagomat vásároltam meg, a két 10 dekás és egy 5 dekás csomagért 26 forint 50 fillért fizettem, azaz 1,50 forinttal többet, mint azelőtt.

De úgy látszik, a fejlődés útján nincs megállás. Most már csak 5 dekás csomagocskákban lehet kapni ezt a népszerű olcsó kávéfajtát, ami egy negyedkilónál már 2,50 forint túlfizetést jelent, nyilván a csomagolási többletköltség miatt.

Őszinte aggodalommal töltenek el ezek a perspektívák. Mi lesz, ha nemsokára már csak kétdekás csomagokat fognak tartani a boltok? Dupla árat fizethetek a szimpla feketémért.

Egy olvasó

Tollhegyről

Közös és háztáji

Van, ki mikor a közösben már fáradt,
a háztájit még jól bírja erővel.
Bezzeg a szerelemnél! Jónehányak
a háztájiban fáradnak előbb el.

Hozzászólás a színházi ankéthoz

A sok szakvéleményen elmerengsz:
a válság tényleg nem megoldható?
Mi hiányzik? ... Egy új Molnár Ferenc,
s egy régimódi színigazgató!

A filmíró végzete

Ne irigyeld azt, ki ma filmet ír itt,
mert sorsa mindenképpen mostoha:
ha jó a film, a rendezőt dicsérik,
ha rossz, a forgatókönyv ostoba.

Javaslat epitáfiumra

Hogy ne törjétek napokig
fejeteket, amíg kisütne
fölém egy méltó sírfeliratot, –
„Megölte őt a hatodik
kerületben egy pékség füstje"
– mindössze ennyit írjatok.

Hollós Korvin Lajos

Az úttörőnek is van magánélete

Mészáros András rajza

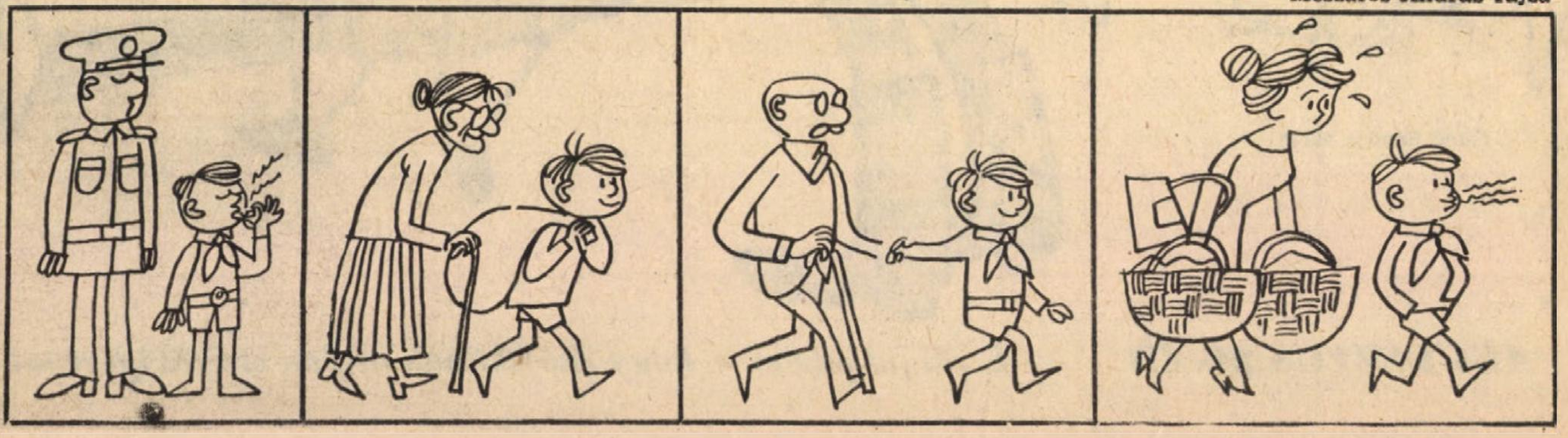

A kegyencnő

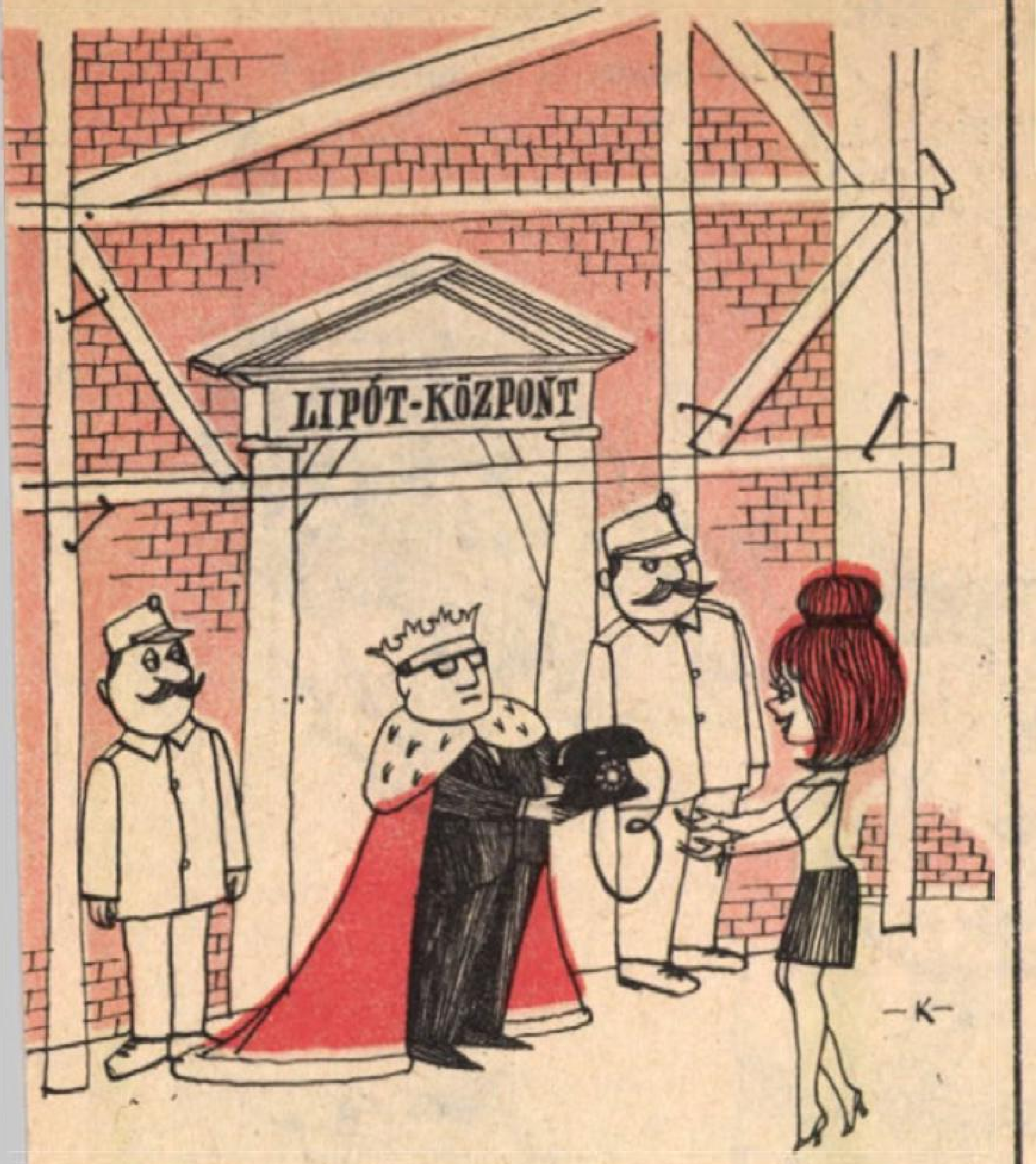

Fülledt éjszaka

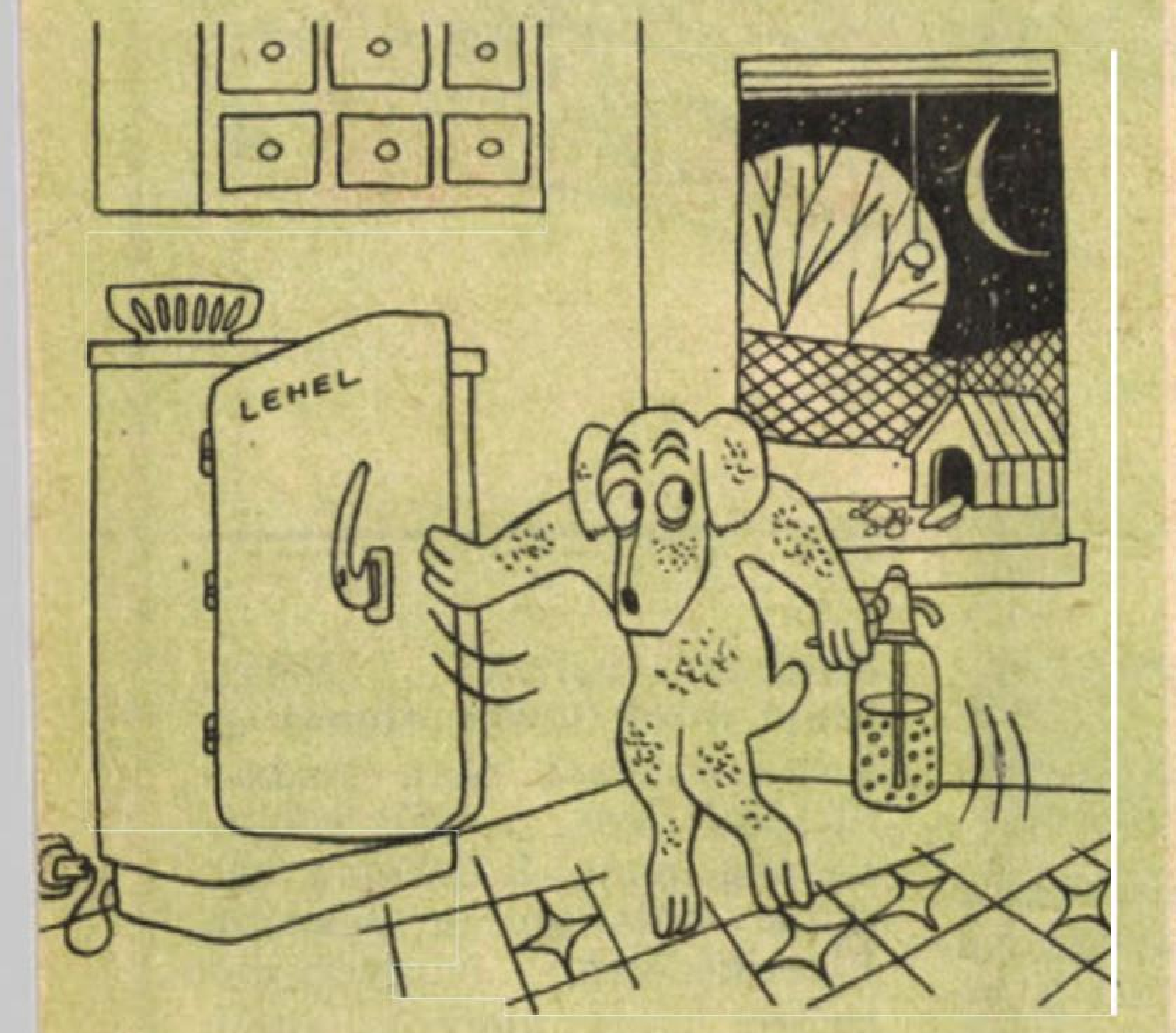

LEVÉL apró bosszúságokról

TISZTELT URAM!

A következő kérdéseket tette fel levelében:

Miért nem gondoskodott a ruházati kereskedelem az idei nyárra megfelelő mennyiségű és méretű férfi shortról?

Miért száműzték a cipőboltokból a nagyobb méretű férfi sarukat?

Miért utalják önt az elárusító kartársak a különleges méretű áruk boltjába?

Lehet, egyesek úgy tájékoztatnák önt, hogy: gondosan felkészültek a nyárra; másfélszer annyi shortot rendeltek, mint a múlt évben, de váratlanul megnőtt a kereslet; a szokottnál melegebb volt a nyár; az idén – fene tudja, miből – több jutott az embereknek shortra; megnövekedtek az igények, és így tovább. Én azonban nem kertelek és őszintén megmondom önnek, hogy valahol valakik megunhatták a shortot. Persze, akik tervezték, gyártották vagy megrendelték. Mert akik viselték – a férfiak, miniszterig bezárólag – szerették a mintanélküli, sima vászonból vagy ballonból készült rövid nadrágot, és szívesen sétáltak jól megérdemelt nyári pihenésük idején benne a Balaton partján vagy a hegyek között. A short kedvelt közfogyasztási cikké vált üdülőhelyen és a mezőgazdaságban egyaránt.

Ki kellett tehát valami újat találni. Helyette.

Így született meg a camping-nadrág. Ezt ajánlgatták önnek a boltokban már a nyár elején és a nyári vásár idején is. Mert kevés volt a hagyományos short, és az is csak olyan kicsi méretben, hogy minden középtermetű férfi óriásnak hihette magát, amikor felpróbálta.

Ön sokáig ellenállt, de végül is a kíméletlen kánikula camping-nadrágba kényszerítette. Az empriméből készült nadrágocskán kék alapon sárga, piros, zöld, fekete és lila minták váltják egymást, s benne ön olyan férfias látványt nyújt, hogy az egyik csinos fiatalasszony a parti sétányon a barátnőjéhez fordulva megjegyezte: – Mit szólsz ehhez a vén jampechez!? Camping-nadrágban kelleti magát...

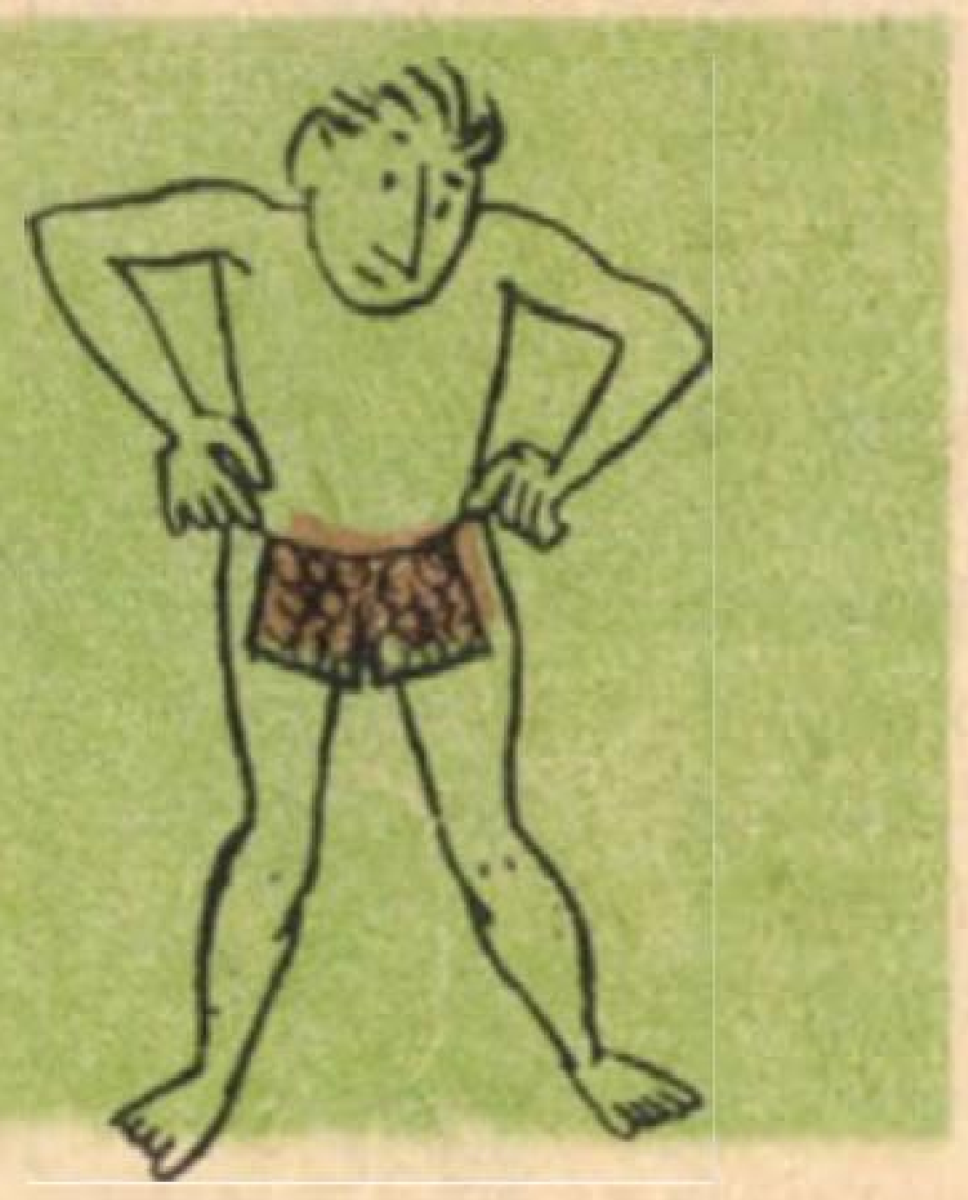

Csak hálás lehet a camping-nadrágért a Belkernek, ha a nők ennyire felfigyeltek önre.

A másik két kérdésre úgy vélem felesleges lenne hasonló részletességgel kitérni: egyszerű méret-probléma. Nem is új! Ön felfedezett a cipőboltok kirakatában egy kitűnő nyári cikket. „Savaria" sarunak hívják. Két hónapig járta a cipőboltokat, és eszelősen keresett a lába méretének megfelelő negyvenhármas „Savaria" bőrsarut. Mert már a kirakatból megszerette, mert ízléses. Dehát nem kapott: egyetlen boltban sem talált harminckilencesnél nagyobbat.

Nem hinném, hogy bármelyik gyártmányunkat tudatosan kis méretre készítenék. A „Savaria" bőrsaruból bizonyára több pár is készült nagyobb méretben. Gondolom, inkább arról lehet szó, hogy az eladó kartársak valamennyien piskóta-lábakon járnak, s így aztán azt, akinek normális, vagyis negyvenhármas férfilába van, torzszülöttnek tekintik. Ezért utalták önt a különleges méretű áruk boltjába, noha ön a negyvenhármas lábával a szabványos méretű áruk boltjában érzi magát otthon. Ez azonban teljesen mellékes körülmény. A lényeg az, hogyha nálunk beválik egy-egy árucikk, mint például a short vagy a Savaria bőrsaru, és az jó, akkor legközelebb már ugyanazt campingben vagy harminckilencesben gyártják. Mert újítani mindig kell valamit...

Földes György

Egy új gyártmány útja

Schwott Lajos rajza

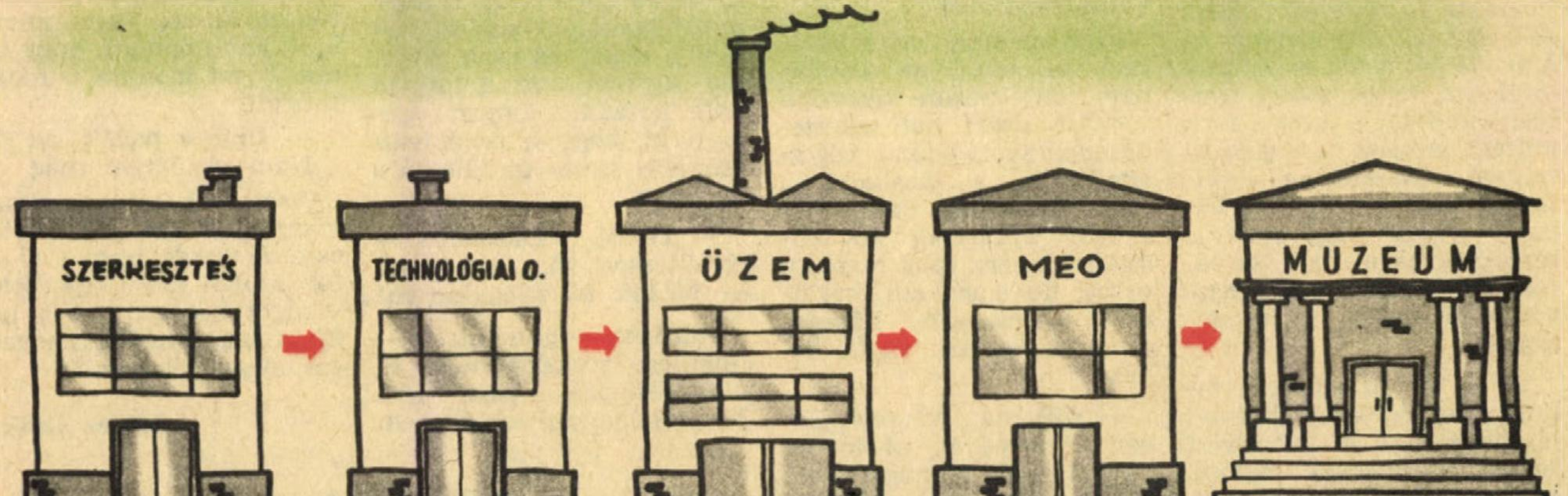

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Látkép a Citadelláról

A közelmúltban három olasz vendégem érkezett Budapestre, kik a Citadelláról kívánták szemügyre venni a várost, majd megpihentek a Citadella-pinceétteremben. Az események innen pergő gyorsasággal következnek:

Két olasz halvacsorát rendel, a harmadiknak csak később jön meg rá a gusztusa. Újabb rendelés következik tehát, mely tömören így hangzik: Még egy adag hal a harmadik olasznak, s két fekete a bevacsorált kettőnek. Megfelelő várakozás után meg is érkezik a frissen sült hal, ám nem érkezik a két kávé, mert „a gép már leállt". Az óra huszonöt percet mutat, üzletzárás előtt.

Milyen megfontolás vezetheti vajon az üzletvezetőt abban, hogy a hetven forintos hal-étel elkészítéséhez biztosítson konyhát, de az egyidőben rendelt négyforintos kávéra ne biztosítson gőzt?

A történelem még nem ismert olyan mozdonyvezetőt, aki – vonatát Pestre vezetve – Ceglédnél leeresztette volna a vizet. A gőzgép feltalálása óta ez a gyakorlat egyedül az eszpresszóiparban hódít!

S. P.

A halász és a szellem

Hegedűs István rajza

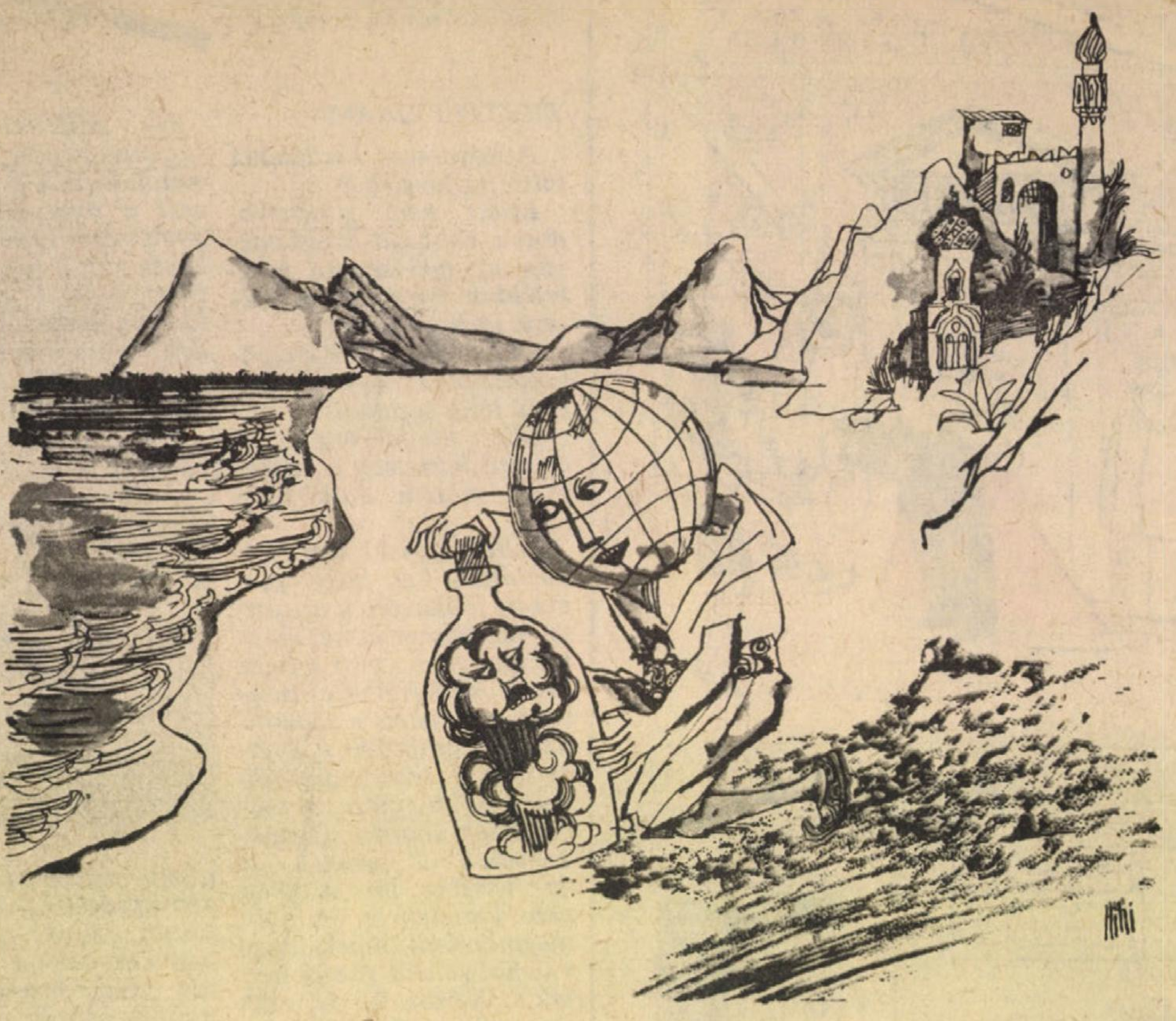

– Szolgám leszel ...

HŰSÉG ÉS HÁLA

Elgondolkozva ballagtam a Ló utcában, egyszerre csak nem vitt tovább a lábam: meg kellett állnom. Néhány pillanatig tétován néztem körül, aztán — meglepő határozottsággal — hátrálni kezdtem, bal-jobb, bal-jobb. Talán öt-hat lépést tehettem visszafelé, s akkor rájöttem, mi történt: visszahúzott a szívem. Vissza, egy bolthoz, amelyben nyolc hónappal ezelőtt — istenkém, mintha ma történt volna! —, jók voltak hozzám, és szerettek. Azóta már sok minden történt velem, de azt azóta se tudtam elfeledni, hogy akkor milyen kedvesek, udvariasak voltak hozzám az eladók, milyen előzékenyen, türelmesen bántak velem, a vacak vevővel. Még most is melegség járja át a szívemet, ha azokra a magasztos pillanatokra visszagondolok.

Ez az emlék sohasem fakul meg, sohasem hervad el, szívemben él, és őrizni fogom, amíg csak tudom. Azóta is hálás vagyok azért a néhány pillanatért, és hűségesen visszajárok a boltba, mint ahogy a szarvas visszajár az üdítő forrás vizére. Ha agyam el is feledkezett olykor erről a drága emlékről, hűséges szívem nem felejtette el, és visszahúzott a boltba. Mit, visszahúzott! Visszacipelt. Ha akartam, ha nem, vissza kellett mennem, be kellett térnem oda.

Mert nekem hálás szívem van. Nem felejti el azokat, akik jók voltak hozzám, vacak vevőhöz.

Most azonban nem akartam bemenni az üzletbe, nem óhajtottam vásárolni semmit, ezért hát tekintetemmel gyengéden végigsimítottam a kirakatot, a cégtáblát, aztán derűs mosollyal ajkamon, továbbmentem, azaz csak mentem volna, de a szívem megállított — csacska, hűséges szív! —, és azt súgta nekem:

— Állj meg, vándor! Ebben az üzletben, nyolc hónappal ezelőtt, nagyon-nagyon szeretetre méltóak, szolgálatkészek és figyelmesek voltak hozzád ... Hát elfelejtetted már? Ez a hála? Csak ennyi hűséget érdemelnek ők?

Nem, nem felejtettem el őket, s azóta is hűséges vagyok hozzájuk. Most is bementem az üzletbe, el nem múló hálával keblemben. Az eladók nem köszöntek vissza, felém se néztek, de én nem sértődtem meg, ó, nem, mert még tisztán emlékeztem arra a percre, amikor egészen másképp fogadtak engem. Igaz, hogy nyolc hónappal ezelőtt történt a dolog, és csak egyetlen egyszer, de a sors jó volt hozzám: engem szemelt ki, hogy e rendkívüli esemény szem- és fültanúja legyek.

— Tessék választani! — rivallt most rám egy eladó. — Mások is várnak rám!

Hát igen — gondoltam —, Jelenleg rosszkedvűek és ingerlékenyek. Nem baj. Nyolc hónappal ezelőtt nem ilyenek voltak ... Azért, mert most türelmetlenek és udvariatlanok, nem szabad elítélni őket ... Rút hálátlanság lenne! S én nem vagyok hálátlan természetű. Ellenkezőleg! Nagyon-nagyon hálás vagyok, mert annak idején itt, ugyanebben az üzletben ... Lehet azt elfelejteni? ... Vacak vevő vagyok, de az ilyesmit nem felejti el az ember ...

Könnyes szemmel néztem körül az üzletben, amelyhez ez a felejthetetlen emlék fűzött, és az sem zavart meg áhítatomban, hogy egy eladó azt mondta a hátam mögött:

— Dilis a pacák, az fix!

Nem sértődtem meg.

Azóta is hűségesen vissza-visszatérek abba az üzletbe, és ama látogatásom első évfordulóján, majd egy csokor virágot helyezek el a bolt küszöbén, hálából, kegyeletes megemlékezésül.

Mikes György

A humor KÖNYVÉBŐL

Labdarúgó mérkőzéseken a játéktér nyugodt légkörének megteremtése és megőrzése sohasem tartozott a könnyű feladatok közé. A mai játékvezetők is tanulhatnának a régi idők egyik legendás játékvezetőjétől, „Hejmi bácsi"-tól, ahogyan általában Orova Henriket nevezték. Ő arról volt nevezetes, hogy nem lehetett kihozni a sodrából. Egy alkalommal a mérkőzés hevében az egyik játékos izgatottan futott hozzá és így panaszkodott:

– Bíró úr, a Kovács azt mondta, hogy menjek a fenébe! *(Rövidített szöveg.)*

Hejmi bácsi nyugodtan válaszolt:

– Maga nem megy sehova, maga itt marad és tovább játszik!

*

Gróf Ödön, az egykori kitűnő úszó, majd később edző (jelenleg az Egyesült Államokban gyúró) nem tartozott a haza bölcsei közé, s kedves elszólásai sokszor okoztak derültséget sporttársainak. Egyszer Párizsban versenyeztek az újpesti úszók, köztük Gróf is. A hallban Gróf a díszes asztalra tette le vizes fürdőköpenyét. Valaki figyelmeztette:

– Döci, vigyázz, feljön a politúr.

– Milyen úr jön fel? – kérdezte Gróf aggodalmasan.

A MACKÓK ÉS A TECHNIKA

A technika korában néha az állatok különben csalhatatlan ösztöne is csődöt mond. Az egyik kis jugoszláv faluban az emberek nagy csodálkozására a közeli erdőkből egymás után cammogtak elő a medvék, felmásztak a távírópóznákra, majd csalódottan lemásztak. Egy helyi zoológus szerint a medvéket megtévesztette a távíródrótok zúgása, zümmögésnek hitték, s méz reményében másztak fel a póznákra. Többen javasolták, hogy helyezzenek el a póznák tetejére méztartókat, s így le lehet küzdeni az állatok ellenszenvét a technika iránt.

Vámháború

Várnai György rajza

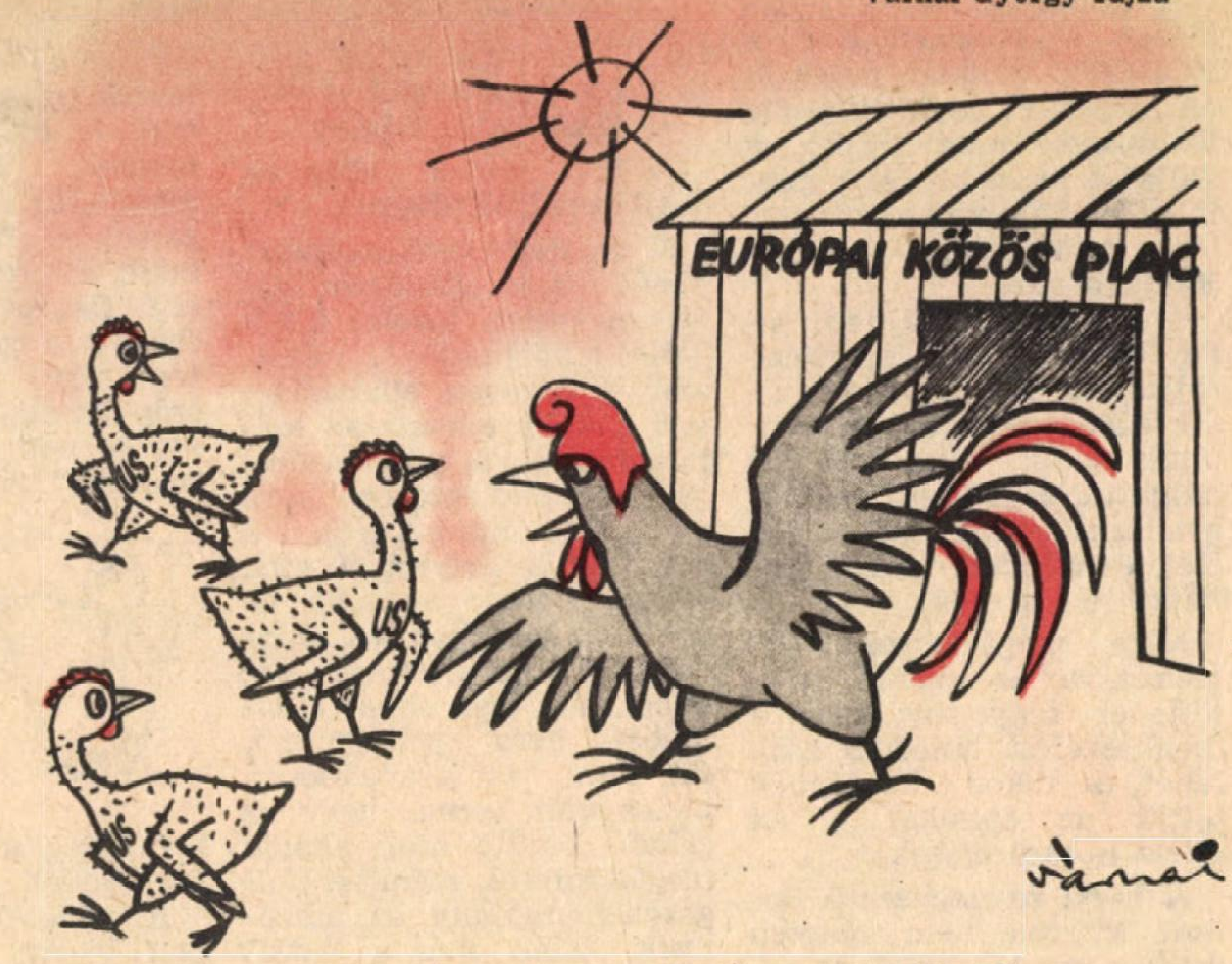

A gall kakas elkergeti az amerikai fagyasztott baromfit . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SZŐNYEG VAGY BÉLYEG?

Átadjuk a szót Dél-Afrikában élő, Budapesten vendégeskedő ismerősünknek:

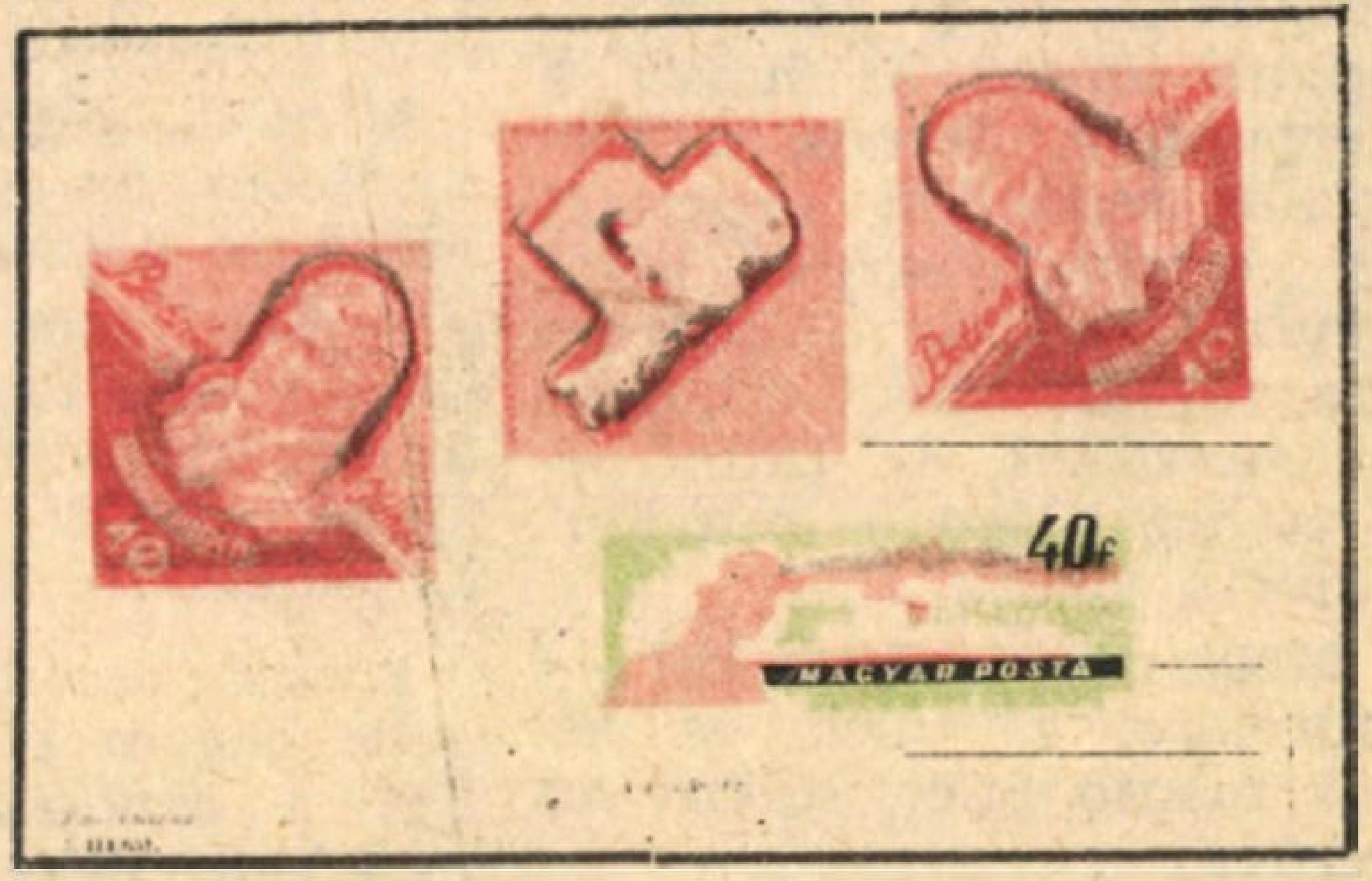

– Levelezőlapot akartam küldeni légipostával johannesburgi barátomnak. A trafikosnő úgy tudta, hogy 2 forint 20 filléres bélyeg kell rá. Kértem . . . Erre ráragasztott a levelezőlapra három 40 filléres és egy 1 forintos bélyeget. Megkérdeztem tőle, hogy csak ilyen szőnyeg nagyságú bélyegek kaphatók-e? Azt válaszolta: néha csak ilyen nagy bélyeget kap. Megcsodáltam Batsányi János arcképét, továbbá az első postai konferencia emlékére kiadott emlékbélyeget, s végül a lobogó hajú fekete kislányt a „Siófokfürdő 100 éves" feliratú bélyegen, aztán elhatároztam, hogy átadom a levelezőlapot a Ludas Matyi múzeumának, mert a bélyegek annyira elfoglaltak minden helyet a lapon, hogy a bélyegek és a légi cédula mellett nem maradt volna hely az üdvözlet és a címzés számára.

(p.)

Becsületes eszpresszó

Kaján Tibor rajza

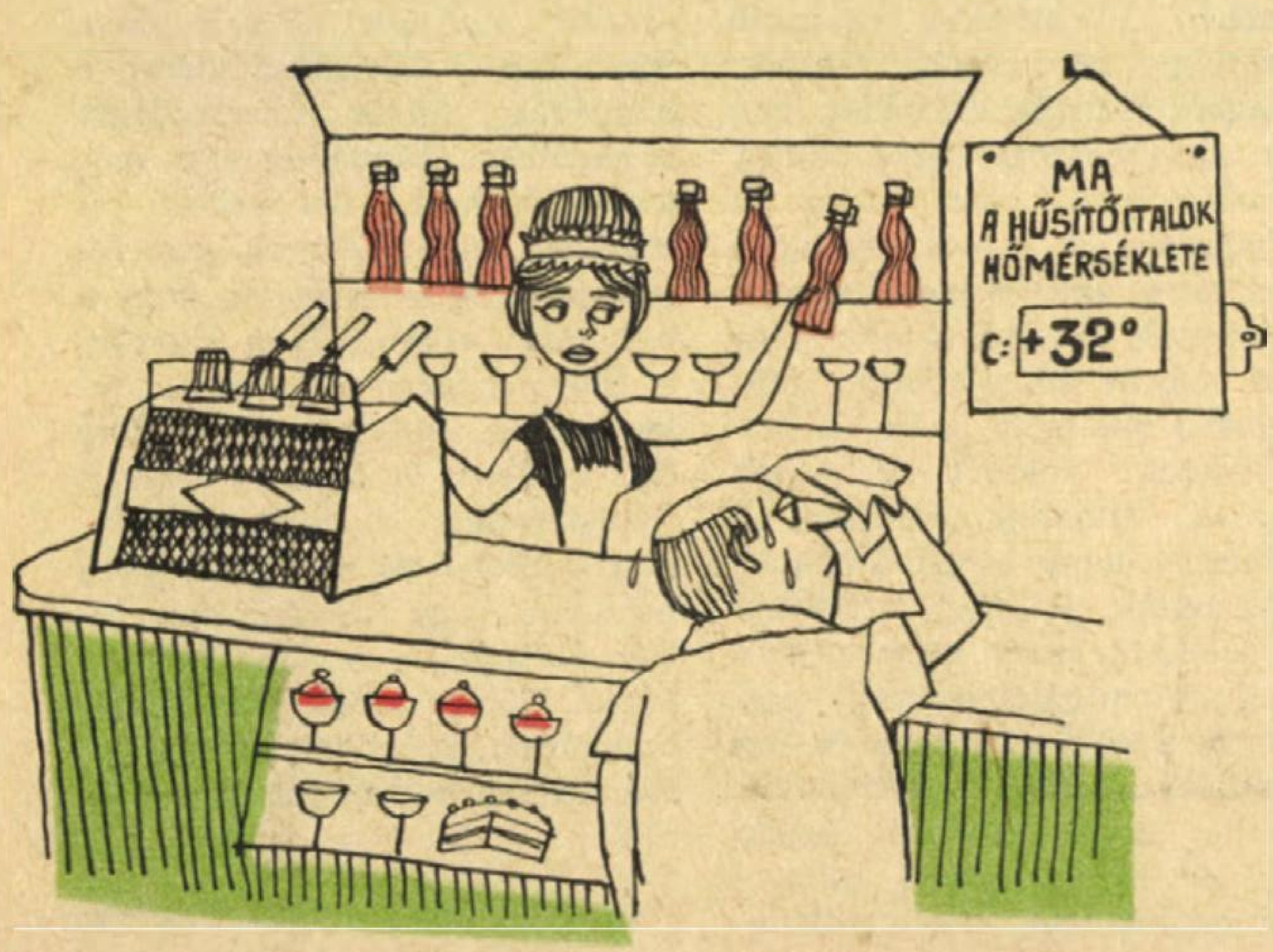

Vendéglő nyílik a Vár tömlöcében

Hegedűs István rajza

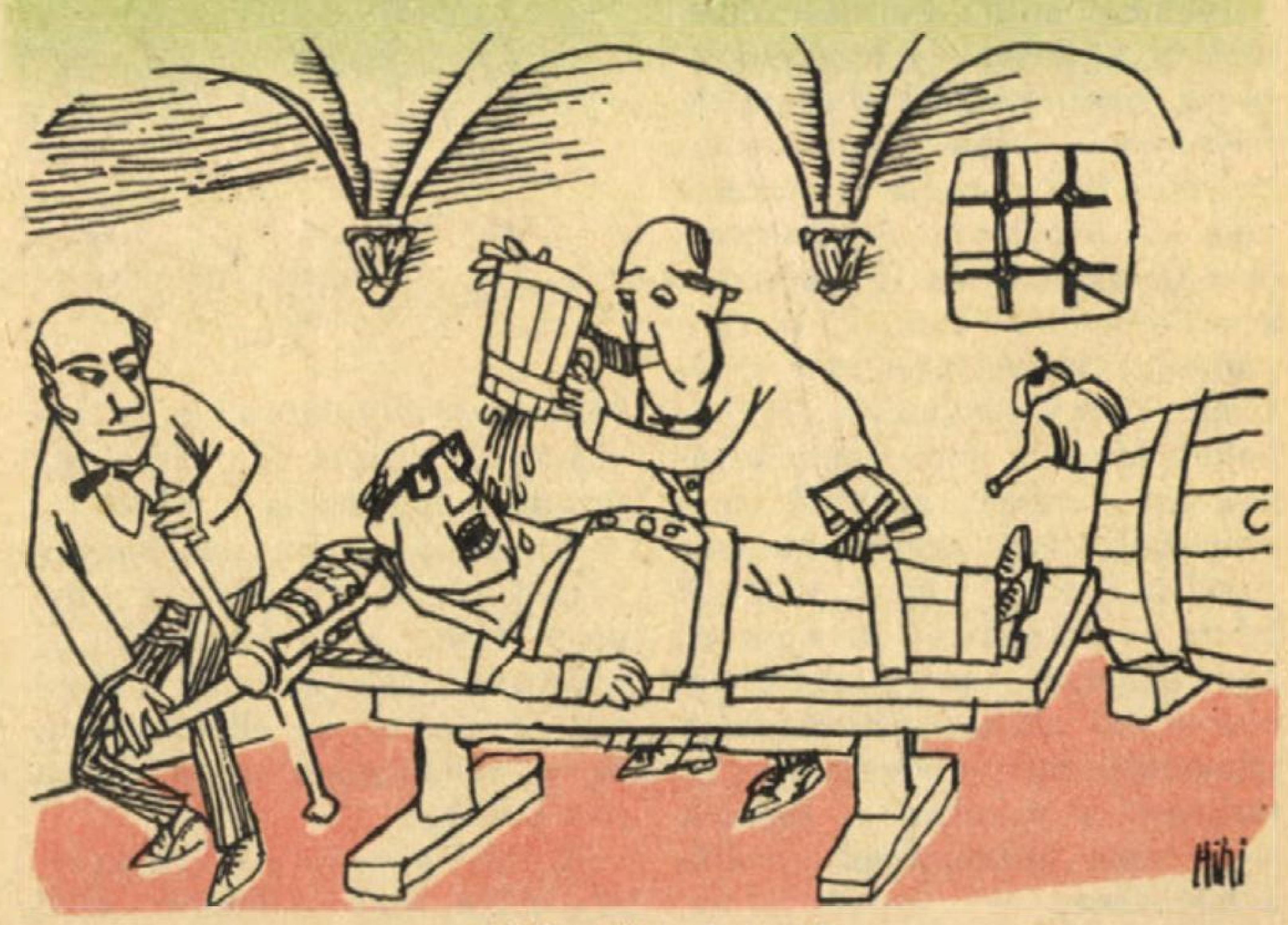

– Hideg sör nincsen?

OSTROM RÉVLACHÁZÁN

Egy Moszkvics autó robogott Révlacháza felé.

A kocsiban — a hátsó ülésen — Guzmek Ede, a BÖBÉRT Vállalat műszaki előadója ült, mellette pedig Kacsosné, azaz Ildikó, a vállalat legszebb lábú gépírónője. Mindketten hivatalos minőségben utaztak Révlacházára.

Guzmek kartárs nem sokat törődött az elsuhanó tájjal, minden figyelmét Ildikónak szentelte: téliszalámis vajas zsemlével kínálgatta, és közben azt magyarázta, hogy rövid az élet, és minden órának szakaszd le a virágát.

Mire megérkeztek Révlacházára, az előadó döntött: el fogja nyújtani a megbeszélést, ameddig csak lehet, és akkor a községben töltik az éjszakát... Az egész hosszú éjszakát...

A helyi részlegvezető, Pocsor Márton, nem nagyon örült a vendégeknek, de aztán megnyugodott, amikor megtudta, hogy nem ellenőrizni jöttek le hozzá a központból. Sajnos, a tárgyalás rendkívül gyorsnak és eredményesnek bizonyult. Délután félhárom óra tájban már mindent megbeszéltek, és Ildikó — tisztéhez illően — mindent papírra vetett.

Most mit találjak ki? — töprengett Guzmek, és végül mentő ötlet villant az agyába.

— Hány bedolgozónőt foglalkoztatnak? — kérdezte Pocsor kartárstól.

— Körülbelül húszat...

— Ha nincs ellenére, meglátogatjuk őket...

A részlegvezető elsápadt. Tehát mégis ellenőrzés! Valaki névtelen levelet küldhetett a központba!... Guzmek hosszasan elbeszélgetett a dolgozókkal: az időjárásról, a várható termésről, a feldolgozásra váró anyagok minőségéről, a nemzetközi helyzetről stb., stb.... Pocsor aggódva figyelt, és magában azt mondogatta: uramisten, mi lesz ebből, mi lesz ebből?! Titokban arra gyanakodott, sőt, nem is gyanakodott, biztos volt benne, hogy az előadó kerülő úton akarja megállapítani, mennyit dolgoznak naponta az asszonyok, talán már a hamis túlóra-elszámolásokra is rájött... Homlokán megjelent a verejték...

Mire az esthajnal-csillag megjelent az égen, Guzmek befejezte a látogatásokat.

— Most már nem mehetünk vissza Pestre — szólt az órájára nézve. — Itt kell éjszakáznunk! Ejnye, de kellemetlen!...

Pocsor azonnal intézkedett: három szobát nyittatott a szállodában. Egyet Ildikónak, egyet az előadónak és egyet a gépkocsivezetőnek, aki mindjárt le is feküdt, mert nagyon álmos volt. A többiek vacsorázni mentek. Mentsük, ami menthető! — gondolta magában. — Talán, ha jól belakik, elnézőbb lesz egy kicsit. De mit nézegeti mindig azt a gépírónőt? Miért tesz úgy, mintha Ildikó szép fekete szeme érdekelné, és nem a túlóra-elszámolások? Aztán rájött: valószínűleg taktikából. Agyafúrt fickó!

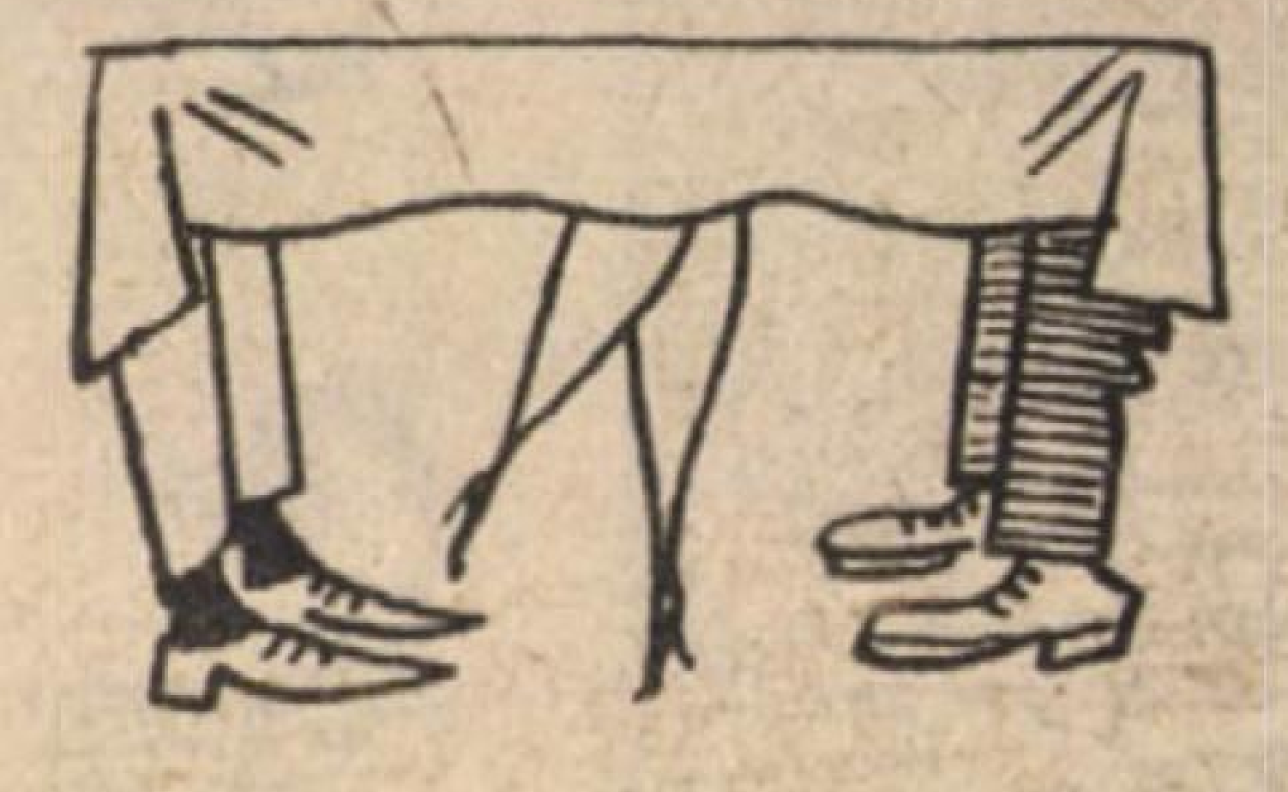

Az előadó vacsora közben ádázul udvarolt Ildikónak, és éppen az esthajnal-csillaghoz hasonlította az asszonykát, midőn Pocsor alig hallhatóan a fülébe súgta:

— Testvér, mit akarsz tőlem?

— Mi? — fordult hátra Guzmek. — Mit mondott? Nem értettem...

— Nemememem momomondtam semmit — dadogott a részlegvezető, és amikor Guzmek ismét Ildikó felé fordult, öt darab százast csúsztatott a kabátja zsebébe. Az előadó nem vett észre semmit, a gépírónő kezét fogva, remegő, bűvölő hangon azt rebegte:

— Ildikó... Drágám!... Később megnézem, hogy milyen szobát kapott...

Pocsort nagyon elszomorította az előadó korruptsága, és fájt a szíve az ötszáz forintért, de azért mosolygott, hősiesen mosolygott, s intett a pincérnek, hogy hozzon még egy üveg bort. Aztán szorgalmasan ittak: a vállalat egészségére, a révlacházai részleg munkájának sikerére, és még ki tudja, mi mindenre! Ildikó közben észrevétlenül eltűnt... Felment a szobájába...

*

Két óra tájban Guzmek előadó besurrant a gépkocsivezető szobájába. A sofőr megijedt, amikor meglátta a főnökét, csapzott hajjal, keresztbeálló szemekkel, de vidéki útjai során már nagy tapasztalatra tett szert, és tudta, hogy ilyenkor mi a teendő. Lefektette Guzmeket, vizes törülközőt csavart a fejére, és legyezgette. Az előadó tudta, hogy még valami dolga van, és el kellene mennie valahová, valakihez, de már nem emlékezett semmire.

Ildikó csak hajnal felé szenderedett el, addig a férfilélek rejtelmein töprengett, de minden eredmény nélkül.

Kertész Magda

A NAGY BERUHÁZÁS

Annak idején az Úr a Föld megteremtésére a 2657 számú Építőipari Vállalatnak adott megbízást. A megrendelés egy összkomfortos bolygó megtervezésére és felépítésére szólt, mely az összes szolgáltatásokkal el van látva.

Néhány millió év alatt elkészültek a tervek és tervmódosítások, lezajlottak a kötbér-perek, felépítettek néhány felvonulási bolygót; így az egész építkezésre csak hét nap jutott. Az összecsapott munkának ma is számtalan következményét érezzük, mert a minőségi átvétel sem volt megfelelő. Erre vonatkozóan elfogadhatjuk Madách Imre tanulmányának azt a részét, melyből megtudhatjuk, hogy egy csomó karriereista szemet hunyva a hibák felett, egyfolytában hozsannázott. Egy bizonyos Lucifer merészelt csak a mű néhány hiányosságára rámutatni, ezért elbocsátották és mehetett a pokolba. A többiek meg vígan hozsannáztak tovább a hűvösben.

Az első hibák persze hamarosan jelentkeztek. Még le sem járt a garanciális idő, máris elromlott a vízvezeték és az egész bérleményt elöntötte a víz. Negyven napig tartott míg végre egy szerelő megjavította a hibát.

A szakipari munkák hanyag végzése miatt elromlott a központi fűtés és beköszöntött a jégkorszak. Az emberek cidrizték és szidták az illetékeseket, de a felelősséget az atyaisten sem vállalta.

Közben a rossz statikai tervezés miatt egy Atlantisz nevű földrész egyszerűen elsüllyedt, míg Anglia a szakszerűtlen illesztés miatt elszakadt a kontinenstől.

Valami suskus lehetett az anyaggal is. Az építményt eredetileg ugyanis gömb alakúra tervezték, de a használat következtében a sarkokon belapult. Állítólag az innen ellopott anyagból fusizták a Holdat, melyet azonban már nem tudtak közművesíteni, ezért máig is lakhatatlan. A tervek szerint a Föld sima lett volna, de nem számítottak a száradására, így több helyen felgyűrődött, mint nálunk a műanyag padló. A felgyűrődések, például az Alpok vagy a Himalája esetében, a bérlemény nagy részét lakhatatlanná tették. Jellemző a felelőtlen munkára, hogy a Szaharában nincs víz-szolgáltatás, vagy például az Északi-sarkon az év hat hónapjában nincs közvilágítás. Dereng ugyan valami északi fény, de ez épp annyi, mint a pesti mellékutcák gyatra villanykörtéi. Az egész bérlemény huzatos, mint egy új lakás, ahol az első hónap után megvetemednek az ablakok. A felsorolt kis hibajegyzékben nem szerepelnek az úgynevezett rejtett hibák, a földcsuszamlások, lávakitörések vagy a szakszerűtlen villanyszerelési munka, melynek következtében manapság is állandóan kicsap a biztosíték, óriási mennydörgés kíséretében. Beszélhetnénk még az árvizekről, belvizekről és szárazságokról, de ezek után felesleges még bizonygatni, hogy e beruházás csapnivalóan sikerült.

Ehhez képest már igazán jelentéktelen dolog, hogy a Karfiol utcában átadott új házban felpúposodott a parkett, eldugult a lefolyó és az ajtókat vagy becsukni, vagy kinyitni nem lehet. Ha egy ilyen nagy beruházásnál ekkora hibák észlelhetők, mit várjon az ember ettől a vacak néhány milliós kis építménytől?!

Ösz Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FENYŐGYÖNGYE

Földrajzi fekvése gyönyörű. A Hármashatárhegyen van, de nem egészen a tetején, hanem valahol a közepén, erdőktől övezve, ott, ahol a 65-ös autóbuszról át kell szállni a H kocsira. A levegő ózondús, elsőosztályú, sőt osztályon felüli, mert nem a kerületi vendéglátóipari vállalat szolgáltatja. A VV az ételeket, italokat, a zenét és a mellékhelyiségeket „szolgáltatja", és ezek már osztályon aluliak.

Megkérdem a felszolgálótól:

– Zene nincs maguknál?

– Van, csak nem hallani.

Odanézek a zenekar helyére. Valóban valaki ott hegedül, de oly halkan, hogy a hatalmas kert egy részébe alig szűrődik hang. A hegedűs mellett rossz pianínó, az is alig ad hangot.

Hozzák a vacsorát. A burgonya hideg. Ásványvizet kérek. A pincér megjegyzi:

– Az meleg... Nincs elég hely a frizsiderben. Sok baj van nálunk. Rendbe kell hozni a pianínót, dobos is kellene és jó tűzhely.

A szomszéd asztalnál ismerőst fedezek fel. Át akarok menni. Bokáig süllyedek egy földhányásba.

– Tessék vigyázni! Három héttel ezelőtt felásták és úgy hagyták. Kerti locsolónak ástak gödröt és a munka abba maradt.

(sti)

A kis autogramgyűjtő

Szegő Gizi rajza

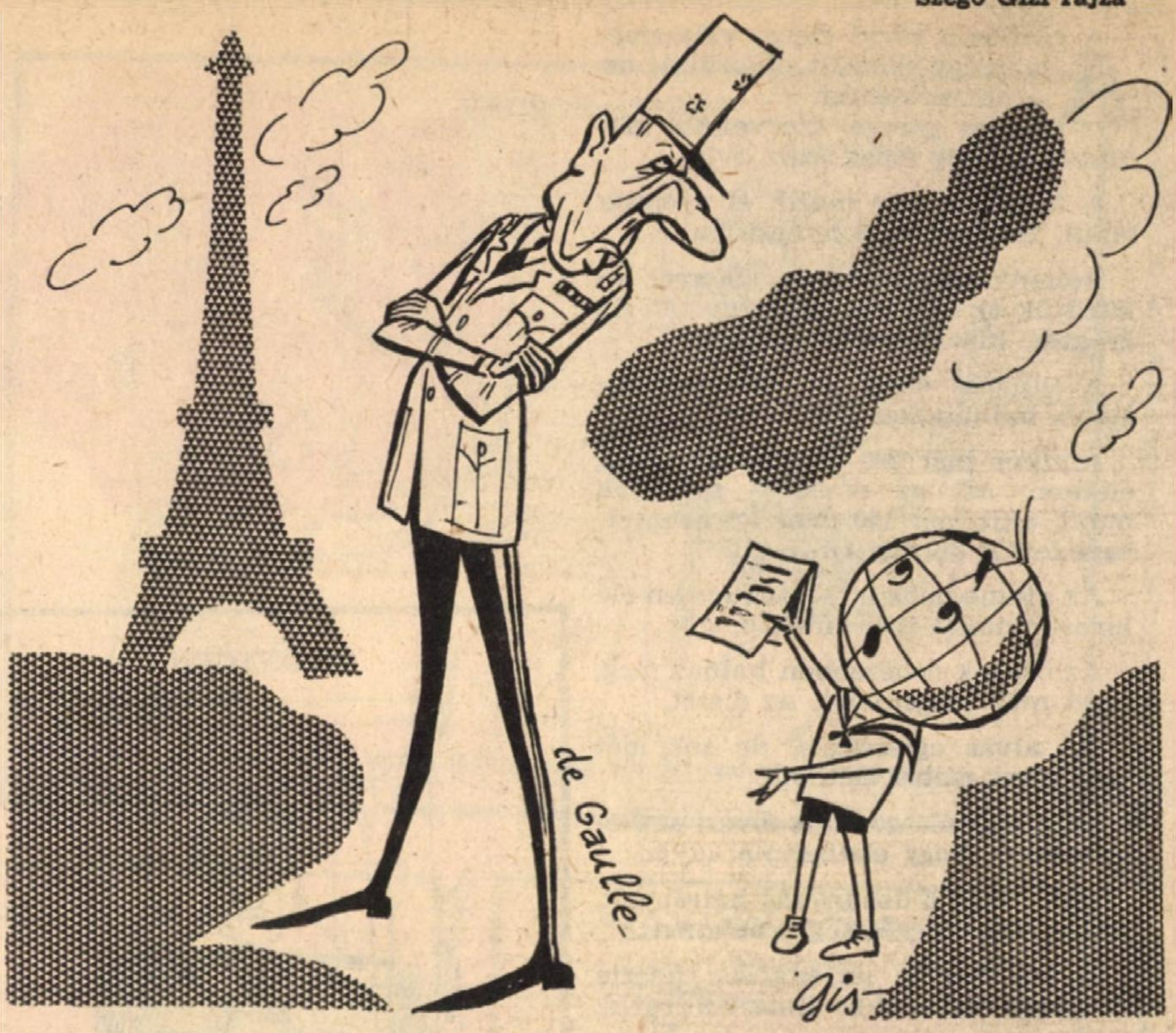

– A bácsi miért nem akarja aláírni?

MEGBESZÉLÉS TELEFON-ÜGYBEN

— Nem mondom, öregem, vannak még hiányosságok. Főként a szocialista öntudat terén... Itt van például a hivatali távbeszélő. Na már most — pontosan ma reggel — hívom Brüszknét, a munkaügyist: mással beszél. Szabó Pityut, a propagandáról: mással cseveg. Horvátot a terjesztési csoportból: foglalt. Hupka Gizit a kereskedelmi osztályról: tü-tü-tü, sírja a fülembe a membrán. Mint az őrült, ki letépte láncát, tárcsázok, tárcsázok. Az ujjamon, nézd csak, tyúkszem, és mégis: minden állomás foglalt. Hű, micsoda munkatempó! — állapítom meg, nem kis büszkeséggel —, reggel 8-tól félötig furt intézkednek, tárgyalnak, építve a szocializmust, ki-ki a maga posztján, s telefonon főként. Tudom, a büszkeség nem erény, mégis büszkén keltem útra, hogyha már dróton nem érem el az igyekvőket, személyesen kopogjak be hozzájuk. Első utam Brüszknéhoz vezetett, ajtaja nyitva, maga Brüszkné ott csüng a telefonon, mint barack az ágon. Akarva, nem akarva, hallom, amit mond: „Szivi, tedd fel a húst, sok hagymával, aztán vidd le Flokit, reggel nem pisilt a kis jószág. Mire hazaérsz, a hús is megpuhul; de erről majd később, Szivi, fél óra múlva újból hívlak." Mi, hivatott vezetők, tiszteljük a családi élet szentségét. E meggondolás alapján máris tovább álltam. Irány: Hupka Gizi. A kislány, mint szomjas méhecske a harmatos virágra, tapadt a masinára, és mondotta: „Mamikám, légy szíves, vasald ki a santung ruhámat, mert délután bedobjuk magunkat a fiúkkal a Szigetre..." Istenem, a Gizi fiatal — gondoltam —, vonzza a szép táncos élet, így hát dehogyis zavartam.

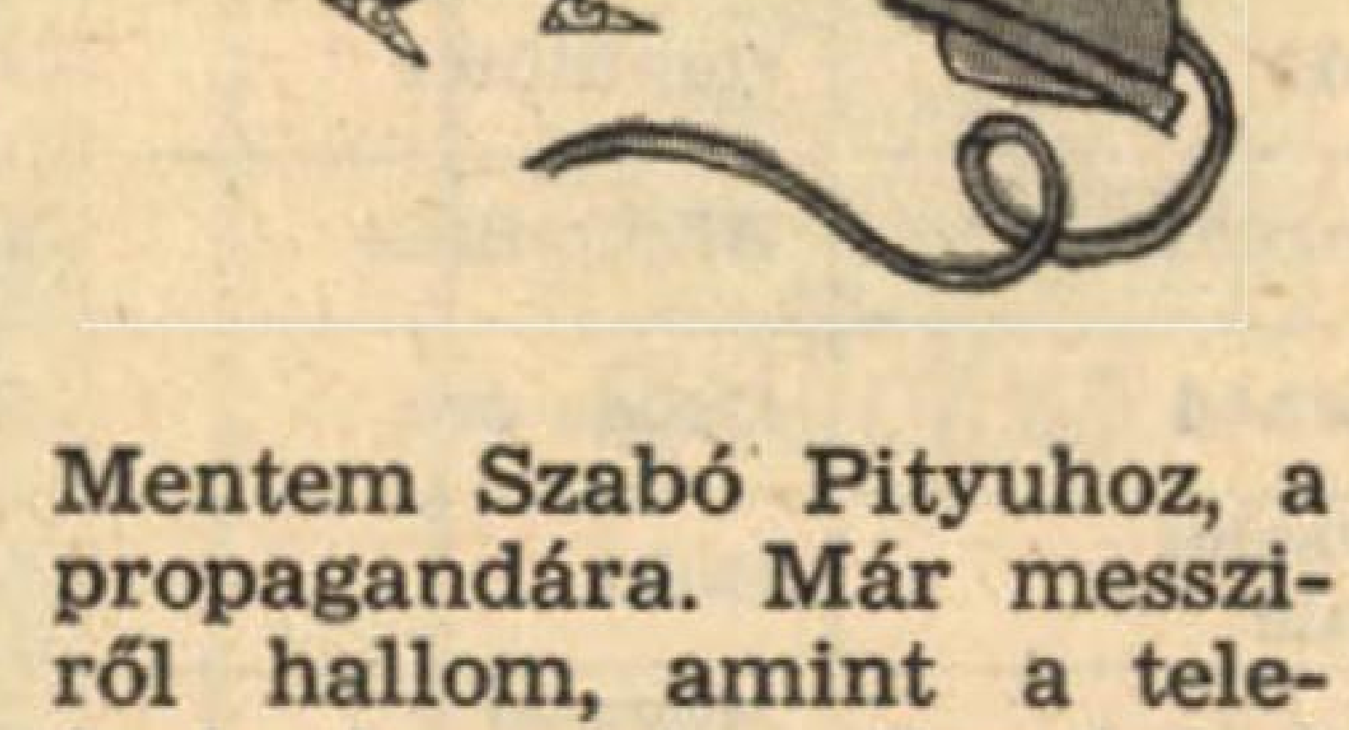

Mentem Szabó Pityuhoz, a propagandára. Már messziről hallom, amint a telefonba harsogja: „Egy frászt veszel 1-re, nem a Milánt, te szédült! Maximum X-re, mert..." Ekkor kapott el a gépszíj: akár a tolvaj, lábujjhegyen osontam ajtóról ajtóra. Keringtem a folyosón, mint a bolygó hollandi, hátha találtatik egy igaz, aki hivatalos idő alatt, állami pénzen, közügyben szól a masinába. És nem, nem akadt egy se: Vigné a vizumot sürgette valamelyik követségen az útlevelére, Bence bácsi társbérletben lakó öccsét bátorította. Uporné a nagymamit kérdezte: „Luluka, feljött-e már a grundról?"... — És ez így nem megy, öregem. Holnap reggel, itt nálam, telefonértekezlet. Várj egy pillanatig, szól a másik telefon... Halló! Te vagy az, Mucikám?... Puszillak. Semmi érdekes, angyal, hanem megkérlek, négy órakor vedd ki a szódavizet a frizsiderből, mert tegnap is túl hideg volt, most is kaparja a torkom. Csók! — Halló! Tehát holnap, telefonügyben értekezlet. Szevasz pajtikám, a viszontlátásra.

Égly Antal

Vicces férj

Szegő Gizi rajza

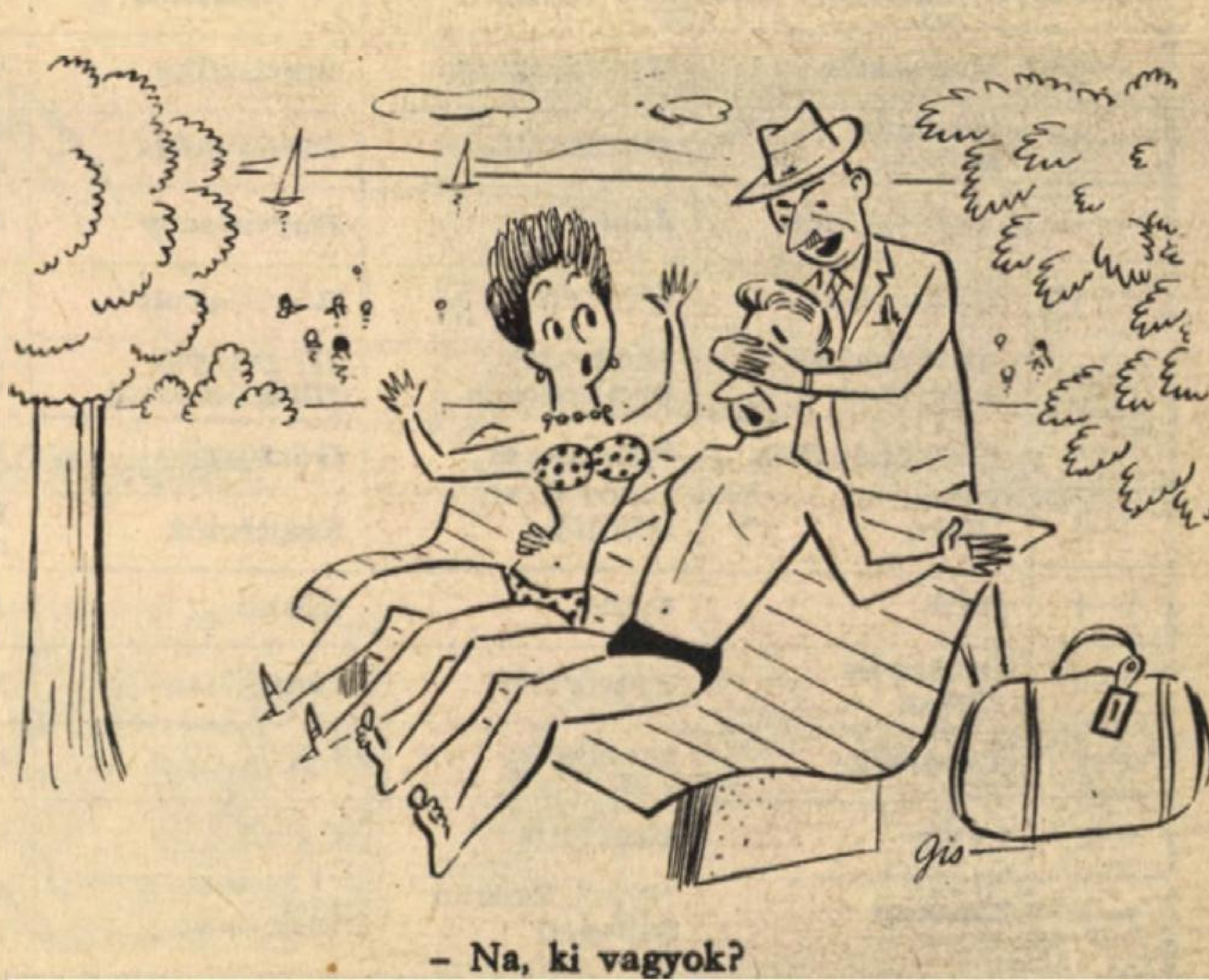

– Na, ki vagyok?

A RÖVID ÉLET TITKA

Achilles a rövid életet választotta, s így sikerült elkerülnie az érelmeszesedést.

Egyes gyenge szervezetű teknősbékák alig élnek száz évig.

A fiatalság nem múlik el nyomtalanul. Beleszámít a nyugdíjba.

Néhányszáz év múlva sikerrel leküzdjük az öregségi bántalmakat. Az öregség ma gyermekbetegség.

A viharos életű író szeretne mielőbb halhatatlan lenni.

Amikor már 200 év lesz az átlagéletkor, azt az embert sajnálják majd, akit már 150 éves korában elragadott a kíméletlen halál.

Az atombomba a mértékletesen élő hirosimaiakat sem kímélte.

Az öregek nehezebben halnak meg, mert már megszokták az életet.

Az alvás egészséges, de sok időt vesz el az ember életéből.

Van, aki túlságosan is élvezi az életet ahhoz, hogy életbenmaradjon.

Eltúlozzák a dohányzás hátrányait, pedig csak az egészségre ártalmas.

X író nagyon terjengősen fejezte ki magát, egyedül az élete volt rövid.

Nem minden embernek árt az alkohol. Van, aki hiába iszik.

Sok ember szereti a gyomrát, de megtöri.

A dús magyar konyhát csak dicsérni lehet. Halálos!

A ma embere még az egészségügyi sétát is gépesíteni tudta.

Az embert csak annyi kellemetlenség éri, amennyi föltétlenül szükséges ahhoz, hogy felizgassa magát.

Amit az ember egyszer mellreszív, azt már senki sem veheti el tőle.

Sok ember életbölcsessége: csak röviden!

Nem érdemes idegeskedni. Nyugodjunk békében!

F. L.

RÖNTGEN

Hegedűs István rajza

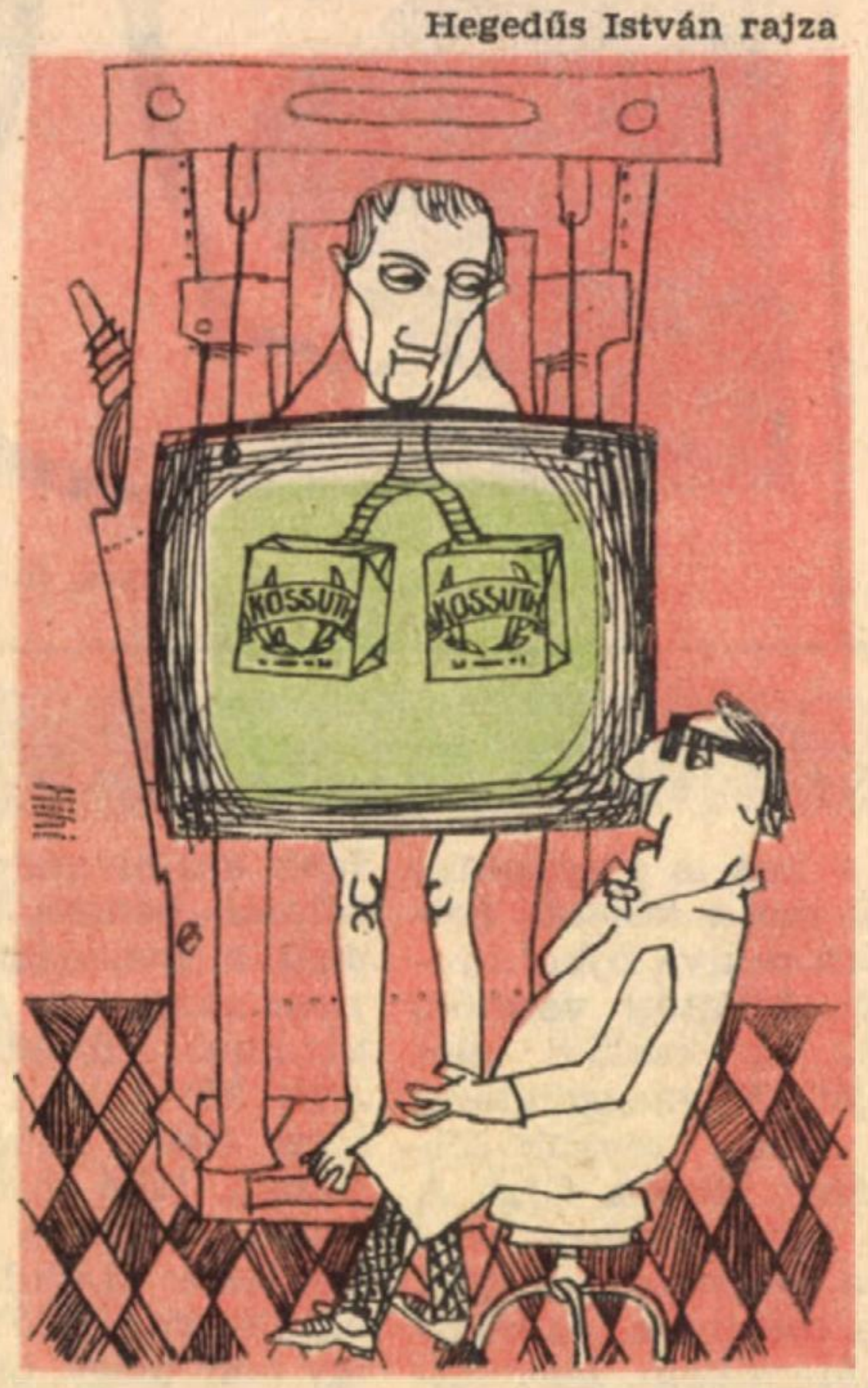

– Ennyit szív naponta?

PÉNTEKEN, 11 ÓRAKOR

Szűr-Szabó József rajza

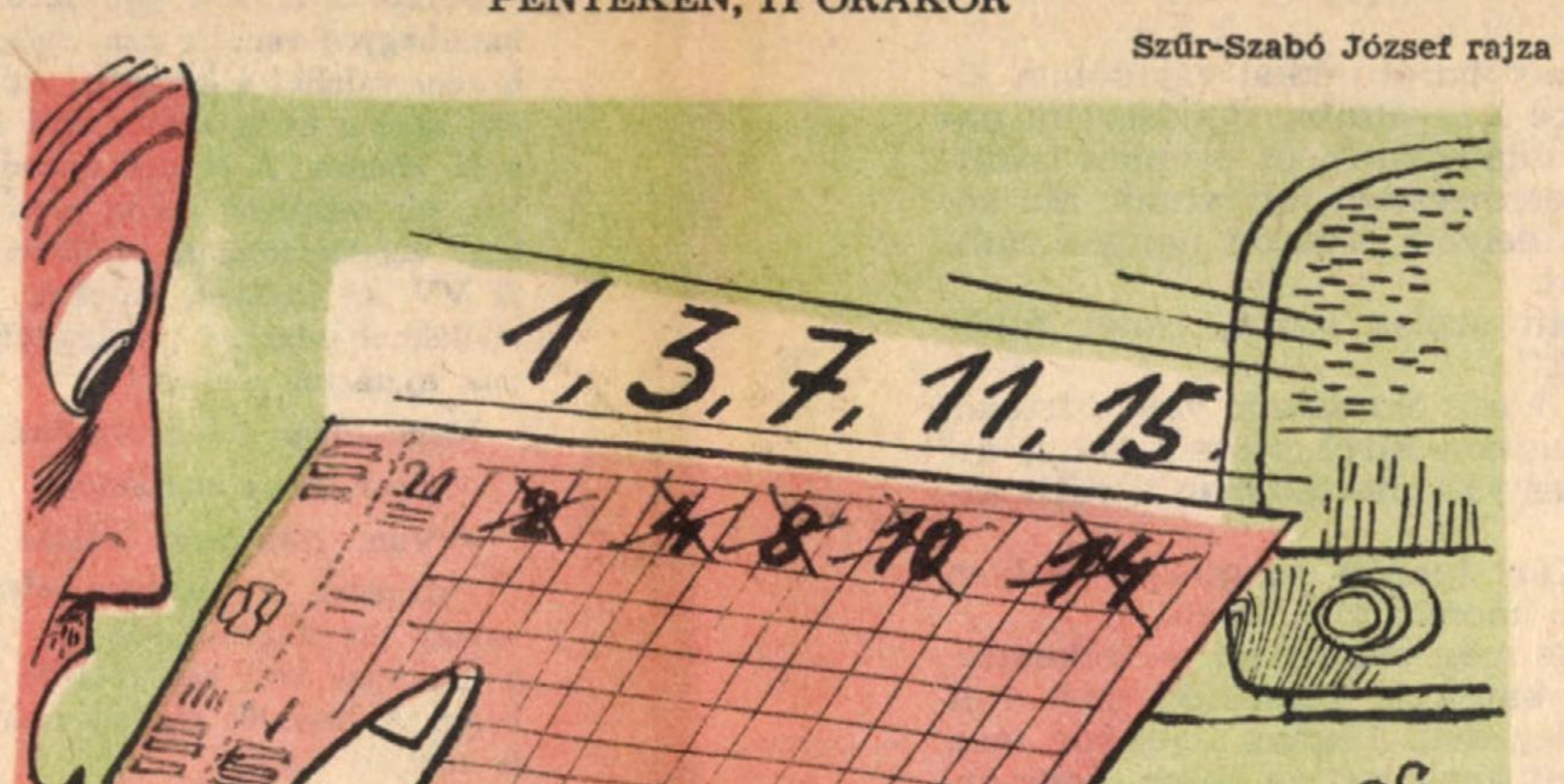

VACSORA UTÁN

Balázs-Piri Balázs rajza

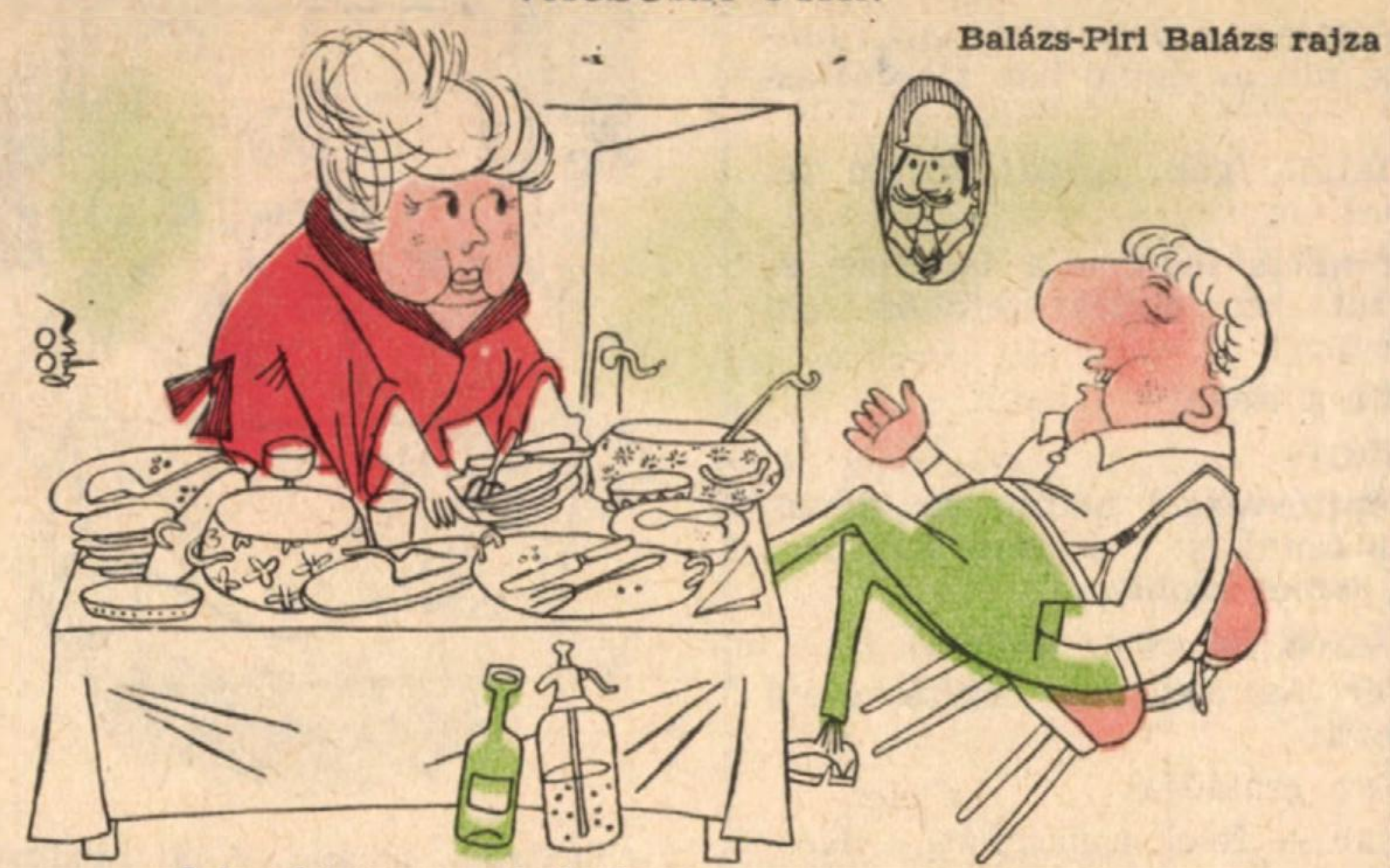

– Szívecském, nem csinálnál még egy kis szalonnás rántottát, zöldpaprikával?

FRONTÁTVONULÁS

Fülöp György rajza

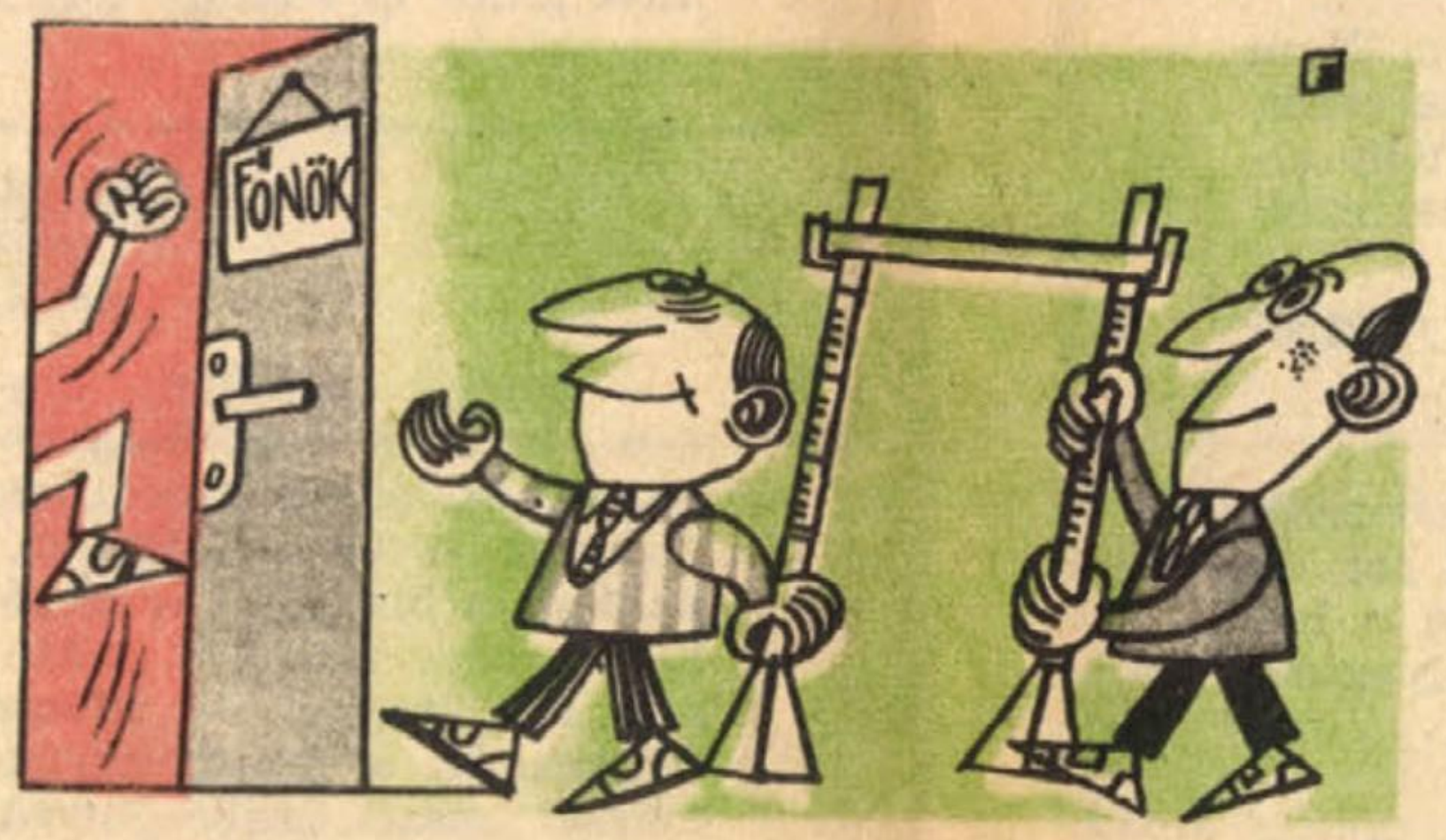

– Megint a plafonig ugrál... Hát ha világcsúcsot javít...

SEBESSÉGMÉRŐ

Szűr-Szabó József rajza

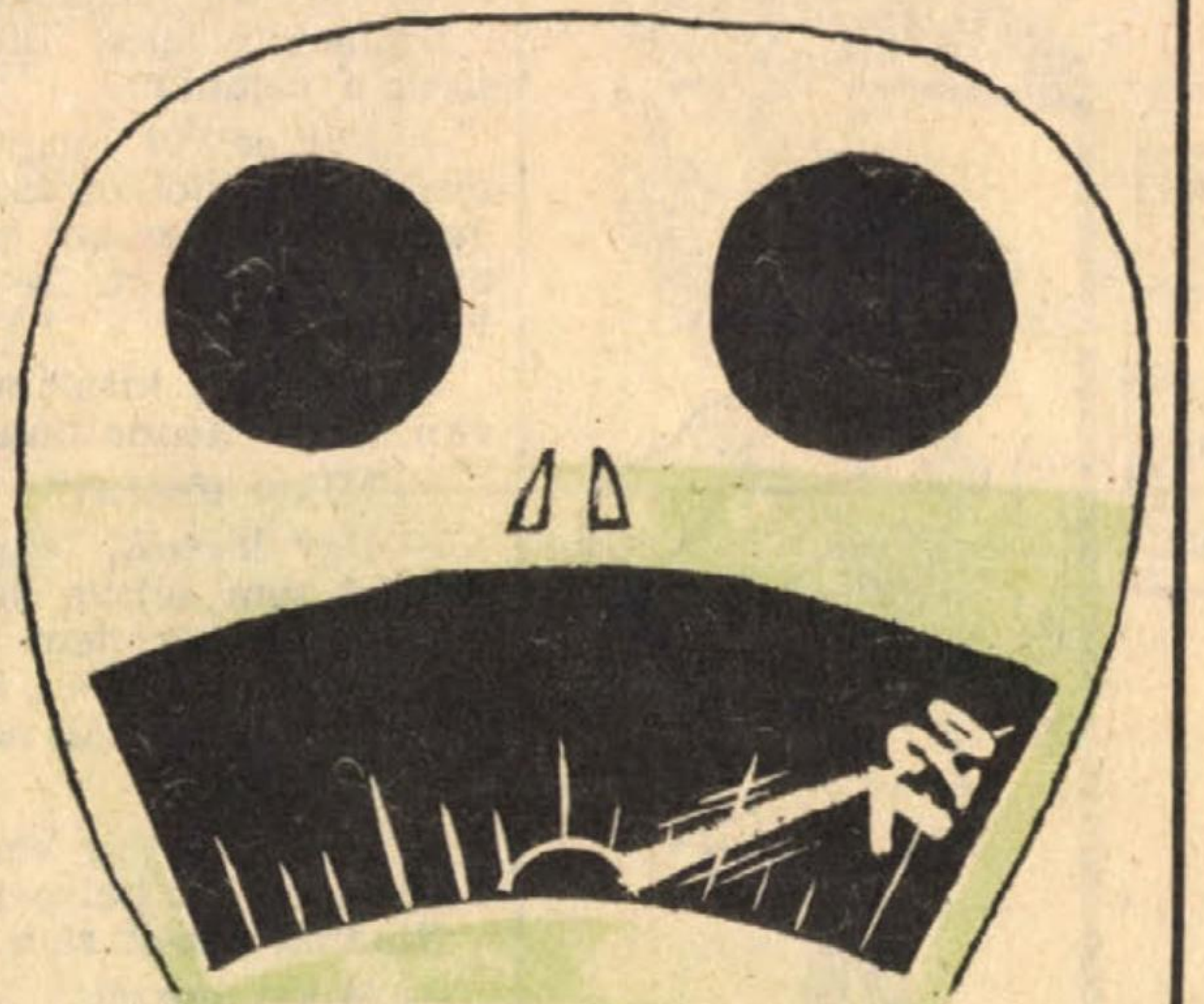

NYILVÁNOS TELEFON

Balázs-Piri Balázs rajza

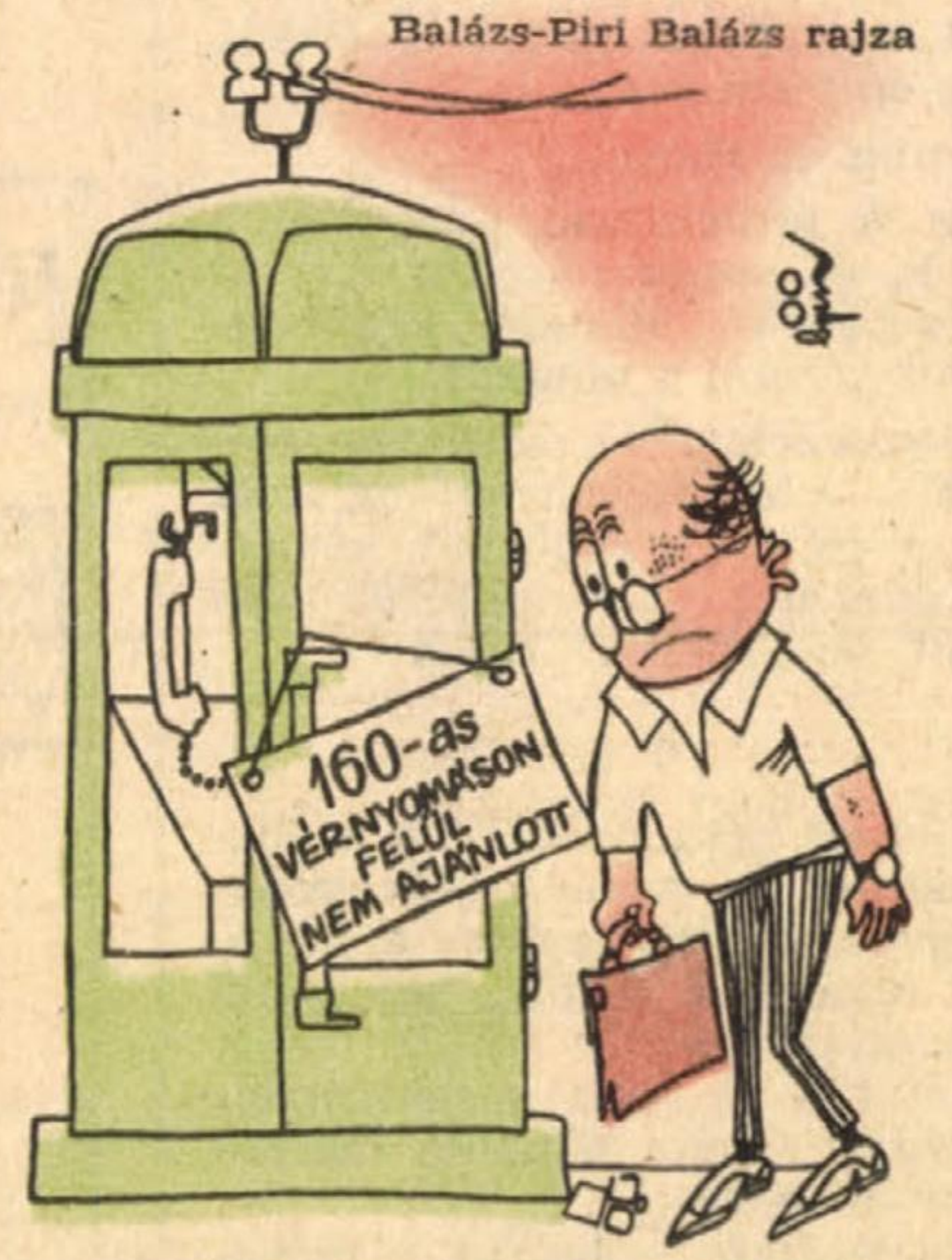
160-as vérnyomáson felül nem ajánlott

ÓRAREND

ÓRÁK	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
8—9	Kimutatás	Tervkészítés	Statisztika	Gizi	Albizottság	Úszoda
9—10	Iparigazgatóság	Beszámoló	Elvonókúra	Termelési értekezlet	Főbizottság	Szakszervezet
10—11	Antikvárium	Jósnő	Borverseny	Fogadás	Vegyesbizottság	Bőrgyógyászat
11—12	Minisztérium	Ügyvéd	Régiségbolt	Tanúk	Repülőtér	Válóper
12—1	Autóvezetői tanfolyam	Sóhivatal panasziroda	Új magyar filmbemutató	Fogorvos	Röpgyűlés	Ecseri piac
1—2	Főkapitányság	Szemorvos	Gőzfürdő	Díszebéd	Orosz óra	Strand
2—3	IKKA	Kiállítás	Szakértők	Helyszíni szemle	Baba	Sakkparti
3—4	OTP	Csöpi	Szabó	Angol óra	Névadó ünnepség	Ödön bácsi
4—5	Orthopäd cipész	Taggyűlés	Lottó	Totó	Gyűrűt venni	Eljegyzés (Vera)
5—6	Tánclecke	Idegorvos	Ica	Galopp	Bridge	Meccs
6—7	Évike	Kanaszta	Ügető	Fülorvos	Annus néni	Manci
7—8	Bankett	Nyári Esztrád Színpad	TV	Szabadtéri Tvisztparádé	Házibuli	TV

RANGADÓ MÉRKŐZÉS

Barát József rajza

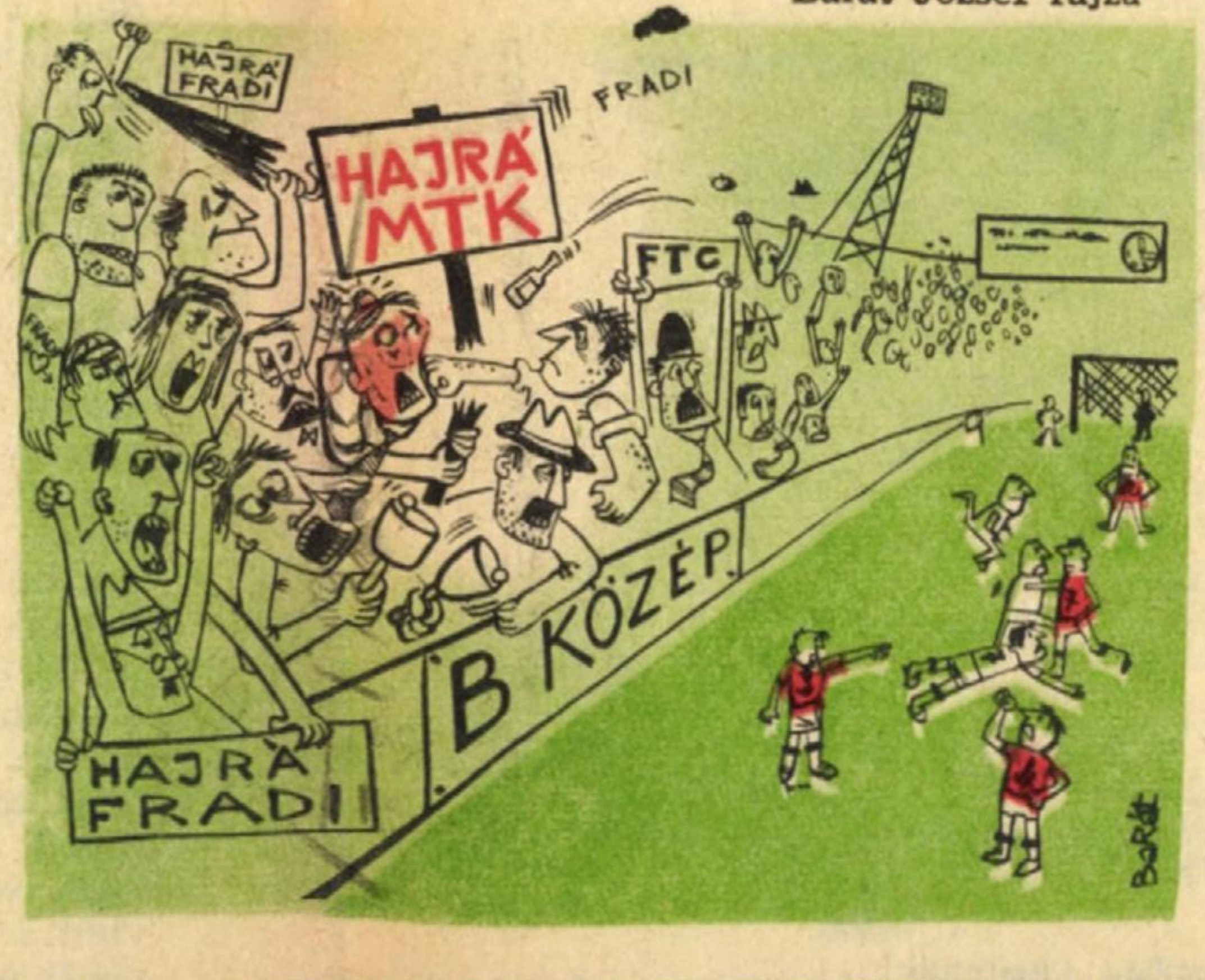

Az élet megrövidítésére szolgáló tárgyak

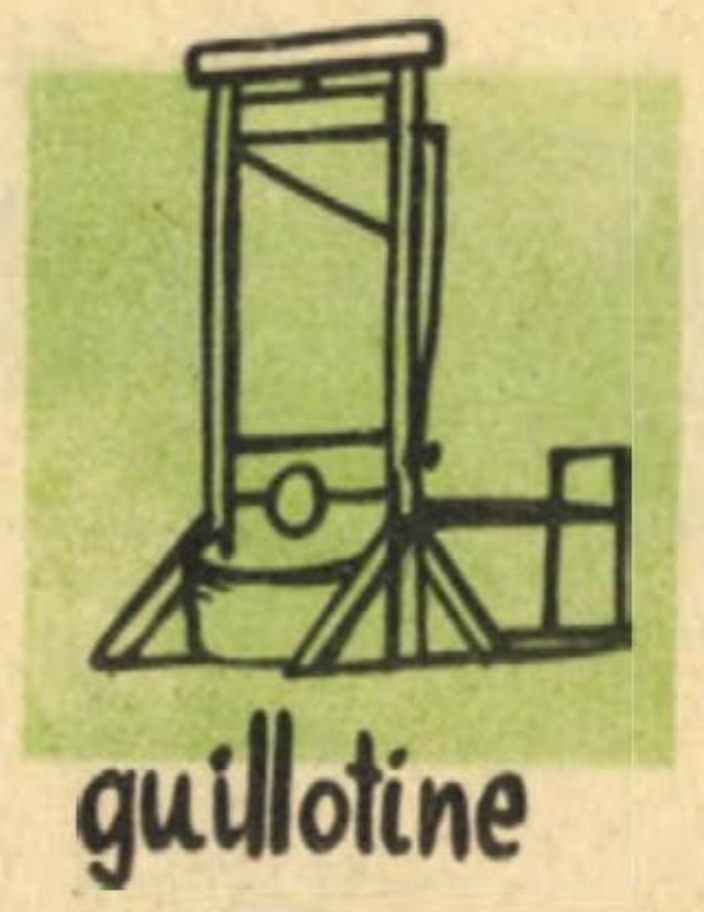

guillotine

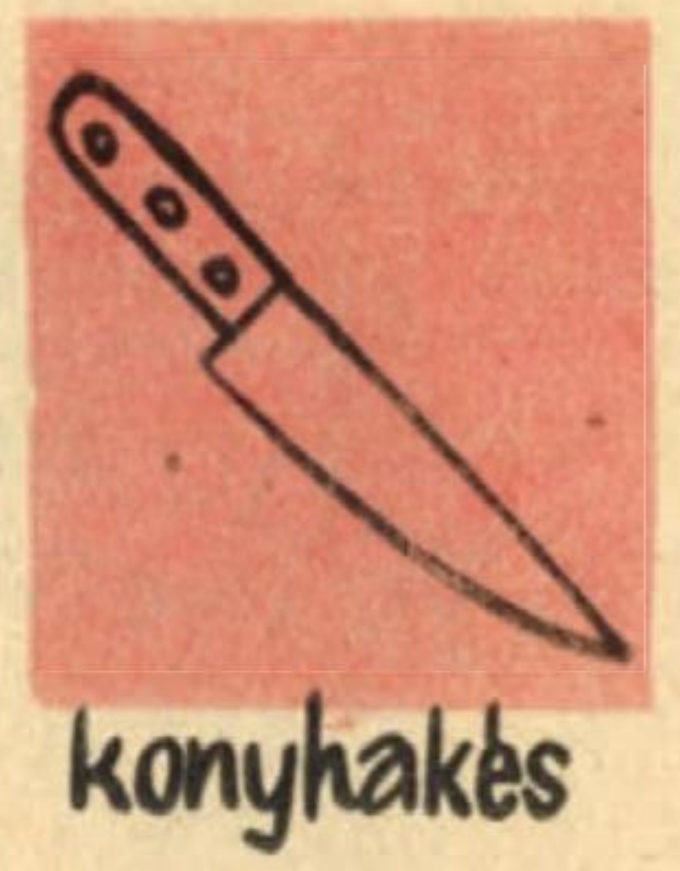

konyhakés

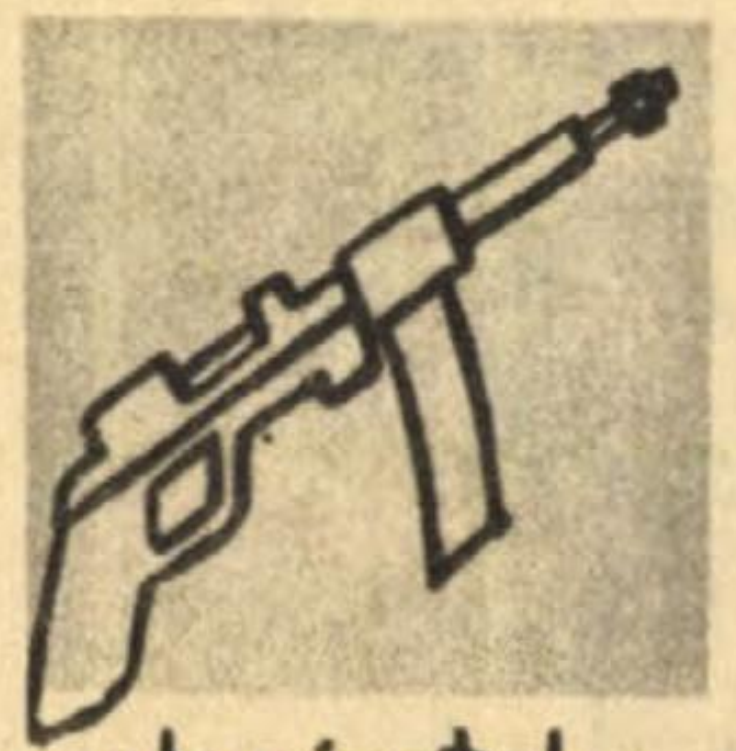

géppisztoly

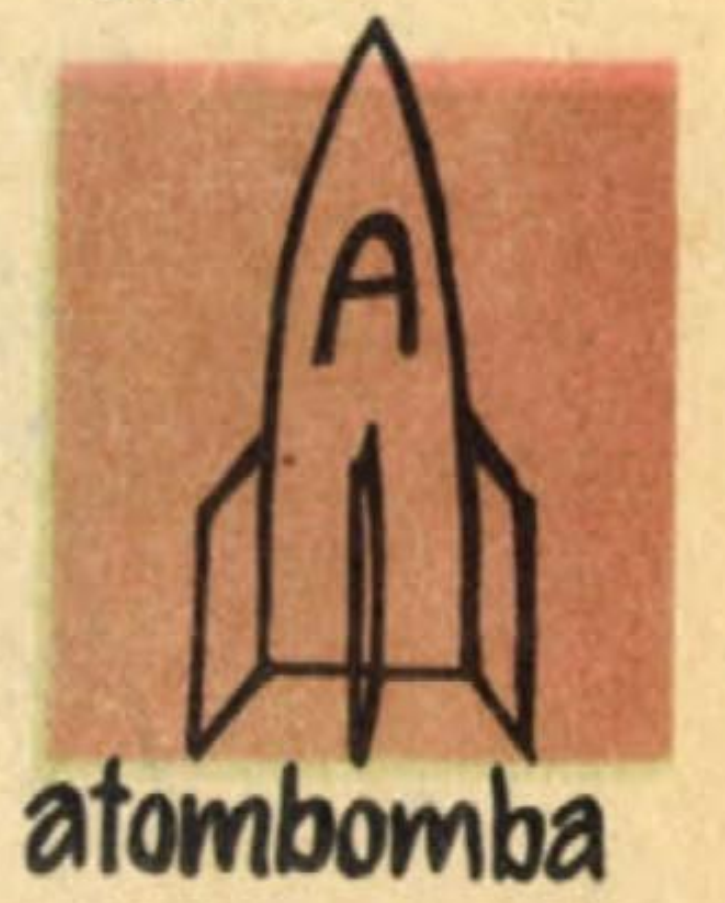

atombomba

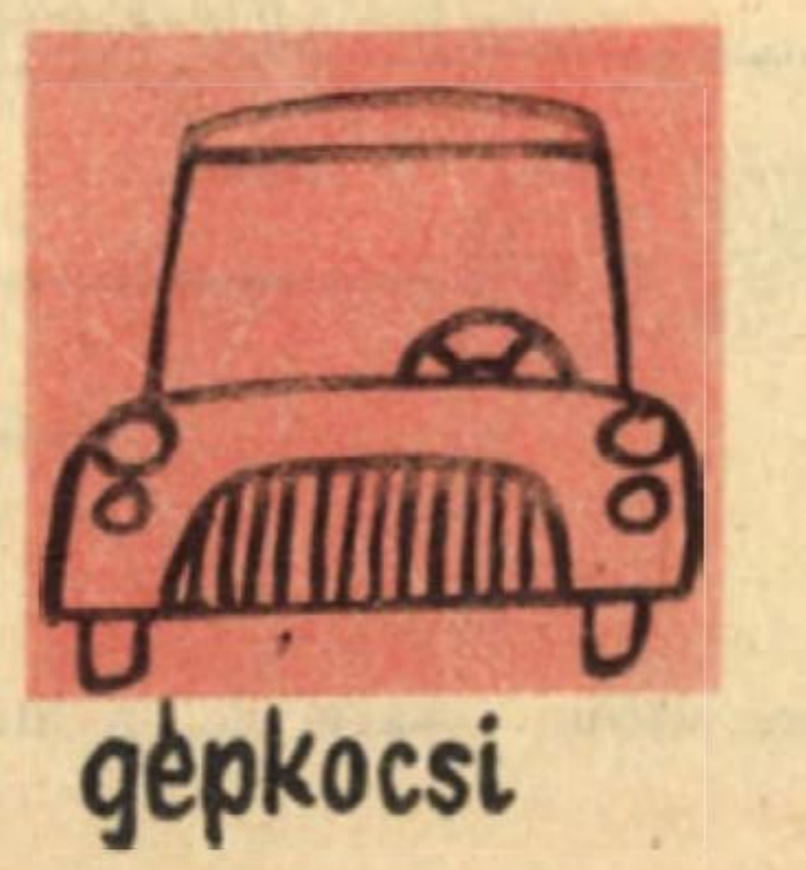

gépkocsi

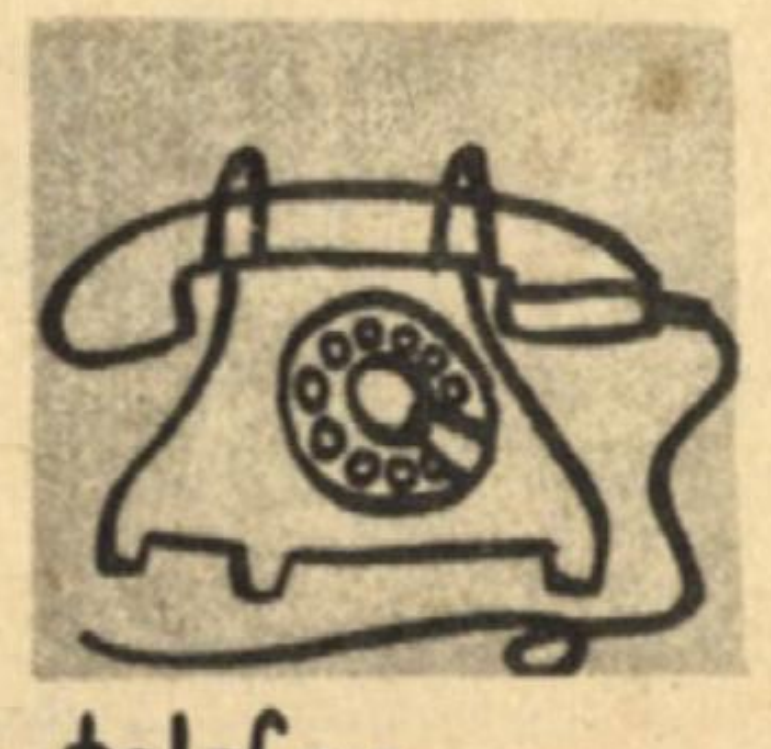

telefon

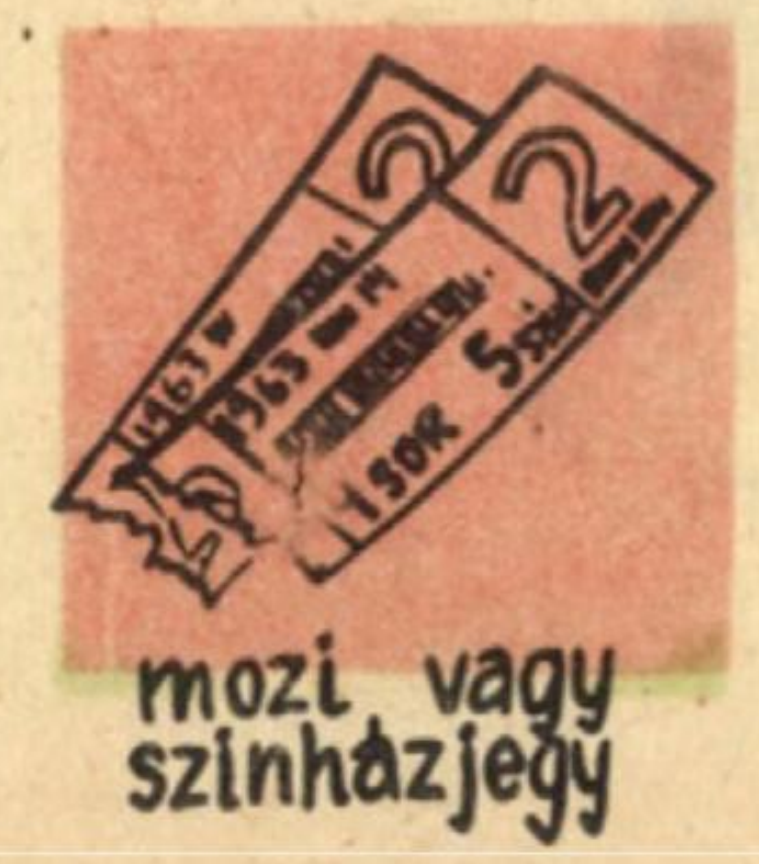

mozi vagy színházjegy

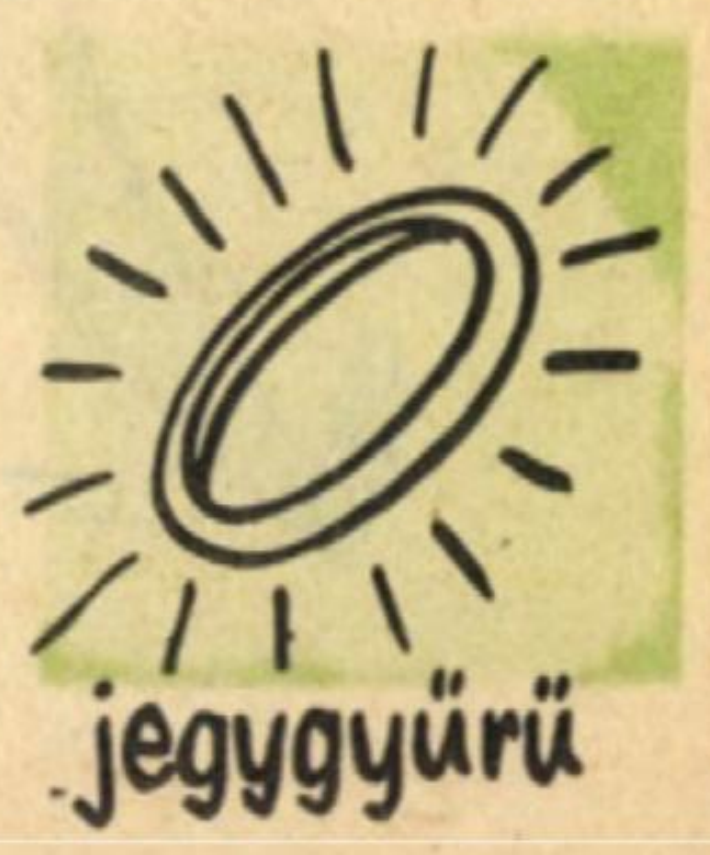

jegygyűrű

2
IMPORT
VICC

Az építésvezető lekiabál egy munkásnak, aki az épülő ház alapját ássa:

— Halló! Igen, maga! Jöjjön fel hozzám!

A munkás ledobja a lapátját, és felbaktat az építésvezetőhöz, aki megkérdi:

— Mi a neve?

— Mayer.

Az építésvezető bólint és visszaküldi a munkást a helyére. Két perc múlva ismét szólítja:

— Jöjjön fel csak, Mayer!

Mayer felmegy. Az építésvezető megkérdi:

— Van családja?

— Van — feleli a munkás. — Kettő.

Az építésvezető bólint, és visszaküldi a munkást a helyére. Két perc múlva újra szólítja:

— Jöjjön fel hozzám, Mayer!

Mayer fel.

— Mi a gyerekek neve? — érdeklődik az építésvezető.

— Emma és Hans...

Abban a pillanatban odarohan a főmérnök, és szemrehányást tesz az építésvezetőnek: állandó kérdezősködésével gátolja a munkát.

— Ellenkezőleg! — feleli az építésvezető. — Megfigyeltem ugyanis, ha Mayer feljön a gödörből, kétszer annyi földet hoz fel a cipőjével, mint amennyit az ásójával kidob!...

*

Templomot restaurálnak. A plébános utasítást ad az agg sekrestyésnek: vigyen ki egy szobrot a templomból, nehogy a festők véletlenül összemázolják.

Kisvártatva berohan a sekrestyés:

— Atyám! Csoda történt! Csoda!! A szobor él, mozog!

— Ugyan, fiam — legyint a plébános —, biztosan megint egy kőművest vittél ki!...

Jókor kezdik...

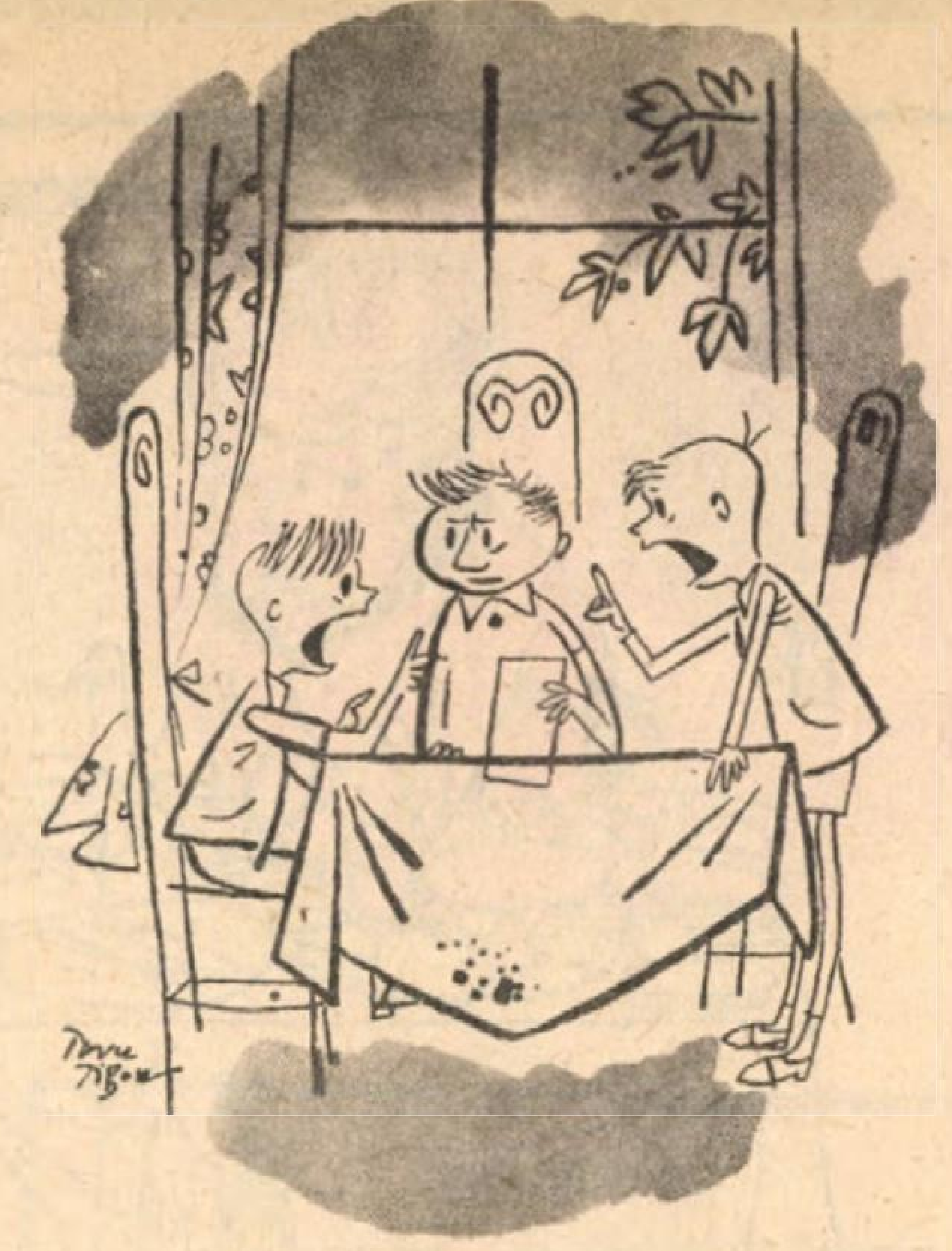

– Idefigyelj, öregem! A nyugdíjtörvény szerint tíz évi szolgálat után...

* * *

Praktikus elmék

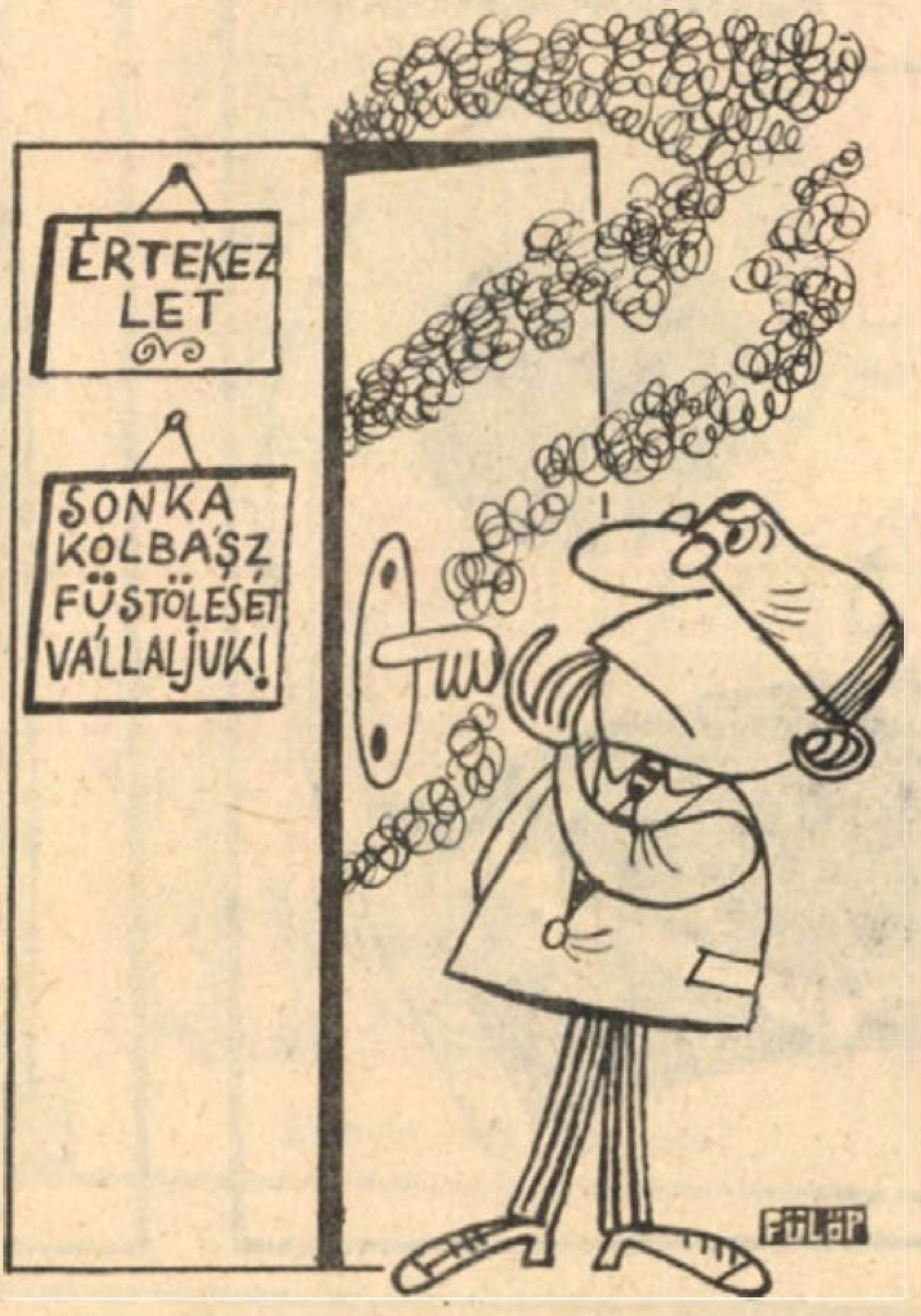

Hétköznapi tragédiák

Elemér barátunkkal egyidőben járunk be a hivatalba. Rendszerint naponta találkozunk, és ilyenkor barátságos eszmecserét folytatunk. Ma köszönés helyett, izgatott hangon rámkiáltott:

— Mit szólsz hozzá, ismét áthelyezték!

Sok közös barátunk van, hirtelen nem tudtam kiről beszél. Annyi áthelyezés volt mostanában a vállalatnál.

— Kár! Igazán megfelelő helyen volt! — mondtam bölcsen.

— De még mennyire! — lelkendezett a barátom. Mindenki meg volt vele elégedve. Tegnap ilyenkor még álmodni sem mertem volna, hogy áthelyezik.

Bólintottam.

— Van itt igazságtalanság bőven! Szabadon lehet bírálni, tehát éltünk a jogunkkal.

— Fej nélkül megy minden. Nem törődnek a dolgozókkal. Áthelyezés. Egyszer ide, egyszer oda! Nehogy elbízzuk magunkat. De ez a mai eset! Felháborító!

Majd csak kitalálom, hogy kiről van szó — gondoltam.

— Mikor történt?

— Úgy látszik, tegnap határozták el. Mit sem sejtve kerestem fel, és ma reggel már nem találtam a helyén. Azt sem tudom, hova helyezték.

— Nem telefonált neked?

— Kicsoda?

— Hát izé... a kolléga... Tulajdonképpen kit helyeztek át?

Riadtan nézett rám:

— Miket beszélsz összevissza? Az autóbuszmegállót helyezték át! Már másodszor ezen a héten!

(stella)

Itt a dinnyeszezon!

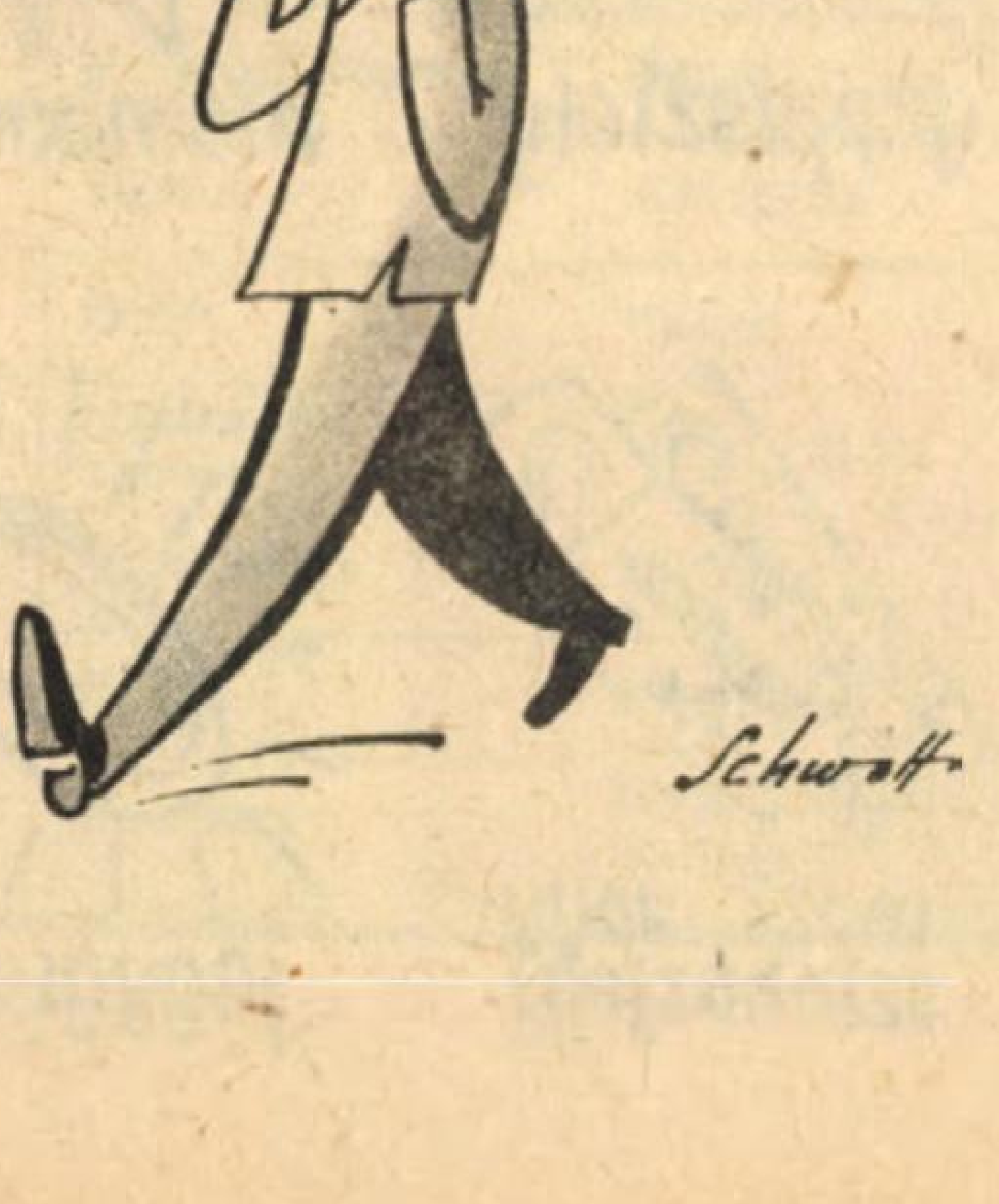

Az új autó

Toncz Tibor rajza

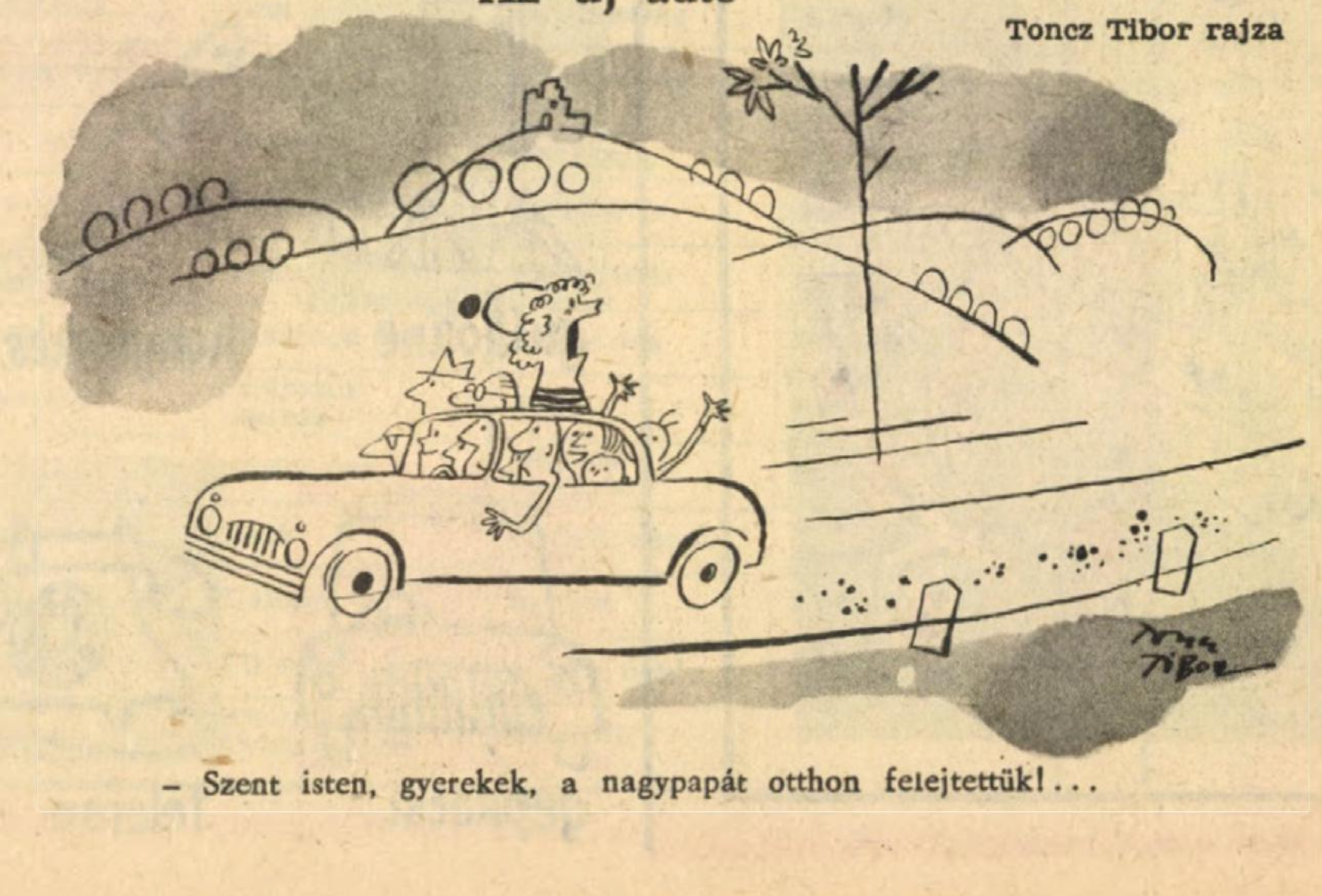

– Szent isten, gyerekek, a nagypapát otthon felejtettük!...

A letört kakas

A szélkakast csak az döntötte vészbe,
Fordult a szél.. és későn vette észre.
Szegény feje, egy éleset csikordult
És bukfencezve az árokba fordult.

Az árokparton álló kiskakasnak,
Az uborkafa látszik csak magasnak,
S a porbahullott szélkakas egy törpe,
Kit örömmel lát ennyire letörve.

Ez érc-szárnyával legyint rezignáltan:
„A tetőn téves álásponton álltam.
Ma inkább lennék csirkecsősz Miskolcon,
Mint Fadrusz-díjas díszkakas egy polcon.”

Szőnyi Zoltán

Szétszedhető vikendház

Balázs-Piri Balázs rajza

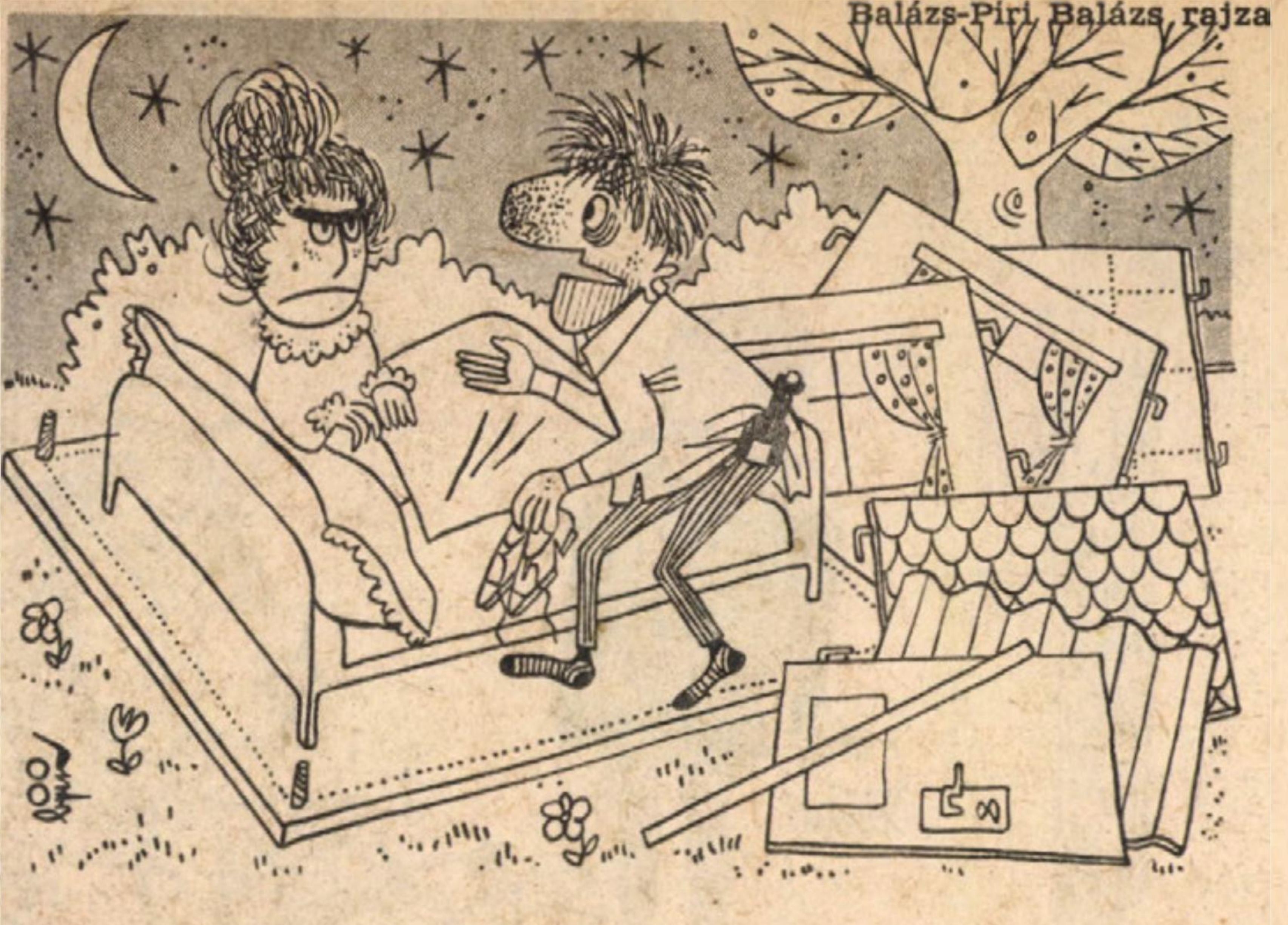

– Ne haragudj, anyukám, nem találtam a kulcsot...

Humor – a moszkvai filmfesztiválon

1

Jean Marais, aki mint zsüritag napi hét órát töltött filmek nézésével, a fennmaradó kevés időt autogram-írással, evéssel, és fotomodellséggel töltötte. Fényképezték őt szobája erkélyén, a Vörös téren, a Lovarda téren, rajzolva, mosolyogva, komolyan, beszélgetve, hallgatva, de — mindig délceg daliaként. Hiszen Jean Marais végérvényesen beskatulyázott dalia. Több mint hetven filmben párbajozik, ugrik ki az ablakon, emeletekről, erkélyekről, lovakra, és lovakkal, vágtat, rettenthetetlen — mindig győz. Nos, ez az örök dalia a fesztivál második napján: hasraesett a kongresszusi palotában, a puha, süppedős szőnyegen, és két napig sántított utána.

2

A fesztivál sok-sok lelkes rendezőjének egyike lóhalálában intézkedett: fodrász a sztárnak, belépő az üzletembernek, sajtófogadás a tizenkettedik, koktélparti a hetedik emeleten ... S már rohant is tovább, a sajtóközpontból a fesztivál igazgatósági irodájába. Közben vagy húszan loholtak mellette: további kérésekkel és kérdésekkel ostromolták, felelt oroszul és franciául, feljegyzett, meghívókat adott, patakzott a víz a homlokáról. Egyszerre, a folyosón majdnem beleszaladt egy földigérő tükörbe. Megpillantva benne saját mását, megtorpant, homlokához kapott és ellenkező irányba kezdett szaladni, miközben felkiáltott:

— Hát már maga sem hagy békén?!

3

Régi igazság, vigyázni kell a magyar beszéddel, sohasem lehet tudni, ki érti, ki nem. Nos, azért az embert mindig érik meglepetések. Danny Kaye, a világhírű amerikai komikus (a „Kopogd le a fán” főszereplője) társaságában volt egy távolkeleti üzletember, a második napon hallottuk, amint a liftben magyarul így szólt:

— A hetedikre, nénikém! Mondom, hogy a hetedikre!

Ugyanaznap este a Danny Kaye-t kísérő, középkorú, szőke, rendkívül érdekes arcú asszonyt hallottuk ugyancsak magyarul beszélni. Másnap a televízióban Sinkovits Imre együtt szerepelt a jóképű Tony Curtis-szal, aki Jane Mansfield partnere volt az „Egyesek forrón szeretik” című amerikai filmben. Hát ez az amerikai színész egyszercsak odaszól Sinkovitsnak:

— Te is magyar lenni? — azóta csak Kertész Tamásként emlegettük, valóban magyar származású ő is.

Több napig tartott, amíg sikerült interjút készítenem a szép lábú, kreol bőrű, különleges mexikói szépséggel: Kitty de Hoyos-sal. Az interjú meg is jelent. Mikor Pestre értem, kollégáim nevetve fogadtak:

— Te is bedőltél Hajós Katinak? Már Karlovy Vary-ban felfedeztük, hogy magyar.

Pongrácz Zsuzsa

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MOZI-TOTÓ

Az utóbbi időben már többször előfordult, hogy egyes filmeket nem azokban a mozikban mutattak be, mint amelyekben az előzetes hirdetések jelezték. S emiatt bizony jónéhány ember tett meg fölösleges utat.

Felmerül a kérdés, mi szükség van előzetes hirdetésekre, ha a műsort aztán mégis megváltoztatják? Talán túl nagy a beütemezett propaganda keret, amit mindenáron el kell költeni?!

De az sincs kizárva, hogy ez a dolog tulajdonképpen egy új szerencsejáték, a mozi-totó első szárnypróbálgatása. Ahol azt kell majd kitalálni, ha egy filmet kedden, mondjuk, úgy hidetnek, hogy kizárólag az Urániában kerül bemutatásra, akkor hol fogják játszani csütörtöktől, a Vörös Csillagban vagy a Május 1-ben?

Budai László

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy részeg ember éjfél után megáll a Nagykörúton egy utcai óra előtt, majd odamegy a közeli levélszekrényhez, bedob húsz fillért, a következő pillanatban felnéz az órára és rémülten így szól:

– Te jóisten, már megint híztam öt kilót...

Már az ókorban is...

Szegő Gizi rajza

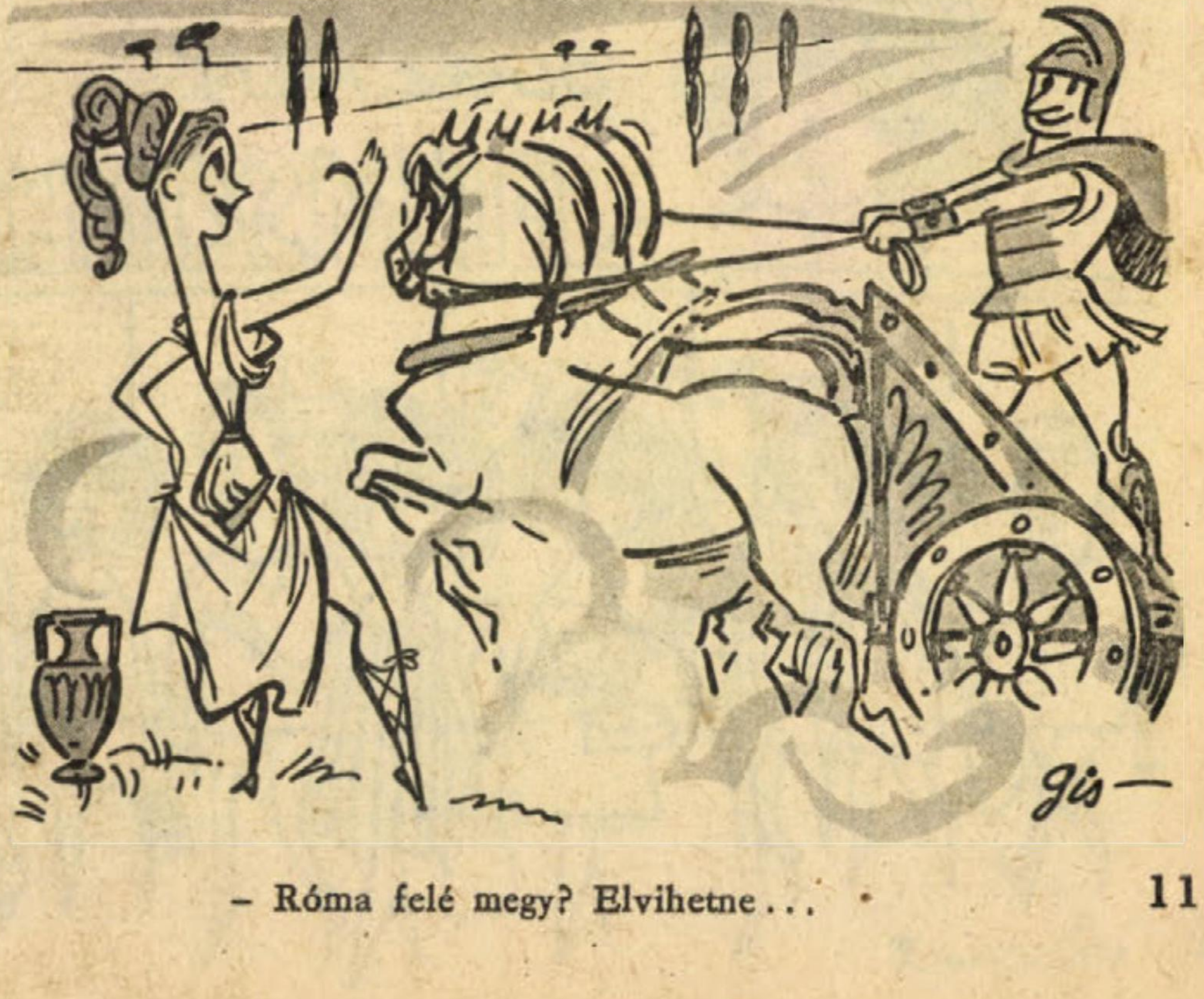

– Róma felé megy? Elvihetne...

A táncdal-énekes postája

Hegedűs István rajza

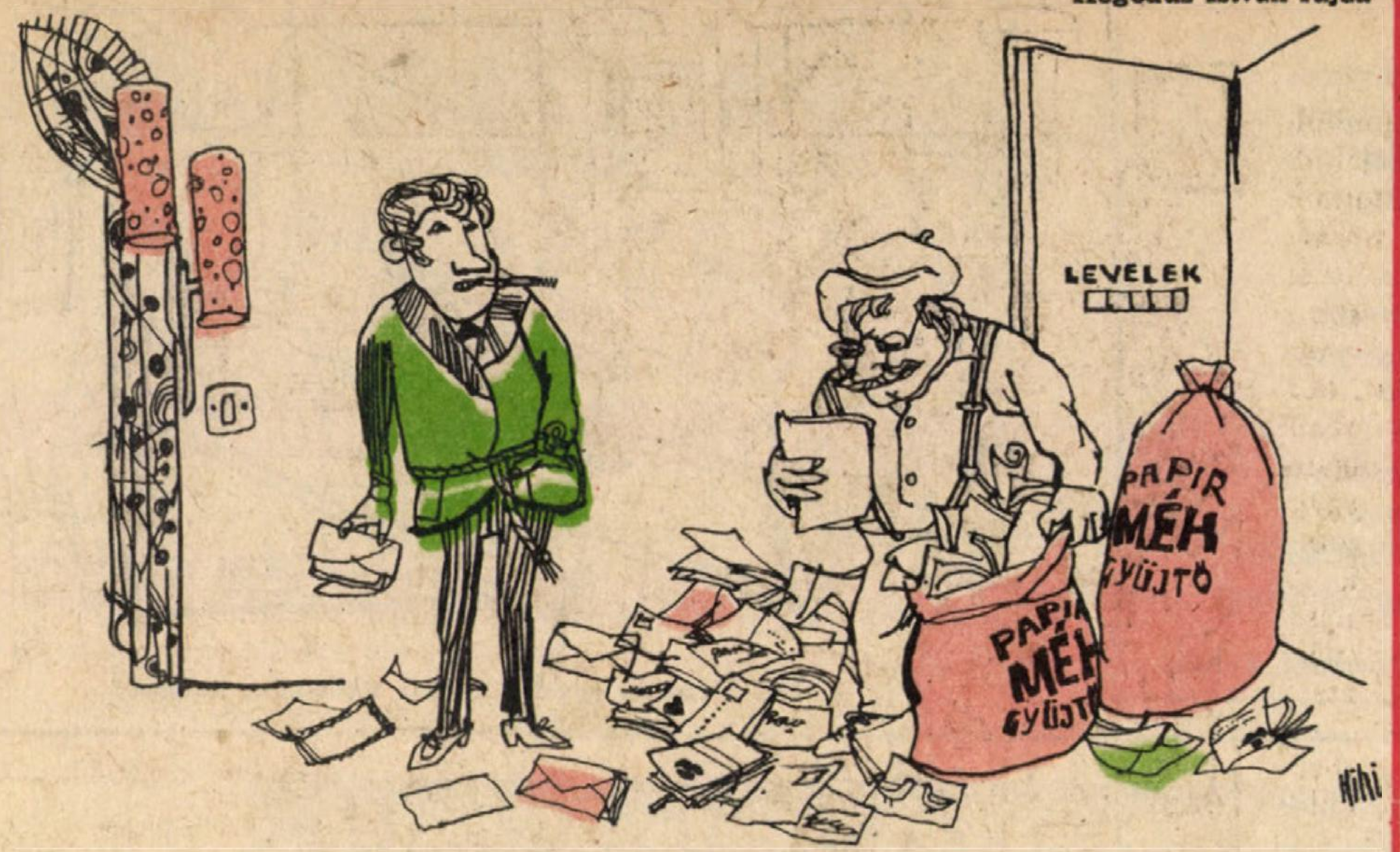
LEVELEK
PAPIR MÉH GYŰJTŐ
PAPIR MÉH GYŰJTŐ
Kihi

– Ugye, jókat írnak, Zsiga bácsi?

Pesti tudósítónktól

Olvasom, hogy csirkegyárrá fejlesztik a Mezőfalvi Állami Gazdaság ménesmajori baromfitelepét. Végre csirkét is gyártunk. Vajon hazai nyersanyagból? Automata gépsoron? Selejtcsökkentéssel?

*

Ismerős társaságból beszédfoszlányok áramlanak felém:

— Milyen jó barát volt.

— Milyen szolgálatkész!

— Milyen közvetlen!

— Mindenkihez kedves volt.

— Nem lehetett megelőzni a köszönésben.

— Mindenkin segített.

Ijedten lépek oda.

— Mi történt vele? Meghalt?

— Nem, autót vett.

*

Az idő múlására figyelmeztet a „Fiatal újságírók baráti köré”-nek körlevele. Felszólítanak, hogy segítsek a magyar újságírás történelmi múltjának feltárásában. Reszkető kezemet nem is kívánják írással megterhelni, magnetofonba is mondhatom emlékeimet, mint az öreg mesemondó parasztok. Mint írják, szeretettel fordulnak a magyar újságírás „nagy öregeihez” . . .

Érdekes, pedig ismerőseim szerint még hatvan évesnek sem nézek ki.

*

Barátom ragyogó arccal meséli:

— Jó társaság jött össze tegnap, remekül szórakoztam. Olyan jókat mondtam!

f. l.

A film agitációs ereje

Várnai György rajza

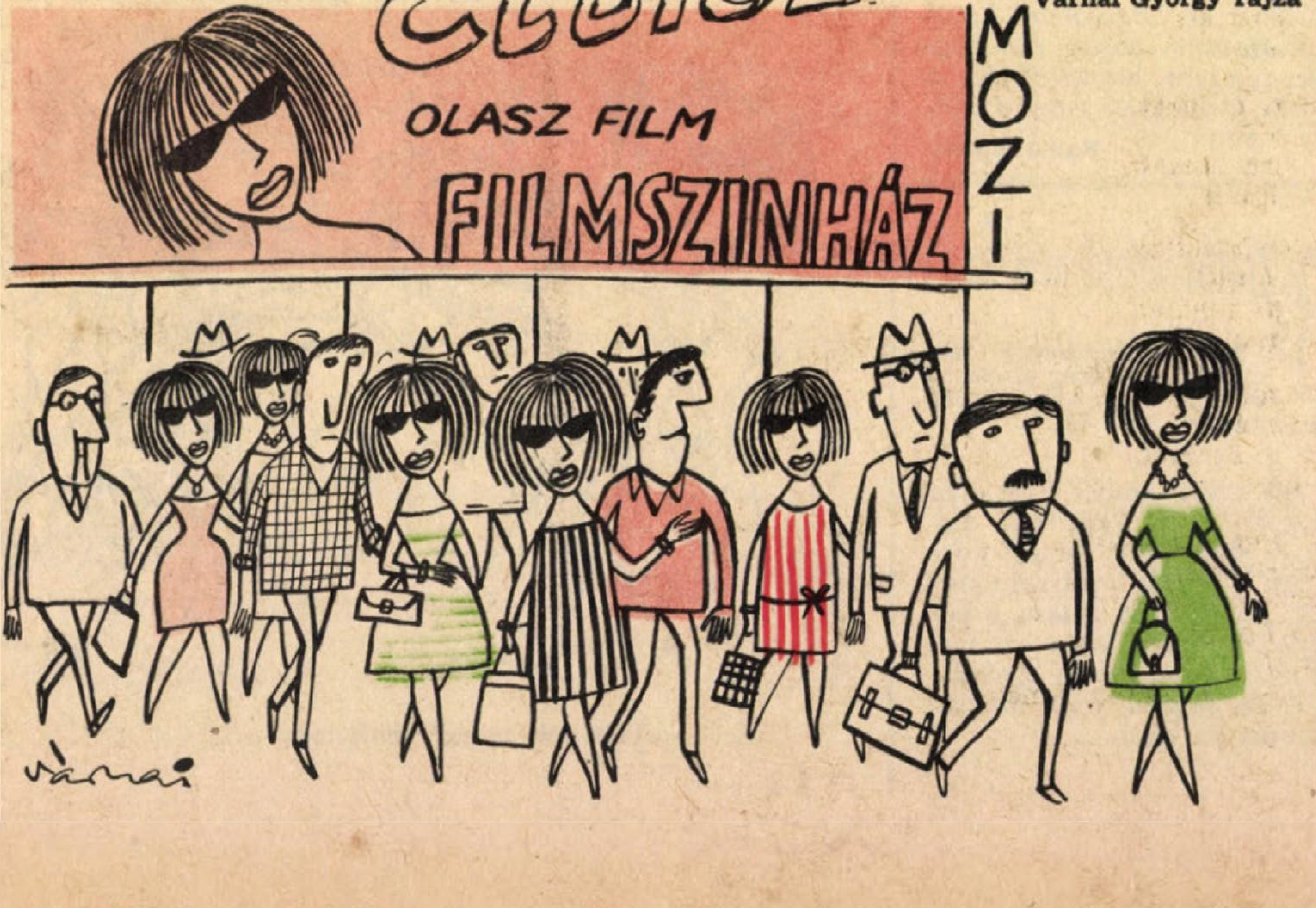
OLASZ FILM
FILMSZINHÁZ
MOZI
Várnai

E heti hirdetéseink

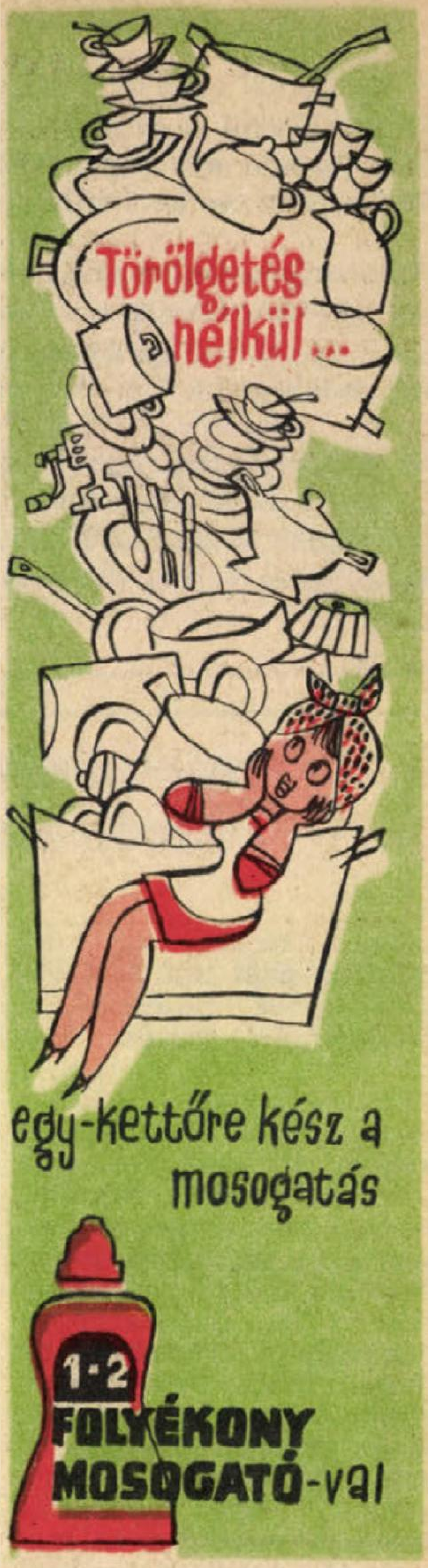
Törölgetés nélkül...
egy-kettőre kész a mosogatás
1·2
FOLYÉKONY MOSOGATÓ-val

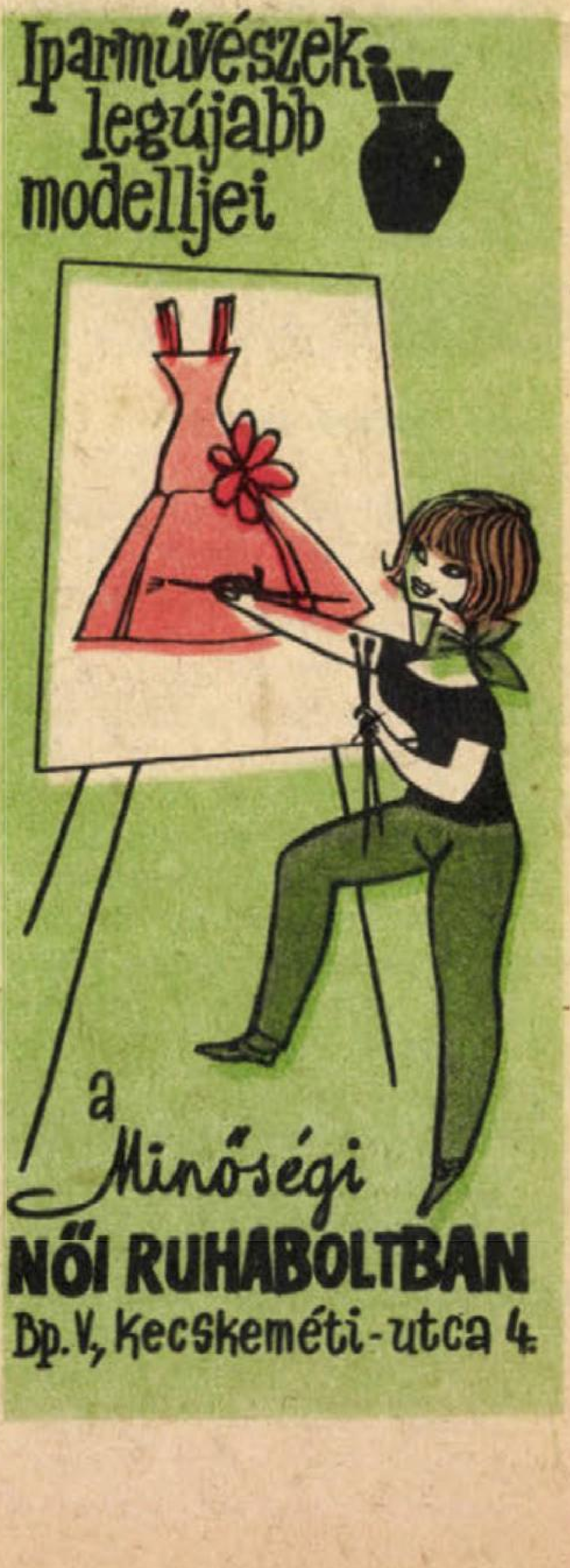
Iparművészek legújabb modelljei
iv
a Minőségi
NŐI RUHABOLTBAN
Bp. V., Kecskeméti-utca 4.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FIÚ VAGY LÁNY?

Mennyi fiú egy csomóban – gondoltam –, amikor a Margithíd budai hídfőjénél egy sereg fiatalt pillantottam meg. Már egészen közel jártam hozzájuk, amikor még mindig fiúnak véltem őket. Könnyű volt tévedni, kamaszfrizura, egyforma szabású színes ing, pántos, gumitalpú papucscipő, nyurga, fiús alak és persze nadrág. Mivel azonban varrónő vagyok, jobban szemügyre véve őket, megállapítottam, hogy egyiküknek-másikuknak jobbról balra gombolódik az ingük. Ezek tehát lányok... Még jó, hogy a kabát, ing gombolása más a férfiaknál és más a lányoknál. Most még meg lehet őket különböztetni. De mi lesz pár hét múlva, amikor a fiatalok egyforma tviszt-pulóverben fognak járni? Hiszen azon nincs gomb!

(p.)

Fővárosi nívó

Szegő Gizi rajza

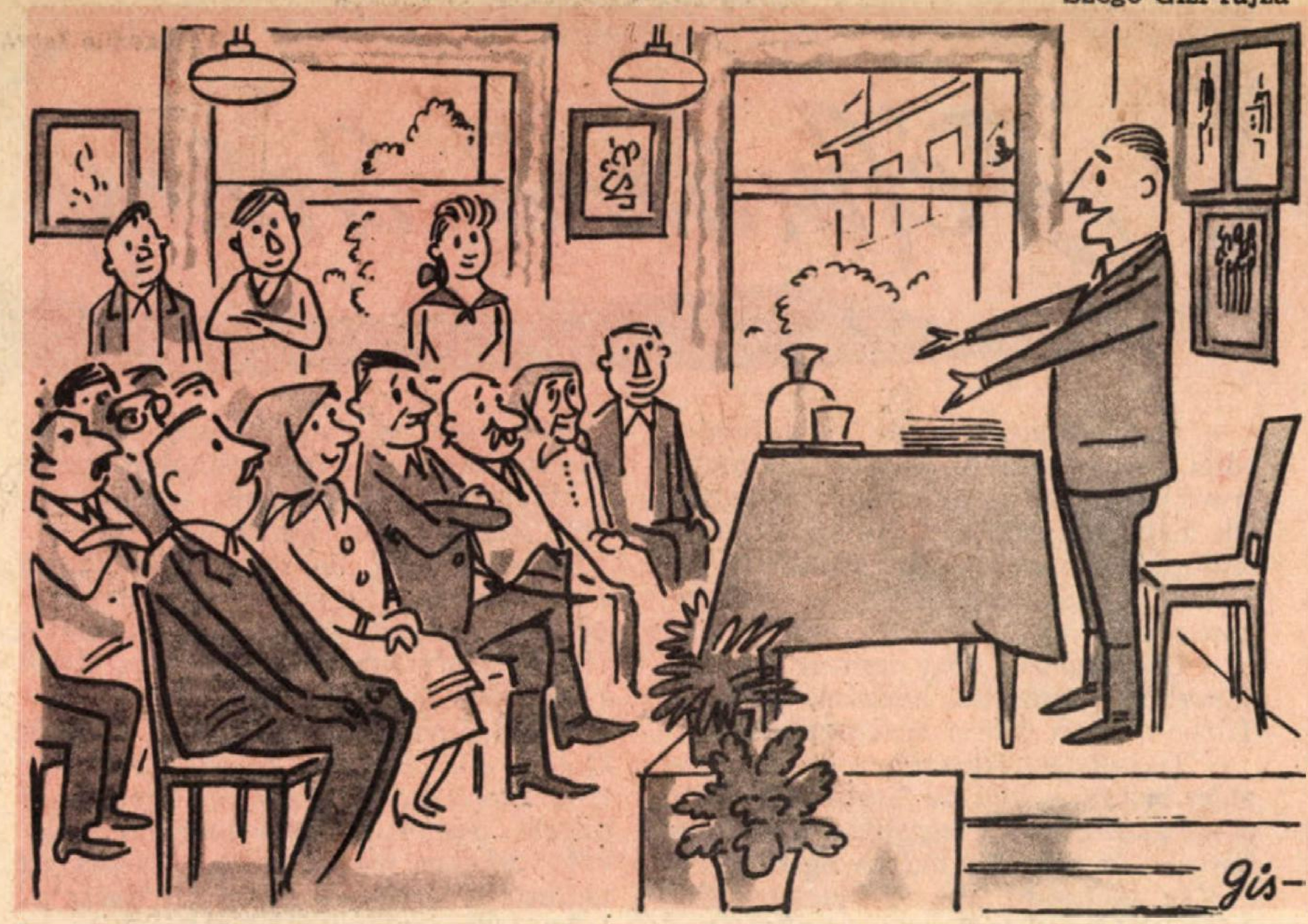

Tanácselnök: Örömmel jelentem, hogy van már mozink, eszpresszónk, sőt mi több, a vizet is klórozzuk!

Fohász

(Egy önkiszolgáló drogériában)

Szent csarnoka a hygiéniának,
s ti, magasságos tervező körök,
hallgassátok meg gyermeteg imámat:
eltévedtem a vegyszerek között!

Tubusok, zacskók, fiolák sorában
bolyongtam hosszan — ámde az Odol,
a kincs... amire életemet szántam:
az istennek se bukkant fel sehol!

Ó, nem azért, mert kifogyott a beste,
(bár erre is volt számtalan eset)
be kellett másznom mindegyik rekeszbe,
hogy szemrevegyem, amit keresek.

Találtam boxot, hózentrágert, cuclit,
hajszeszt, pelenkát, fürdősót, Vim-et...
Volt ott, könyörgöm, annyiféle cucc, mit
ha sorra veszek: belegebedek!

Ám, a szájviznek, nyoma sincsen! — Persze
konok teremtés az emberi lény:
hitében olykor meginog egy percre,
hogy aztán újra fűtse a remény.

— Módszeresen kell kutatni az árut!
javasolta egy atomfizikus.
(kidülledt szemmel a plafonra bámult,
látszott rajta, hogy ő is laikus!)

Többen egy titkos pult alatt hasaltak.
Két kopasz úrnak kinőtt a haja.
Néhányan timsót, bórvazelint nyaltak,
s egy nőt elért a frászos-nyavalya!

Tanúm az ég, s egy professzor a polcon,
(ki ugyanarra vágyott, mire én)
hogy megadással viseltem a sorsom:
bármit sodort a véletlen elém.

Fejlődnünk kell! s én, dehogy zugolódok!
csupán, kérem a tisztelt szerveket,
hogy aki végképp elbukott s csalódott:
annak — az ilyen speciális boltok
térképeket is mellékeljenek!

Kusz Jenő

Aki nem lát tovább az orránál

Baticz Levente rajza

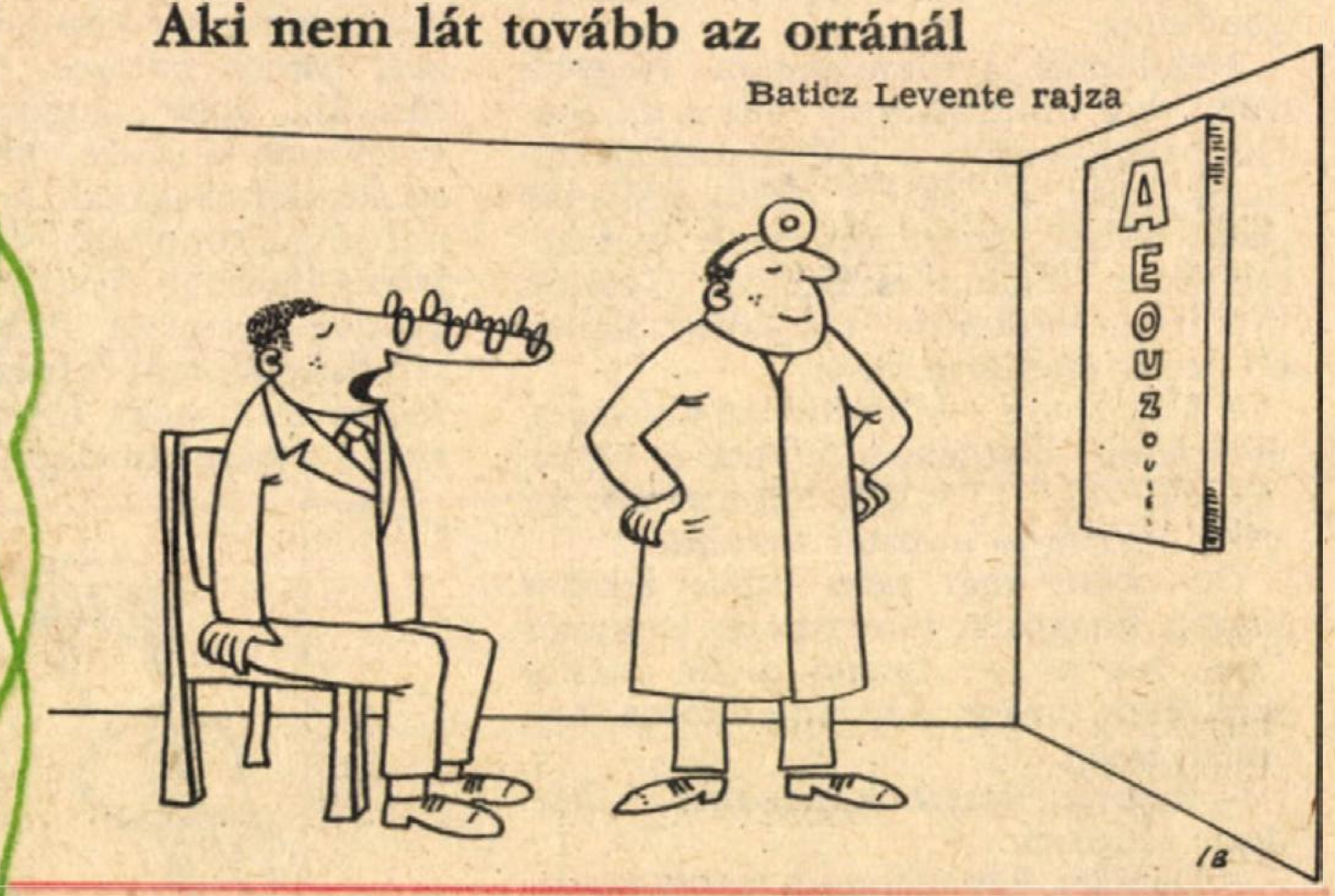

Emelkedik az életszínvonal

Várnai György rajza

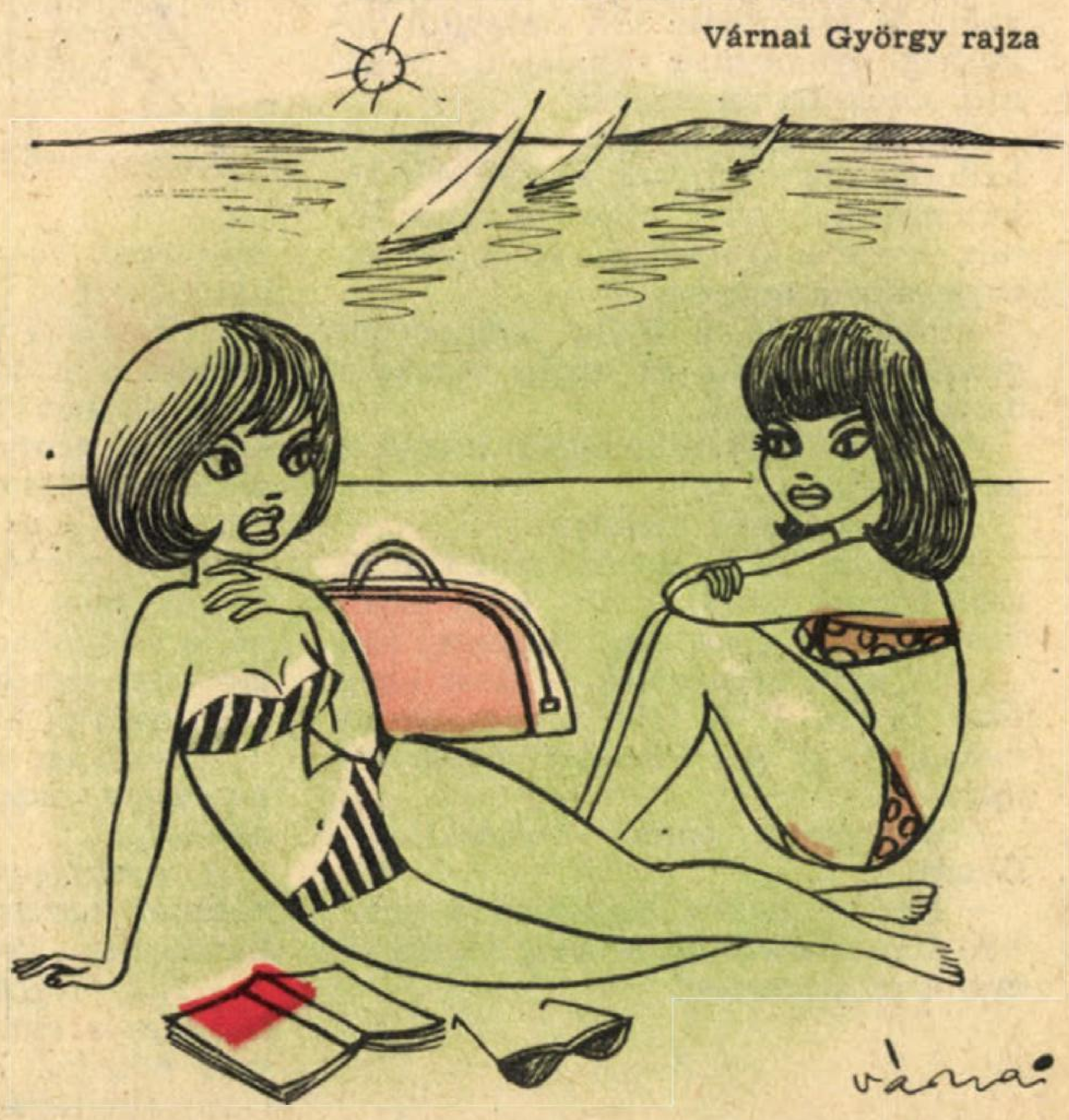

– Érdekes, néhány évvel ezelőtt még nem tudtam volna egy húszasból megúszni a nyaralást...

Félmázsa arany

TÖRÖK REZSŐ
VIDÁM KISREGÉNYE

VII.

– Huszonhárom éves – folytatta Bolla. – Szerintem Sopron legszebb lánya. Remekül tanít éneket. Zongorázik. Énekkart vezényel. És ha látnád a csillogó szőke haját. Mint az arany.

– Mint félmázsa arany – mosolygott a fiú.

– Garantálom, hogy semmi köze az aranyhoz – mondta hevesen Bolla. – Tűzbe teszem érte a kezemet.

– Tisztelettel lebeszélem erről, alezredes bajtárs – kelt fel Simonyi és tette el a jegyzeteit. – A legcsillogóbb aranyhaj sem ér meg egy súlyos égési sebet.

Még jelentette, hogy a Palace-szállóban vett ki szobát Kovács Antal néven. aztán illendően köszönt és ment. Bolla vállat vont. Túl fiatal ez a Simonyi főhadnagy ehhez a komplikált ügyhöz, gondolta.

Nekilódult a munkájának. Negyedóráig sem dolgozhatott, mikor az ajtaján bekukkantott a szilvásgombóc-termetű leány, a Tasziló oldalkocsijának „édes terhe". Azért jött, mert szétkapcsolták a telefonbeszélgetést. Gyorsan közölte a Várkerület 116 körül ólálkodó pacák személyleírását.

– Nagyszerű – bólintott az alezredes, és komoly küzdelmet vívott a nevethetnékjével. – Csak nyomozzanak tovább. Igazán jó hasznát veszem!

De ekkor már nem tudta fékezni magát, hangosan fölnevetett. Dömötör Ilona kis bogyó szemei olyan kicsire szűkültek, mint két angolkóros cseresznyemag.

– Rajtam tetszik kuncogni? – kérdezte idegesen.

– Dehogy. Egy rokonom jutott eszembe – komolyodott el Bolla.

Gömböcke legszívesebben abbahagyta volna a nyomozást. Ők hajnaltól vakulásig nyomoznak díjtalanul, ennek meg a rokona jut eszébe?

Hanem mikor az ajtón kilépett, és hallotta, hogy odabent a főrendőr kibuffanva hahotázik, olyan méregbe gurult, hogy a gyomornedvét érezte felbuggyanni a torkában.

– Nekem ez a Bolla istentelenül gyanús – mondta az utcán várakozó harmadostársainak.

A nagyorrú Murillo-angyal levegőért kapkodott:

– Mit is akarok mondani...

– Tudom, mit akarsz mondani – szólt Szmuk Karcsi. – Azt, hogy oldalkocsink dísze a sok evéstől gyagya lett.

– Jó, csak brekegjetek – nézte végig őket Lonci. – A félmázsa arany itt marad, mert most kezdek nyomozni igazán.

– Mit akarsz tenni? – érdeklődött Gyuszi.

– Mit? – nézett harciasan a gömbölyű gombolyítónő. – Meg fogom figyelni az alezredest.

*

Simonyi Géza magára rántotta a barna ruháját, puha, kockás utazósapkát nyomott a fejére. Ám az igazi arcváltozást az ablaküveggel bélelt, vastagkeretes pápaszem csinálta: ennek a nyergével felhúzta az orrát, hogy fitos lett. Így indult a városba.

Tetszett neki Sopron. Megbámulta a várostorony román íves ablakait – mint egy gigászi galambdúc! A Storno ház előtt hosszan álldogált. Aha, ebből a barokkal cifrázott reneszánsz épületből vezényelte fekete seregét Mátyás király III. Frigyes ellen. Jó ízlése volt őfelségének, hogy itt lakott. És hihető, hogy a boltíves konyhában kiváló étkeket főztek neki. Mátyás úr szerette a hazát, de szerette a hasát is.

Míg Simonyi nézelődve ballagott az utcákon, arra gondolt, hogy a bűnözőket a detektívregények zseniálisan körmönfont észembereknek rajzolják, pedig legtöbbször közepes agyú, nemegyszer ostoba fráterek. És azon is lehet tűnődni, hogy „lángeszű detektív". Ha valakinek lángesze van – töprengett –, az kitalál magának a detektívszakmánál jóval könnyebb, veszélytelenebb és jövedelmezőbb kenyérkeresetet. A detektívek szimpla dolgozók, akik sok fáradsággal, több-kevesebb szerencsével robotolnak, hogy fölvehessék a fizetésüket. Persze mindegyiknek van valami rendszere. Fuszek bajtárs úgy kezd a nyomozáshoz, hogy nagyokat káromkodik. Zsedényi vesszőparipája: jutalmat kitűzni a nyomravezetőnek. Berecz a gyanúsítottat cigarettával kínálja, és az előéletét akarja tudni. A gyanúsított elszívja a cigarettát, és megkérdezi, hogyan lett Berecz ilyen híres nyomozó. Végül is a bűnöző tudja meg a detektív előéletét. Még aránylag Vági csinálja a legjobban, mert a vagány babáját veszi szerelmi ostrom alá. A baba elég gyakran bedűl, a vagány lebukik, de amit Vági otthon a feleségétől kap, na, talán meg sem éri a fene nagy dicsőség!...

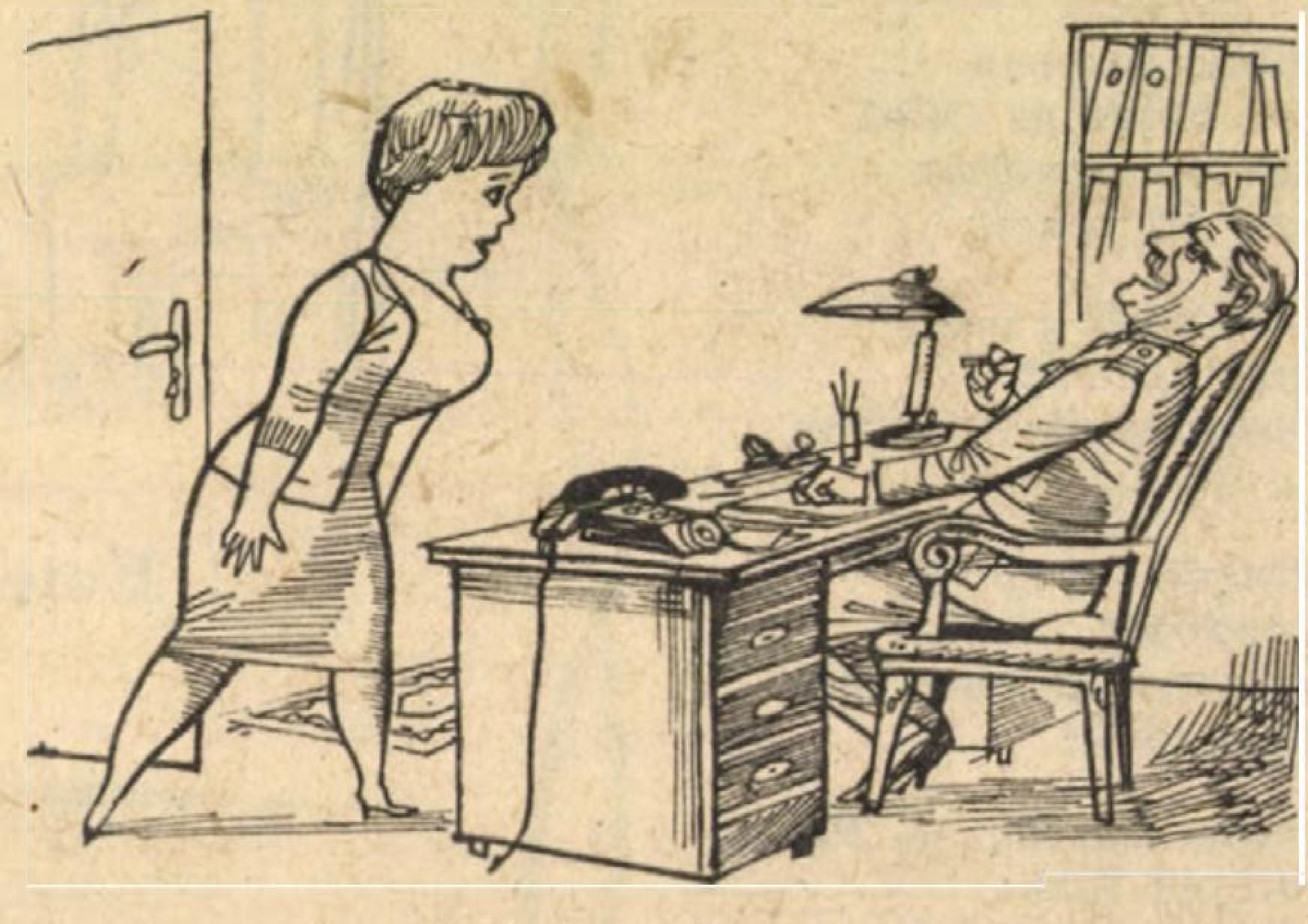

A telekkönyvi hivatalban gyorsan végzett, hazament. Pár perc múlva Birkás Berci kopogtatott be.

– Hát, öregem – jelentette halkan –, lejártam a címeket. Az a Pohl könyvelő hónapok óta kórházban fekszik. Hasnyálmirigye van.

– Nekem is. Mi van a feleségével?

– Avval beszéltem. Csúnyán nézett rám.

– Reakciós?

– Kancsal.

– Szerda Lenke tanárnő?

– Szívasztmás. Az nem visz el félmázsát.

– Vitetheti mással is.

– Azt az izgalmat egy szívbajos nem bírja ki. Citerázni, hogy a risztes megpucol a batyuval?

– Toller Albin?

– Jókiállású vagány. Pár hete jött haza fogságból. Nem lehet rosszember, mert a nőket szereti. Igazolták.

– Ki van még?

– Perlaki tanfelügyelő. Negyvenötös pofaszakáll. Segédmatróz volt.

– Gyerünk tovább. Mágot Izabella?

– Ilyet írt nekem a körzeti orvos. Fekete. Csintalan szemek. Hatásos lábak. Vas Rózsa ingyen képezi a hangját. Na aztán Vas Rózsa tanárnő.

– Igazán olyan, hogy le a kalappal?

– Még a cipővel is.

– Szép?

– Addig ki lehet bírni, míg nem mosolyog. Mert akkor aztán szívbaj és idegösszeomlás.

– Mi az ördög!

– És mindenki dicséri. Te mit végeztél?

Géza vállat vont:

– Vas Rózsa veszekedetten gyanús.

A zömök alhadnagy hátra hőkölt.

– Csak nem?

– Pár hete költözött a Várkerület 116-ba.

– Az nem ütközik a B. T. K.-ba.

– Abba a lakásba, amiben Durst lakott.

– Az én lakásomban azelőtt egy pióca-kereskedő lakott.

– Voltam a telekkönyvnél. A Várkerület 116. számú házat Durst Riesmayertől vette negyvennégy májusában.

– Hm.

– Nekem a tanárnő nagyon gyanús. Birkás Berci a fejét rázta.

– Mégsem hiszem. Annak olyan tiszta szeme van...

– Ezért veszélyes nő! – ugrott fel izgatottan Géza. – Már te is tűzbe tennéd a kezedet érte, mint Bolla? Én aszbeszt-kesztyűvel sem merném.

– Te nem beszéltél vele.

– Mit mondott a telefonáló? „A tanárnő rendben van." Vagy tévedek?

– Nem tévedsz, de...

– Nincs de. Azt a házat és azt a Vas Rózsát figyelni kell!!

8.

Birkás Berci annyira komolyan vette a Várkerület 116 szemmel tartását, hogy az átellenes házban vett ki albérleti szobát. Annak az ablakában ült majdnem egész nap, figyelte a kapuba vágott ajtónyílást, az emeleti erkélyt, meg a Lajta kávéház teraszán ücsörgő soproniakat. De erősen érdekelte a háztól ötven lépésnyire álló ócska oldalkocsis motorkerékpár is. Ami mellett hol egy bögyös leányzó, hol két lebzselő kamasz volt látható, az egyik szemüveges, nagyorrú, a másik hupivörös fejű, középmagas, egy hombárra való szeplővel. Néha az egetverő kamasz végtelen türelemmel rugdosta a hervadt gépet, míg az végre dühbe gurult, berzenkedni kezdett, és eldöcögött vele, át az Ikva tizenöt hídjának egyikén.

Ha Birkás Albert nem detektív, hanem pipaszár-fúró vagy múmia-preparáló, akkor is szemet szúrt volna neki a három kölyök fáradhatatlan ólálkodása a Lajta kávéház körül. Megfigyelte, hogy valami érzelmi kapcsolat – vagy ellentét? – is van közöttük. A kis gömbölyű lány bosszúsan lesöpri meztelen karjáról a vörös fickó mancsát. Egyik este, mikor a nagyorrú elment a motoron, a cinóbersörényűt annyira feltüzelte a kávéház teraszán működő cigányzenekar érzelmes nótája, hogy ügyetlen kis csókot lehelt a dundi lány nyakára. Mire az nagyhirtelen fordult, és egy kecses mozdulattal fültövön sújtotta a csókos vöröst.

Az alhadnagy följegyezte az elgyötört jármű számát, és elhatározta, utána néz, kik ezek. Annál is inkább, mert azon a napon, mikor noteszába beírta a 72-es rendszámot, különös dolgot figyelt meg.

Átment feketézni a kávéház teraszára. A szomszéd asztalnál sovány, idősebb ember hívta a pincért.

– Fizetni.

– Igenis.

– Mondja – kérdezte a vendég, míg meggyújtotta a kialudt pipáját, és föltette fejére a széleskarimájú fekete kalapját –, ugye, Vas Rózsa tanárnő itt lakik, ebben a házban?

– Az az erkélyes lakás – mutatott szalvétájával a pincér a rozoga rácsú erkélyre.

– Nem tudja, itthon van a tanárnő?

– Tessék talán megpróbálni. Egyetlen lakás van az emeleten.

Berci megfigyelte a hajlotthátú embert, hogy bemegy a házba. És majdnem leesett a székről meglepetésében: a töltöttgalamb leányzó futva jött a motortól. Pillanatig állt, aztán lenyomta a vaskilincset, eltűnt az ajtónyílásban.

Az alhadnagy fizetett. Vissza akart menni a szobájába, hogy az ablakfüggöny mögül figyelje a továbbiakat. De megállította a motorbicikli körül kitört izgalom. A vörös fiú már a hátulsó ülésen trónolt, míg a nyurga idegesen rugdosta a gyújtó kallantyút. A matuzsálemi motor hápogott, köhögött, asztmásan fújt. Berci meghallotta a vöröshajú sürgetését:

– Jön!

– Nem az a baj, hogy jön – felelt a nagyorrú. – Az a baj, hogy nem megy!

A hajlotthátú sovány pipás ekkor már a túlsó oldalon mozgott a Városház utca felé. Berci meghallotta a dundi lány hangját:

– Hagyd, nem kell! A címét már tudom.

(Folytatjuk)

Román HUMOR

FELKÉSZÜLÉS

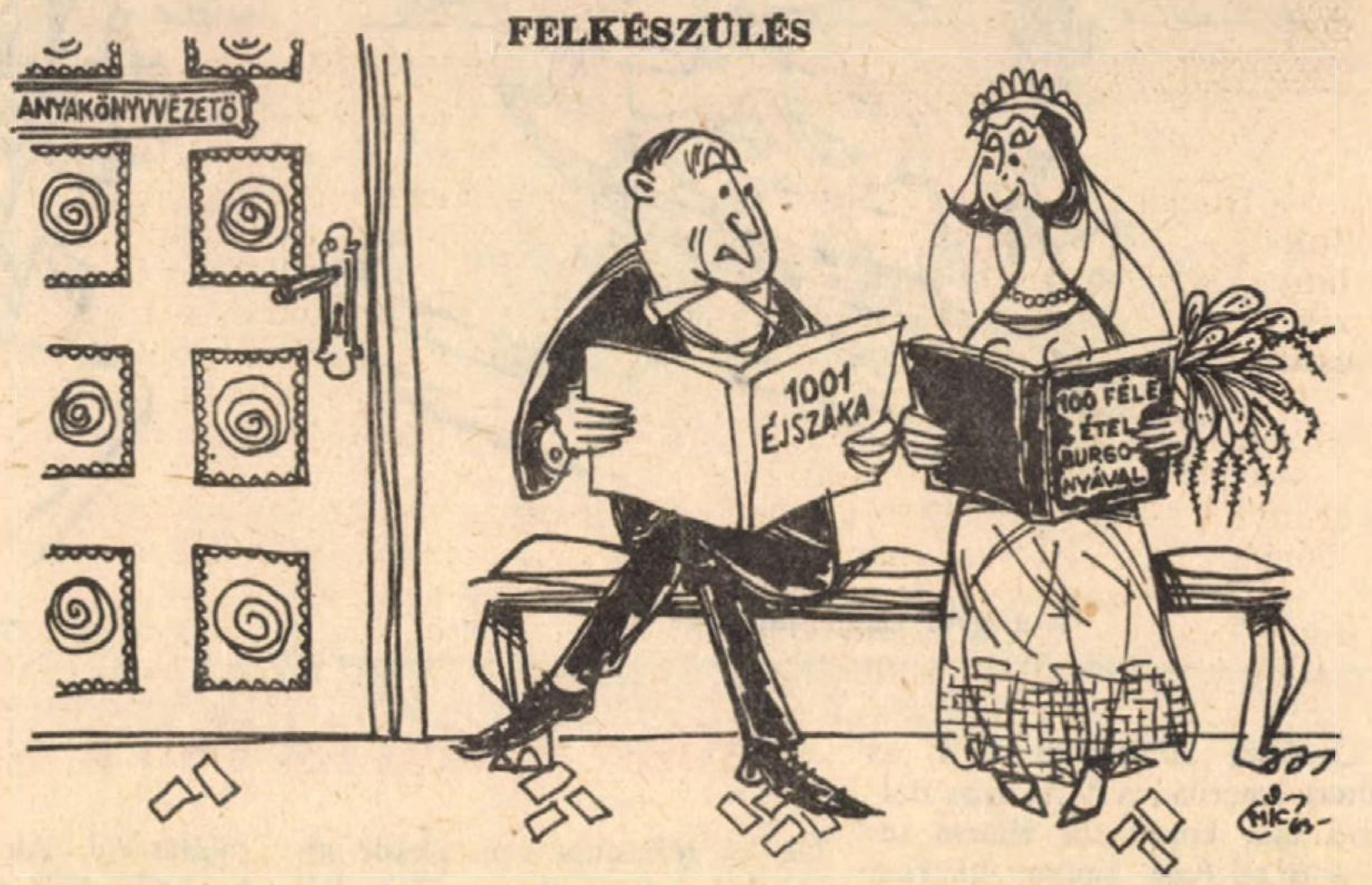

ÚJÍTÁS

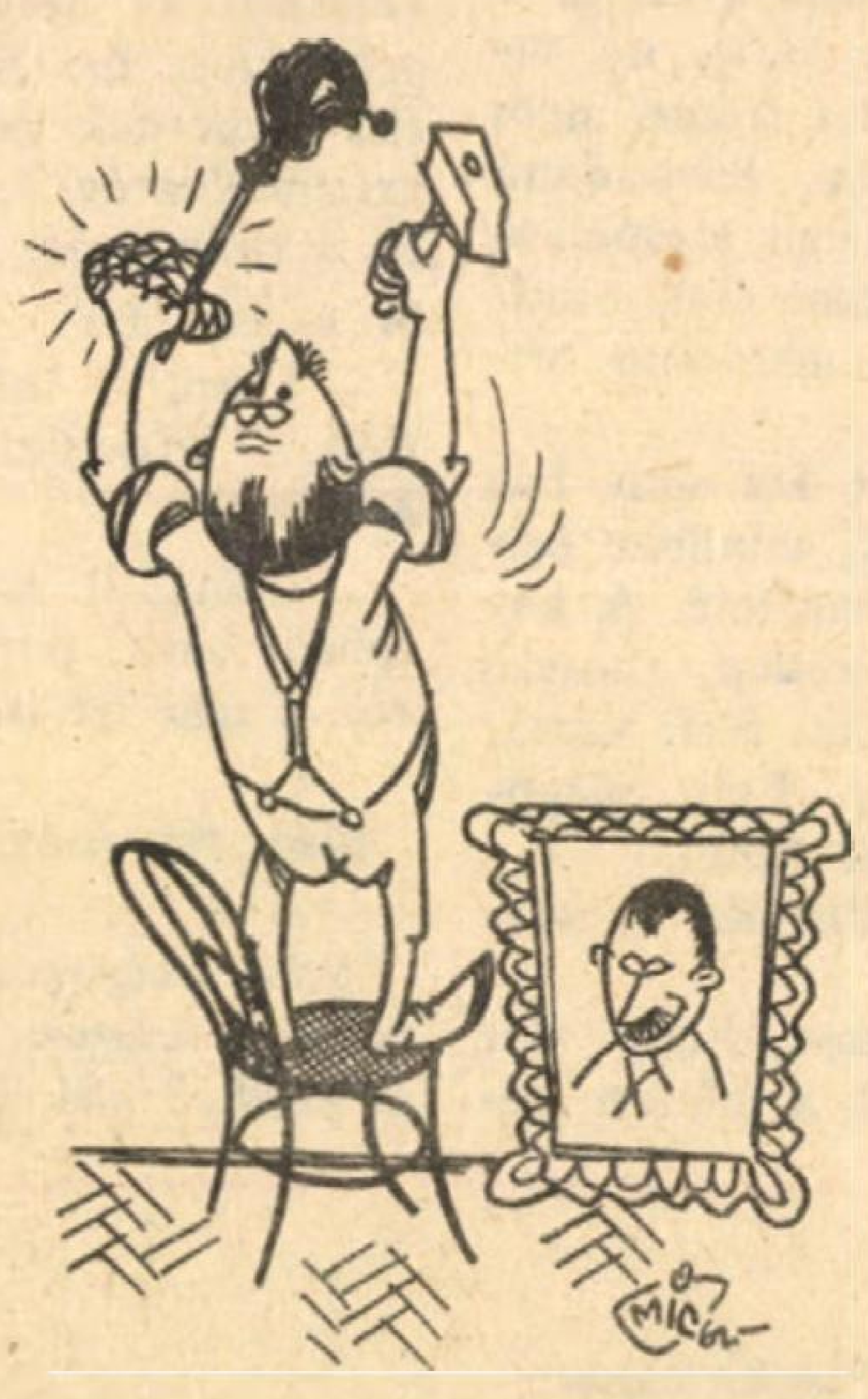

KÉNYELEM

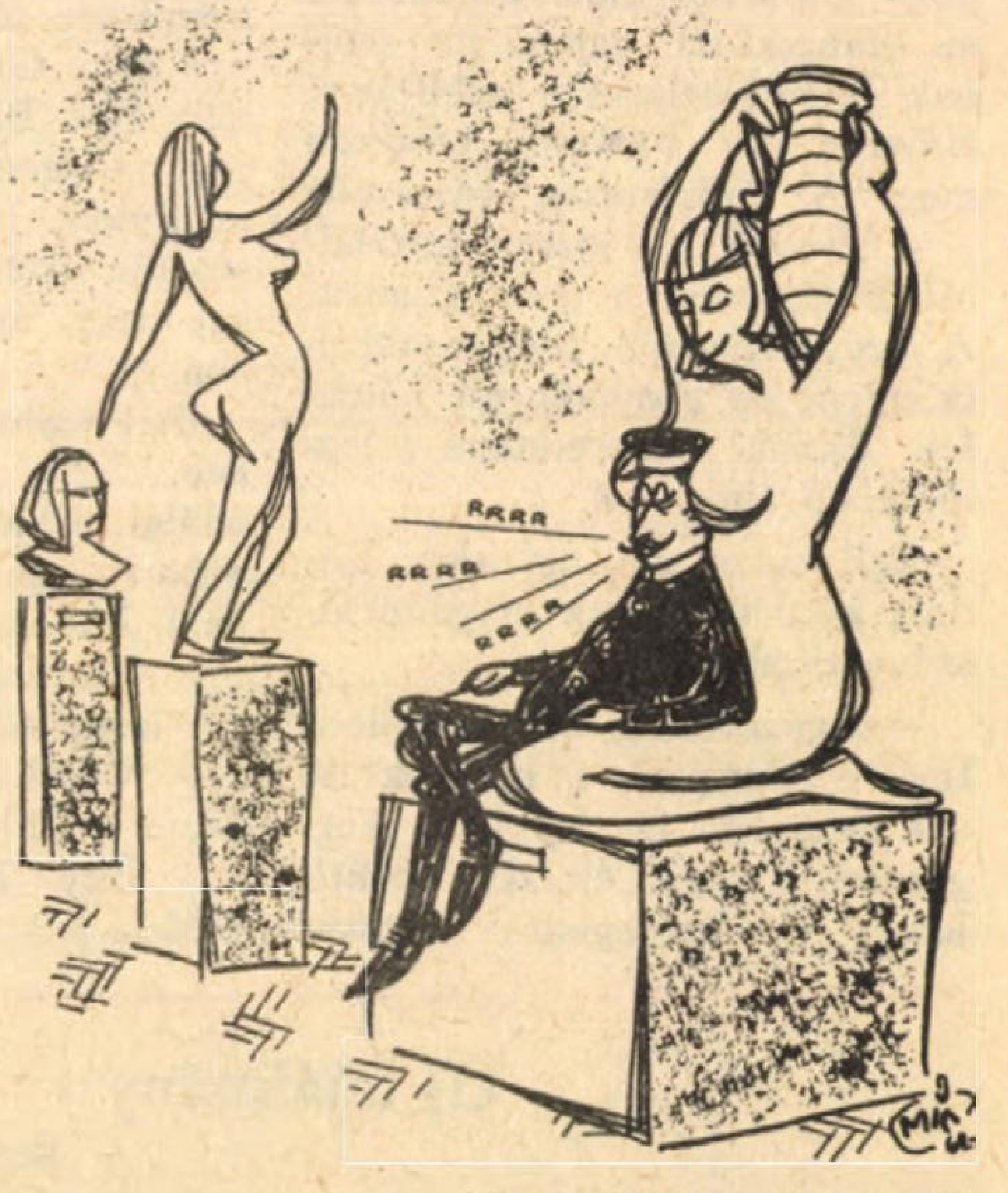

(A bukaresti Urzica-ból)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MINDEN GUMIMATRAC MEGTALÁLJA A MAGA FOLTJÁT?!

Karácsonyra vásároltam a kislányomnak egy gumimatracot. Precíz nő vagyok, gondosan eltettem a garancialevelet is. Ennek ugyan nem sok hasznát vettük, mert a garancia mindössze 3 hónapig érvényes, s a matracra viszont csak nyáron van szükség – de ez az én privát pechem.

Nos, nemrég, amikor kilyukadt a gumimatrac, tanácstalanságomban előhalásztam a garancialevelet. Hát nagyboldogan olvasom, hogy amennyiben 3 hónapon túl történik valami baj, a matracot a Gumiipari KTSZ-hez kell vinni kezelésre (VI., Csengery u. 35.).

Ám a Csengery utcából átküldtek a Majakovszkij utca 101-be, ahol szelíden közölték velem, hogy ha meg van jelölve a lyuk és nem merül fel komplikáció, akkor talán három hét alatt kész lesz a reparálás, ellenben, ha még a lyukat is nekik kell megkeresni, akkor a dolog minimum hat hetet vesz igénybe.

Eme javítási terminusok, egy szezonjellegű tömegcikk esetében, nem hosszúak kissé??...

Dr. Tichler Jánosné
XI., Bertalan u. 26.

Nem közölhető kéziratot küldtek:

K. István, Székesfehérvár. — Sz. Jánosné, Csillaghegy. — Sz. Tibor, Szeged. — B. Gergely, Bp. VIII., Szentkirályi u. — B. László, Salgótarján. — S. Mária, Örményes. — N. István, Dabas. — K. Sándor, Tiszaroff. — Sz. Zoltán, Bp. XX. — B. Géza, Mezőzombor. — K. József, VIII., Derű u. – V. Jenő, Bp. XI., Budafoki u. — Sz. Sándor, Bátaszék. — B. Béla, Bp. VIII., Erdélyi u. — N. Ernő, Bp. III., Tímár u. — T. A. Bp. XI., Fehérvári út. — M. Sándor, Bp. VIII., Futó u. — J. Ferenc, Mezőtúr. — H. Andrea, Bp. I., Sziklai S. u. —

Irodalombarát

Toncz Tibor rajza

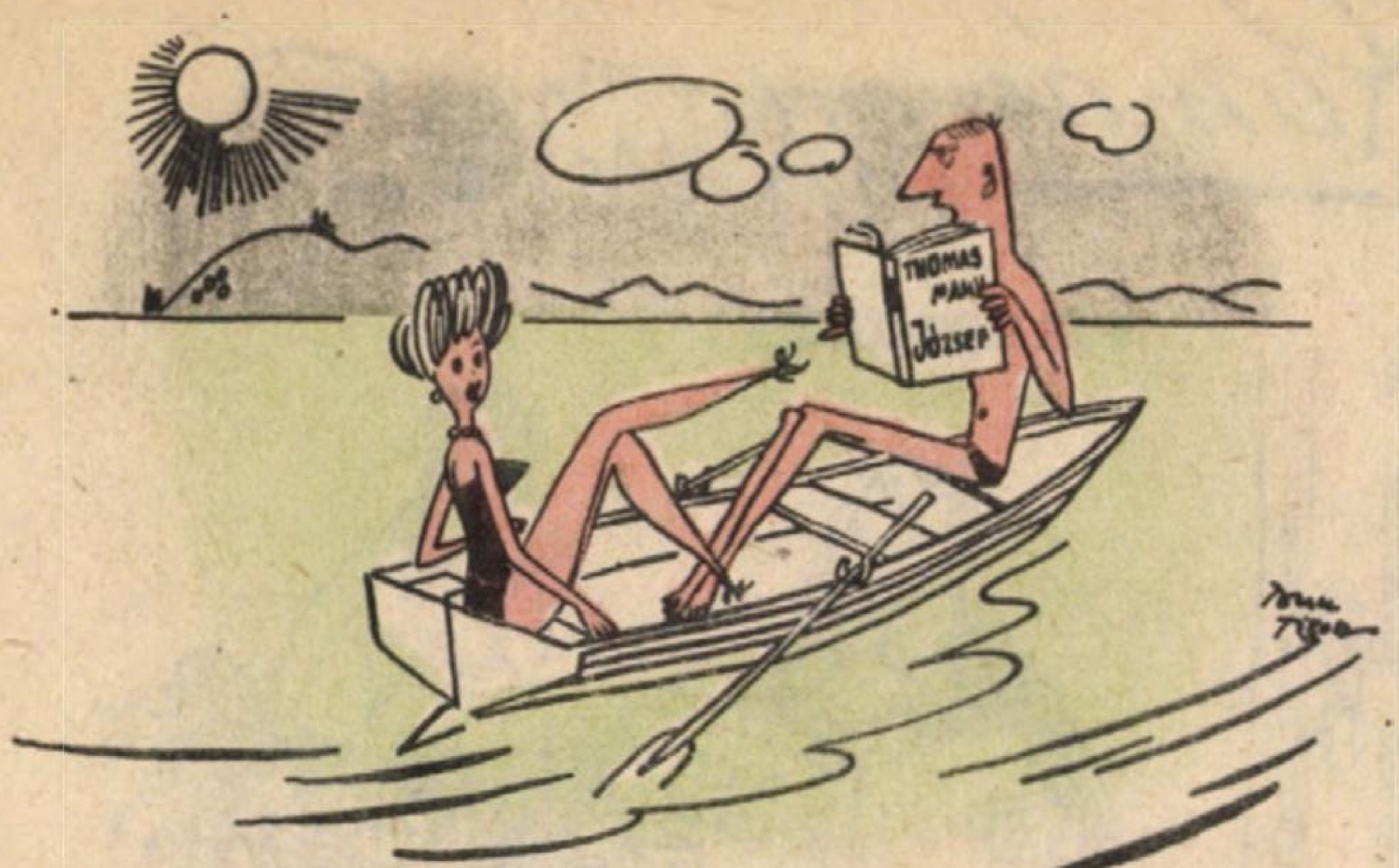

– Figyel rám, Mancika?

Pedáns ember

Gerő Sándor rajza

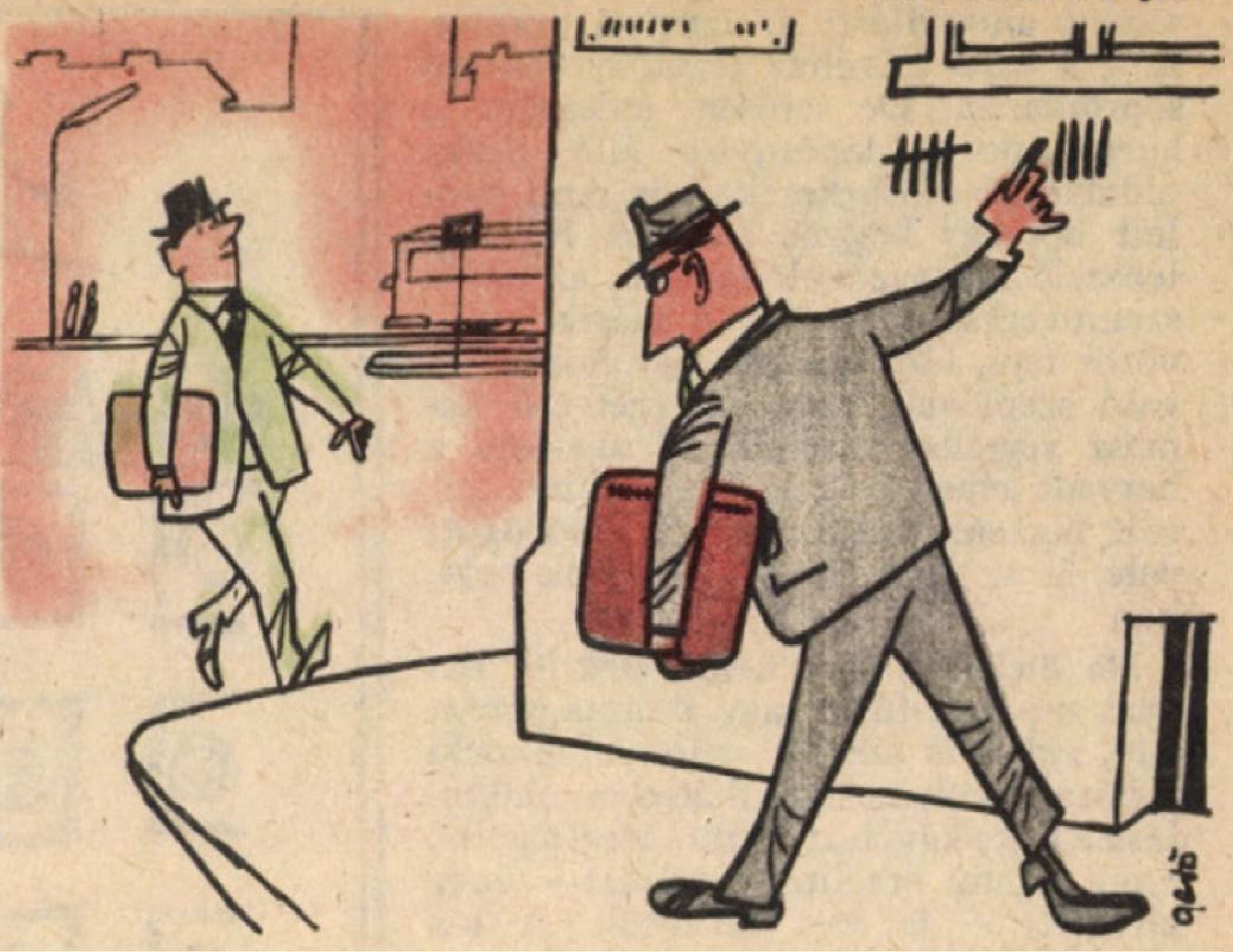

– Ma ő a soros, neki kell előre köszönni.

Miért találta fel Bell a telefont?

Graham Alexander Bell, az ismert amerikai tudományos dolgozó már éppen fel akarta találni a telefont, amikor hirtelen kétségek merültek fel benne. Vajon jót tesz-e ezzel az emberiségnek? Elhatározta tehát, hogy feltalálás előtt érdeklődik az embereknél, vajon mit szólnak hozzá, helyesnek találják-e. Először egy barátját kérdezte meg. Az indulatosan válaszolt:

– Eszedbe ne jusson feltalálni! Felborítaná a nyugalmamat. A legváratlanabb időpontokban csöngene az a nyomorult készülék. Éjszaka felébresztene a legmélyebb álmomból.

Bell ekkor egy orvoshoz fordult kérdésével. Az magából kikelve tiltakozott:

– Agyonverlek, ha feltalálod! Így is széttépnek a betegek! A sok szimuláns így legalább meggondolja, hogy éjszaka felkeljen-e, és eltotyogjon-e hozzám. De ha telefonja van, akkor kihív. Ha meg akarsz ölni, hát csak találd fel!

Bell ekkor a környék legszebb lányát, Maryt, kereste fel. Meglepetésére az is rázta a fejét:

– Ne, Graham bácsi, ne találja fel! Bill lusta ftáter, nem egy programunkat lemondaná telefonon. Ha viszont személyesen jön értem, akkor már mindegy neki, úgysem maradhat otthon.

Bell vállat vont. Ha nem, hát nem. Nem muszáj mindent feltalálni. Elindult hazafelé. A kapuban egy ismeretlen, hosszú hajú, bársonykabátos férfi várta.

– Jó estét, Mr. Bell, sürgősen beszélnem kell önnel.

– Mivel szolgálhatok? – kérdezte a tudós.

– Úgy hallottam, hogy önt többen lebeszélték a telefon feltalálásáról. Az istenre kérem, ne hallgasson rájuk.

– Ön kicsoda? – kérdezte Bell felderülve.

– Színpadi szerző vagyok – válaszolt az idegen. – Nézze, professzor úr, lehetséges, hogy sok embernek teher, bosszúság, kellemetlenség lenne a telefon, de a drámaírást ki tudná rántani a kátyúból.

– Uram! – kiáltott boldogan Bell. – Köszönöm a bizalmat! Meglesz!

A színpadi szerző boldogan rohant haza, papírt, tollat vett elő, s már írt is.

Első felvonás, első fejezet

Szín: dolgozószoba, az íróasztalon a telefon hirtelen csöngeni kezd. Senki nincs a szobában, majd a szobalány belép, az asztalhoz megy, s felveszi a kagylót.

Szobalány: Halló, igen, Ruzmicsek tanár úr lakása. Nem, a tanár úr nincs itthon, tegnap elvitte a rendőrség a gyújtogatás miatt. Nem, a nagyságos asszony sincs itthon, ő délelőtt megszökött az adjunktus úrral. Ilonka? Azonnal megnézem. *(Kimegy a színről, majd kisvártatva visszajön.)* Nem, ő sem tud jönni a telefonhoz, éppen most akasztotta fel magát a szobájában. Kérem szépen! Nagyon szívesen. A viszonthallásra. *(Leteszi a kagylót.)*

Az író boldog mosollyal nézett fel:

– Egészen más. Így mégis el lehet indulni. Az expozícióval már meg is vagyok.

Feleki László

Új találmány

Schwott Lajos rajza

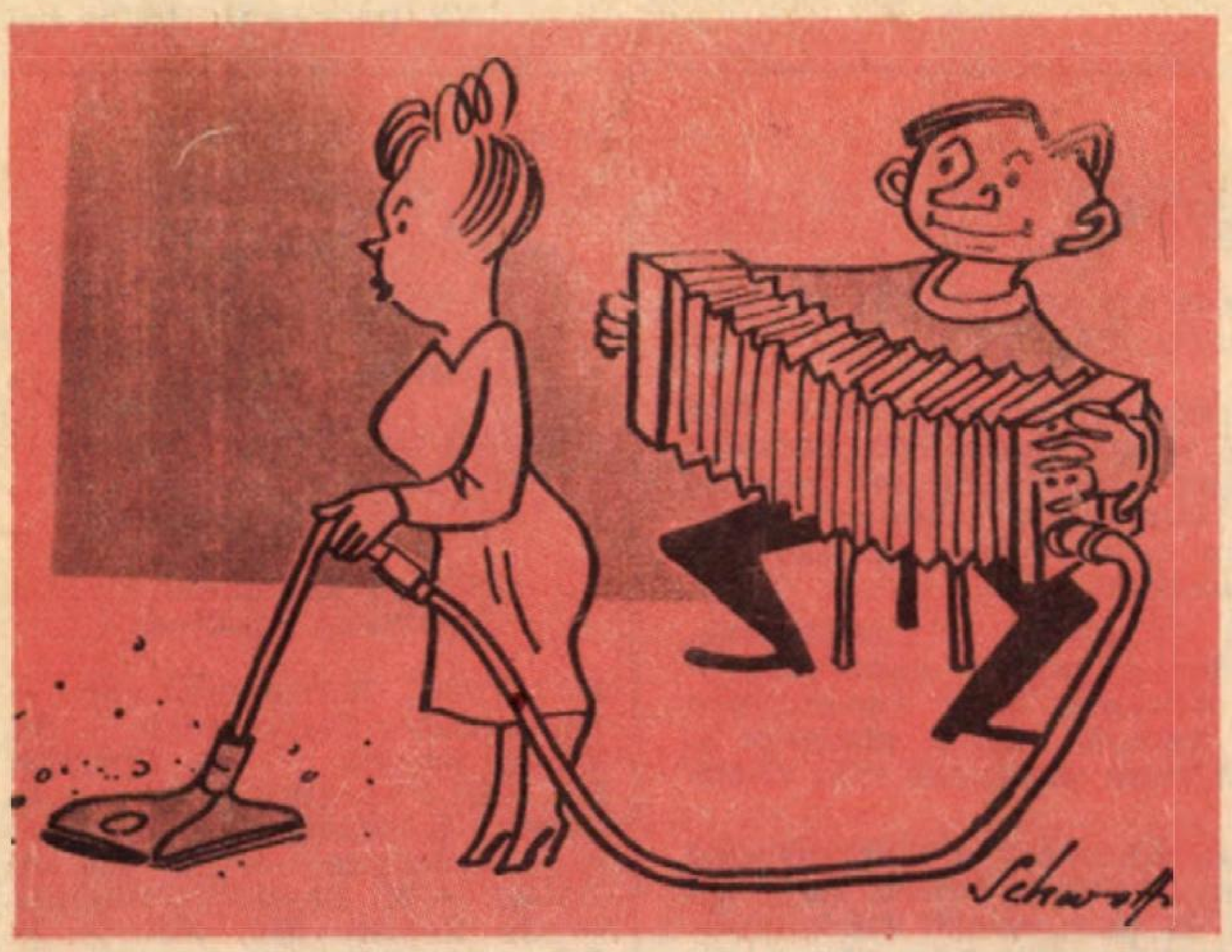

Uborkaszezon

Szegő Gizi rajza

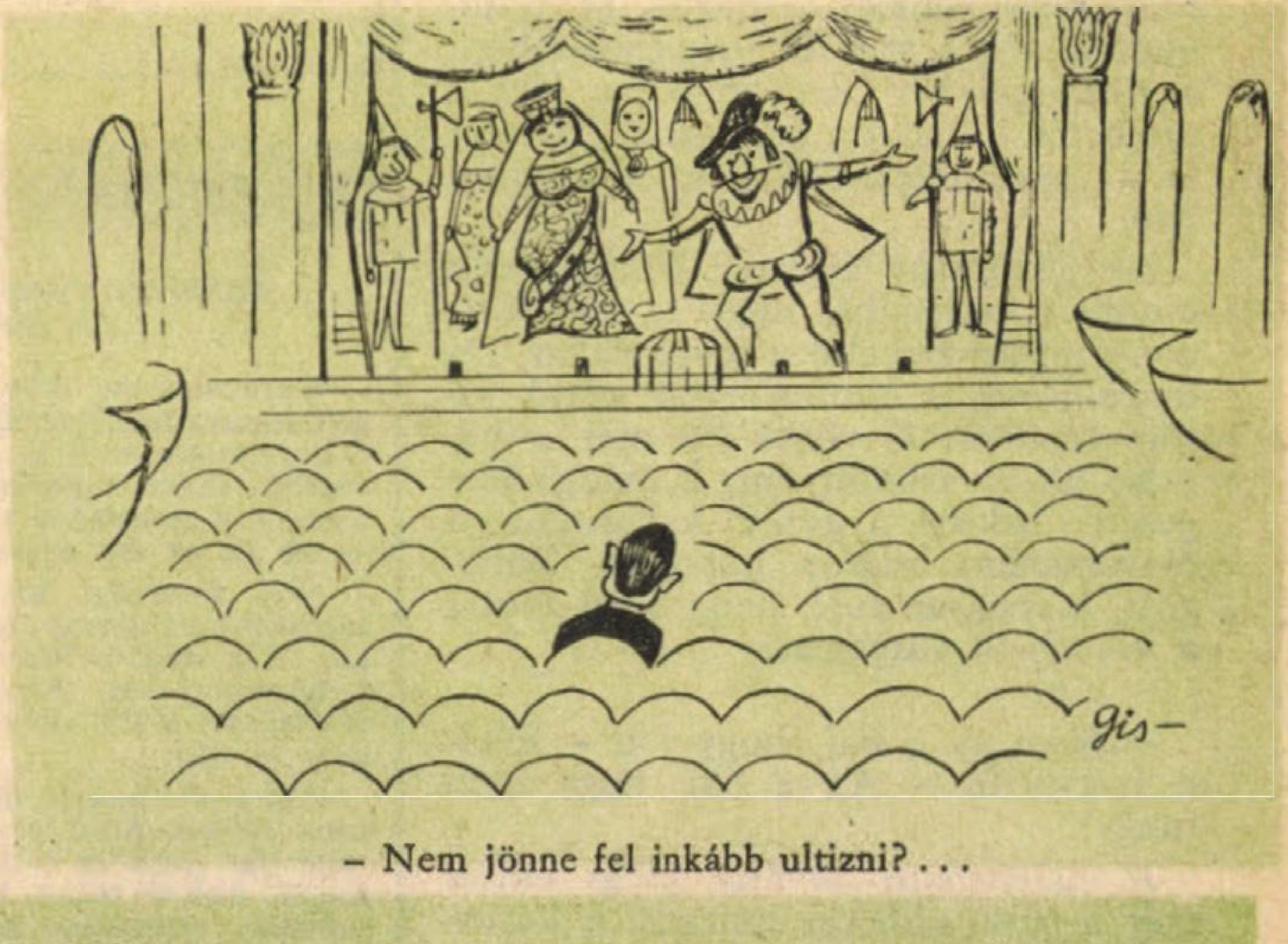

– Nem jönne fel inkább ultizni? . . .

LUDAS MATYI – SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. – Szerkesztő: Földes György. – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. – Felelős kiadó: Csollány Ferenc. – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, *142–220 – 63.4966 – Kossuth Nyomda, Budapest. – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504